

MindPlay

RAPORT INTEGRAT PRIVIND REZULTATELE INTERVIURILOR CU FOCUS GRUP ȘI ALE SONDAJELOR CU CHESTIONAR ÎN GERMANIA

**Co-funded by
the European Union**

Cofinanțat de Uniunea Europeană. Opiniile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu reflectă neapărat opiniile Uniunii Europene sau ale Fundației pentru Dezvoltarea Sistemului Educațional (FRSE). Nici Uniunea Europeană, nici FRSE nu pot fi trase la răspundere pentru acestea.

Cuprins

1. Introducere	6
1.1. Contextul cercetării	6
2. Metodologie	7
2.1. Caracteristicile participanților	9
3. Rezultatele chestionarelor	11
3.1. Rezultatele chestionarului pentru profesori	11
3.1.1. Informații generale	11
Ani de experiență didactică	11
Nivelul actual al clasei	12
Locația școlii	14
Dimensiunea medie a clasei este	15
3.1.2. Competențe și pregătire profesională	16
Capacitatea de a recunoaște dificultățile emoționale timpurii	16
Capacitatea de a recunoaște problemele comportamentale	17
Capacitatea de a recunoaște dificultățile sociale	18
Capacitatea de a distinge dezvoltarea tipică de semnele de avertizare clinice	19
Capacitatea de a sprijini elevii care se confruntă cu dificultăți emoționale	20
Capacitatea de a gestiona dificultățile de comportament	21
Capacitatea de a comunica cu părinții despre problemele de sănătate mintală	22
Capacitatea de a coopera cu psihologul școlar	23
Utilizarea strategiilor de reglare emoțională în sala de clasă	24
3.1.3. Prevalența și experiența actuală	25
Frecvența dificultăților de sănătate mintală sau comportamentale observate	25
Cele mai frecvente tipuri de dificultăți observate	26
Încredere în recunoașterea semnelor de avertizare timpurie	27
Utilizarea instrumentelor sau procedurilor pentru monitorizarea bunăstării	28
3.1.4. Asistență, instruire și condiții la nivel de sistem	29
Cerințe emoționale legate de lucrul cu elevi cu dificultăți de sănătate mintală sau comportamentale	29
Acces la asistență profesională în ultimii trei ani	30
Cele mai utile instrumente MindPlay	32
3.1.5. Așteptări privind instrumentele MindPlay	33
Probabilitatea utilizării unui joc de diagnosticare în activitățile din sala de clasă	33

Competențe pe care profesorii ar dori să le îmbunătățească	34
Sprijinul școlar perceput în satisfacerea nevoilor de sănătate mintală ale elevilor	35
3.1.6. Răspunsuri deschise	35
Observații finale	37
3.2. Rezultatele chestionarului în rândul directorilor și administratorilor școlilor	38
3.2.1. Contextul instituțional și profilul școlii	38
Numărul de elevi înscriși	38
Numărul de profesori angajați în școală	39
Disponibilitatea unui psiholog școlar	40
Locația școlii	41
Tipul școlii	41
3.2.2. Semnificația și tipurile de probleme de sănătate mintală	43
Semnificația provocărilor legate de sănătatea mintală în educația timpurie	43
Cele mai frecvente provocări observate de conducerea școlii	44
Proceduri pentru identificarea timpurie	45
Capacitatea profesorilor de a recunoaște simptomele precoce	46
Capacitatea profesorilor de a gestiona dificultățile de comportament	47
Capacitatea profesorilor de a coopera cu psihologii	48
Pregătire la răspuns la crize la nivelul întregii școli	49
Comunicarea cu părinții despre preocupările emoționale	50
3.2.3. Bariere sistemice, nevoi de formare și așteptări MindPlay	51
Principalele bariere în calea îmbunătățirii sprijinului pentru sănătatea mintală	51
Cea mai urgentă nevoie de instruire	52
Deschiderea către implementarea instrumentelor MindPlay	53
Instrumente MindPlay utile la nivel școlar	54
Potențiale bariere în calea implementării	55
3.2.4. Răspunsuri deschise	56
Observație finală	57
3.3. Rezultatele chestionarului realizat în rândul psihologilor școlari, consilierilor și specialiștilor în dezvoltare	59
3.3.1. Informații generale	59
Experiență profesională în lucrul cu copii mici	59
3.3.2. Competențe de diagnostic și detectare precoce	61
Încredere în diagnosticarea problemelor emoționale	61
Încredere în identificarea tulburărilor de comportament	62

Încredere în recunoașterea dificultăților sociale	63
Încredere în screening-ul problemelor de dezvoltare	64
Utilizarea instrumentelor de diagnostic structurate	65
Comunicarea cu părinții despre dificultățile copilului	66
Cooperarea cu profesorii în identificarea timpurie	67
3.3.3. Practica actuală și utilizarea instrumentelor	68
Instrumente utilizate pentru evaluarea timpurie	68
Frecvența recomandărilor din partea profesorilor	69
Problemele cele mai frecvent raportate	70
3.3.4. Deficiențe și bariere sistemice	71
Care probleme sunt cel mai frecvent trecute cu vederea de către profesori?	71
Principalele bariere în calea diagnosticării precoce	72
Competențe ale cadrelor didactice care necesită cea mai mare consolidare	73
3.3.5. Așteptări privind instrumentele MindPlay	74
În ce situații te simți cel mai neajutorat sau provocat emoțional atunci când lucrezi cu elevii?	74
Utilitatea percepută a instrumentelor de diagnosticare bazate pe jocuri	75
Zonele de risc pe care jocurile de diagnosticare ar trebui să le identifice	76
3.3.6. Răspunsuri deschise	77
Ce ar face ca instrumentele să fie credibile pentru psihologi?	77
Ce ar trebui să evite MindPlay?	77
Ce caracteristici ar face MindPlay cel mai eficient?	78
Observații finale	79
3.4. Rezultatele chestionarului adresat părinților	81
3.4.1. Informații generale	81
Copil în vârstă	81
Nivelul clasei	82
Copil evaluat pentru dificultăți emoționale sau comportamentale	83
3.4.2. Prevalența și caracteristicile problemelor de sănătate mintală	84
Copilul pare anxios sau îngrijorat	84
Copilul are dificultăți în reglarea emoțiilor	85
Copilul se retrage din interacțiunile sociale	86
Copilul manifestă agresivitate/anxietate	87
Copilul are dificultăți de concentrare	88
Copilul devine ușor copleșit	89

3.4.3. Cooperarea cu școala	90
Profesorul și-a exprimat îngrijorarea cu privire la bunăstarea copilului	90
Confort în discuțiile despre sănătatea mintală cu profesorii	91
Satisfacția față de sprijinul școlar	92
3.4.4. Deschiderea către MindPlay și nevoile de informare	94
Disponibilitatea de a participa la ateliere pentru părinți	94
Sprijin pentru jocuri de diagnosticare la școală	95
Informații pe care părinții ar dori să le primească	96
Resurse pe care părinții le-ar găsi utile	97
3.4.5. Răspunsuri deschise	98
Care sunt principalele provocări emoționale sau comportamentale cu care se confruntă copilul dumneavoastră?	98
Ce sprijin te-ar ajuta ca părinte?	99
Observații finale	100
4. Tabele recapitulative și sinteză	102
4.1. Sinteza comparativă a grupurilor țintă	102
4.2. Principalele deficiențe și nevoi de dezvoltare	103
5. Constatările grupurilor de focus	105
5.1. Constatările grupului de focus – Profesori	105
5.2. Constatările grupurilor de discuție – Psihologi și specialiști școlari	107
5.3. Constatările grupului de discuții – Directorii și conducerea școlilor	109
5.4. Constatările grupului de focus – Părinți	110
6. Rezumatul temelor cheie	112
6.1. Constatări cheie (rezumat de perspective)	113
7. Nevoile și cerințele utilizatorilor	114
7.1. Nevoile utilizatorului	114
7.2. Funcții așteptate	115
7.3. Cerințe de dezvoltare	115
7.4. Recomandări pentru dezvoltarea MindPlay	116

1. Introducere

Cercetarea națională germană a fost realizată ca parte a Pachetului de Lucru MindPlay 2 (WP2) pentru a înțelege mai bine nevoile, experiențele și practicile actuale legate de sprijinirea bunăstării mintale a copiilor din învățământul primar timpuriu.

Acest raport prezintă rezultatele chestionarului realizat în Germania în cadrul proiectului MindPlay. Sondajul a acoperit patru grupuri țintă: profesori, directori și administratori de școli, psihologi/consilieri/specialiști în dezvoltare școlară și părinți cu copii cu vârste cuprinse între 5 și 9 ani. Scopul analizei este de a identifica percepțiile părților interesate cu privire la provocările legate de sănătatea mintală a copiilor, practicile actuale de identificare și sprijin, lacunele de competență și așteptările cu privire la viitoarele instrumente MindPlay.

Prin reunirea acestor perspective complementare, studiul și-a propus să exploreze modul în care dificultățile emoționale, comportamentale, sociale și de atenție ale copiilor sunt recunoscute și abordate în contextele educaționale și familiale de zi cu zi.

Principalele obiective ale cercetării au fost:

- a identifica provocările legate de bunăstarea mintală și comportamentale observate cel mai frecvent în rândul copiilor din învățământul primar timpuriu;
- explorarea practicilor existente pentru recunoașterea timpurie, observarea pedagogică și sprijinul;
- a evalua competențele, încrederea și nevoile de dezvoltare profesională ale profesorilor și ale altor membri ai personalului didactic;
- identificarea barierelor instituționale și sistemice care afectează sprijinul acordat copiilor la timp și eficient;
- să examineze cooperarea dintre școli, familii și serviciile de sprijin specializate;
- a identifica bunele practici și resursele existente care susțin bunăstarea emoțională și socială a copiilor; și
- explorați nevoile și așteptările părților interesate cu privire la instrumentele MindPlay, modulele de instruire și resursele practice.

Rezultatele sunt menite să ofere o bază de dovezi pentru dezvoltarea ulterioară a soluțiilor MindPlay, adecvate vârstei, practice, non-clinice și aplicabile în contexte educaționale de zi cu zi, sprijinind profesorii și alți adulți în observarea semnelor timpurii ale dificultăților și în reacționarea lor în cadrul rolurilor lor profesionale.

1.1. Contextul cercetării

Proiectul MindPlay se concentrează pe consolidarea recunoașterii timpurii, a prevenirii și a sprijinirii nevoilor de sănătate mintală și bunăstare ale copiilor în învățământul primar timpuriu. Școlile sunt medii cotidiene importante în care schimbările în starea emoțională, comportamentul, concentrarea, relațiile cu ceilalți și participarea socială a copiilor pot deveni vizibile pentru prima dată. Prin urmare, profesorii,

directorii școlilor și personalul specializat au un rol important în observarea dificultăților emergente, în timp ce părinții oferă o perspectivă esențială asupra bunăstării și comportamentului copiilor în afara cadrului școlar.

Recunoașterea timpurie nu implică un diagnostic clinic pus de personalul educațional. Mai degrabă, se referă la capacitatea adulților din jurul copilului de a observa schimbările și posibilele semne de avertizare, de a le înțelege în contextul cotidian al copilului, de a oferi sprijin pedagogic adecvat de primă linie și de a lua în considerare consultarea sau îndrumarea atunci când ar putea fi nevoie de sprijin profesional suplimentar.

În acest context, cercetarea germană a fost concepută pentru a explora modul în care nevoile de bunăstare mintală ale copiilor sunt recunoscute și abordate în practică în prezent. Aceasta a examinat experiențele și perspectivele profesorilor, directorilor și liderilor de școli, psihologilor/consilierilor școlari și părinților, reunind perspectivele din clasă, instituționale, de specialitate și familiale.

O atenție deosebită a fost acordată dificultăților observate cel mai frecvent în rândul copiilor, abordărilor existente privind recunoașterea și sprijinul timpuriu, nevoilor de încredere și competență ale profesioniștilor din domeniul educației, cooperării dintre școli, familii și specialiști, precum și barierelor organizaționale sau sistemice care pot afecta sprijinul acordat la timp. Cercetarea a explorat, de asemenea, practicile existente și așteptările părților interesate cu privire la resursele practice, prietenoase cu copiii, care ar putea consolida prevenirea și sprijinul timpuriu.

Constatările oferă o bază de dovezi pentru dezvoltarea ulterioară a instrumentelor MindPlay, a materialelor de instruire și a îndrumărilor de implementare. Acestea includ activități structurate de observare și sprijin pedagogic, jocuri de integrare și prevenire, precum și resurse practice pentru profesori, specialiști și părinți. Intenția generală este de a se asigura că soluțiile MindPlay răspund nevoilor reale și realităților cotidiene ale școlilor și familiilor, rămânând în același timp adecvate vârstei, practice, suportive și încadrate în mod clar în rolul profesional al personalului educațional.

2. Metodologie

Cercetarea germană WP2 a aplicat o abordare cu metode mixte, combinând colectarea de date calitative și cantitative. Componenta calitativă s-a bazat pe interviuri de grup cu grupurile cheie de părți interesate, în timp ce componenta cantitativă a constat în chestionare online structurate. Combinarea acestor metode a făcut posibilă explorarea mai profundă a experiențelor părților interesate, identificând totodată modele mai ample în cadrul diferitelor grupuri implicate în sprijinirea copiilor din învățământul primar timpuriu.

Interviurile de grup au fost realizate pentru a obține o înțelegere mai profundă a modului în care bunăstarea mintală a copiilor, dificultățile emoționale și comportamentale și nevoile de sprijin timpuriu

sunt percepute și abordate în practica educațională de zi cu zi. Discuțiile au explorat provocările observate și semnele de avertizare timpurie, abordările actuale de recunoaștere și sprijin, cooperarea dintre școli, familii și specialiști, resursele existente și barierele sistemice, nevoile de competență și formare și așteptările cu privire la instrumentele MindPlay.

Componenta calitativă a oferit participanților oportunitatea de a descrie experiențe practice, provocări și exemple din contextele lor profesionale sau familiale. O atenție deosebită a fost acordată situațiilor în care schimbările în concentrarea, comportamentul, reglarea emoțională, relațiile cu ceilalți sau participarea copiilor devin vizibile, precum și condițiilor care facilitează sau împiedică sprijinul acordat la timp.

Chestionarul a fost realizat online și a constatat din patru chestionare structurate adresate profesorilor, directorilor și liderilor de școală, psihologilor/consilierilor școlari și părinților. Chestionarele au inclus întrebări închise, cu variante multiple de răspuns și deschise, permițând atât o analiză cantitativă descriptivă, cât și o perspectivă calitativă suplimentară asupra experiențelor și nevoilor participanților.

Chestionarele au acoperit mai multe domenii tematice, inclusiv frecvența și tipurile de dificultăți emoționale, comportamentale, sociale și legate de atenție observate în rândul copiilor; abordările actuale privind recunoașterea timpurie și sprijinul; nevoile de încredere și competență profesională; practicile pedagogice și instituționale existente; disponibilitatea sprijinului specializat; cooperarea dintre școli, familii și profesioniști; barierele sistemice și practice; și așteptările privind instrumentele, instruirea și resursele MindPlay.

Întrebările închise au fost analizate descriptiv folosind frecvențe și procente. Pentru întrebările cu variante multiple de răspuns, procentele au fost calculate pe baza proporției de respondenți care au selectat fiecare opțiune; prin urmare, totalurile pot depăși 100% în cazul în care au fost permise mai multe răspunsuri. Răspunsurile deschise au fost analizate tematic și sintetizate în funcție de nevoile recurente, bariere, practici și recomandări.

Constatările au fost examinate mai întâi în cadrul fiecărui grup de părți interesate și apoi analizate în cadrul grupurilor pentru a identifica tipare comune, diferențe de perspective, lacune în competențe cheie, nevoi de sprijin și cerințe practice relevante pentru dezvoltarea MindPlay. Fiecare element din chestionarul cu răspunsuri închise este prezentat în raport cu un grafic, un tabel de distribuție și o scurtă interpretare analitică.

Scopul general al analizei datelor colectate a fost identificarea provocărilor recurente, a punctelor forte și a practicilor existente, a nevoilor de dezvoltare a competențelor, a barierelor sistemice și a așteptărilor părților interesate, care pot fundamenta dezvoltarea și implementarea ulterioară a unor instrumente și resurse MindPlay practice, adecvate vârstei și non-clinice pentru recunoașterea timpurie, prevenire și sprijin.

2.1. Caracteristicile participanților

Cercetarea germană a implicat reprezentanți ai principalelor grupuri de părți interesate care joacă un rol direct sau indirect în recunoașterea și sprijinirea sănătății mintale, a bunăstării și a siguranței copiilor în primii ani de învățământ primar. Cercetarea a reunit perspectivele clasei, ale managementului școlar, ale specialiștilor și ale familiei, permițând examinarea nevoilor copiilor și a structurilor de sprijin existente din mai multe puncte de vedere complementare.

Cercetarea în cadrul grupului de discuții a implicat patru grupuri de părți interesate: profesori din învățământul primar; psihologi școlari, consilieri și specialiști pedagogi; directori de școli și personal administrativ; și părinți sau tutori ai elevilor din clasele 0-3. Grupurile de discuții au fost concepute pentru aproximativ 6-10 participanți per sesiune și au fost structurate în jurul perspectivei profesionale sau familiale specifice fiecărui grup.

Profesorii au contribuit cu experiența directă a funcționării zilnice a copiilor în sala de clasă, inclusiv schimbările în concentrare, comportament, reglare emoțională și relațiile cu ceilalți. Directorii școlilor și personalul de conducere au oferit o perspectivă instituțională asupra sprijinului disponibil, procedurilor la nivel de școală, personalului, resurselor și condițiilor de implementare. Psihologii școlari, consilierii și specialiștii pedagogi au contribuit cu perspective profesionale asupra recunoașterii timpurii, căilor de sprijin, cooperării cu profesorii și familiile și limitelor sprijinului școlar. Părinții și tutorii au completat aceste perspective prin observațiile lor asupra comportamentului, bunăstării emoționale și nevoilor copiilor în mediul casnic și familial.

Chestionarul a inclus un total de 106 respondenți din aceleași patru grupuri principale de părți interesate:

- 45 de profesori (42,5%)
- 16 directori de școli / lideri de școală (15,1%)
- 15 psihologi/consilieri școlari (14,2%)
- 30 de părinți (28,3%)

Prin urmare, profesorii au reprezentat cel mai mare grup de respondenți, reprezentând puțin peste două cincimi din eșantionul total al chestionarului, în timp ce părinții au reprezentat mai mult de un sfert. Conducerea școlii și respondenții specializați au contribuit împreună la cercetare cu o perspectivă importantă de sprijin instituțional și profesional.

Participarea acestor patru grupuri a fost deosebit de importantă pentru studiul german, deoarece responsabilitatea pentru bunăstarea copiilor și sprijinul timpuriu este distribuită în diferite contexte și roluri profesionale. Profesorii sunt adesea printre primii profesioniști care observă schimbări în funcționarea zilnică a copiilor, în timp ce liderii școlari modelează condițiile instituționale în care se poate oferi sprijin.

Psihologii și consilierii contribuie cu expertiză specializată, iar părinții oferă informații despre funcționarea copiilor dincolo de mediul școlar.

Prin urmare, componența eșantionului, formată din mai multe părți interesate, a permis examinarea nu doar a dificultăților observate în rândul copiilor, ci și a diferențelor și asemănărilor în modul în care aceste dificultăți sunt recunoscute, interpretate și abordate. De asemenea, a oferit o bază pentru analiza cooperării școală-familie, a accesului la sprijin specializat, a nevoilor de competență și formare, a barierelor instituționale și a așteptărilor privind implementarea practică a instrumentelor MindPlay în contextul german.

Un detaliu metodologic relevant pentru grupurile de focus din Germania este că, din cauza cerințelor de protecție a datelor, sesiunile au fost documentate prin note scrise structurate, mai degrabă decât prin înregistrări audio sau video, participarea fiind bazată pe consimțământul informat, iar răspunsurile fiind înregistrate în formă anonimată.

Rezultatele chestionarului

3.1. Rezultatele chestionarului pentru profesori

Această secțiune prezintă rezultatele descriptive pentru grupul de respondenți din domeniul profesorilor. Pentru fiecare întrebare închisă, rezultatele sunt afișate vizual și numeric, urmate de o scurtă interpretare a ceea ce sugerează distribuția pentru dezvoltarea și implementarea instrumentelor MindPlay.

3.1.1. Informații generale

Ani de experiență didactică

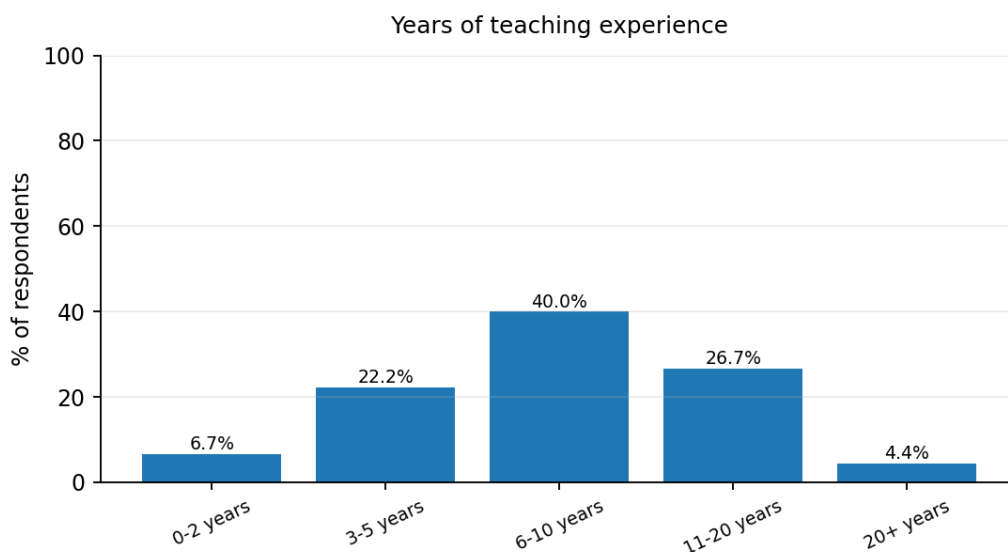

Figura 1. Ani de experiență didactică

Tabelul 1. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
0-2 ani	3	6,7%
3-5 ani	10	22,2%
6-10 ani	18 ani	40,0%
11-20 de ani	12	26,7%
20+ ani	2	4,4%

Analiză: Cel mai mare grup de respondenți avea între 6 și 10 ani de experiență în predare (18 respondenți; 40,0%), urmat de profesorii cu între 11 și 20 de ani de experiență (12; 26,7%). Alți 10

respondenți (22,2%) aveau între 3 și 5 ani de experiență, în timp ce relativ puțini respondenți erau la începutul carierei (3; 6,7%) sau aveau peste 20 de ani de experiență în predare (2; 4,4%).

În total, două treimi dintre respondenți (66,7%) aveau între 6 și 20 de ani de experiență didactică, ceea ce indică faptul că sondajul reflectă în principal perspectivele profesorilor cu o experiență profesională substanțială în mediul școlar. În același timp, includerea atât a profesorilor mai puțin experimentați, cât și a celor cu experiență vastă oferă o oarecare diversitate în ceea ce privește experiențele profesionale.

Eșantionul de profesori este compus predominant din **practicieni cu experiență**, ceea ce oferă o bază profesională relevantă pentru interpretarea observațiilor lor privind nevoile emoționale și comportamentale ale copiilor, practicile actuale din clasă, lacunele de competență percepute și așteptările cu privire la instrumentele MindPlay.

Nivelul clasei actuale

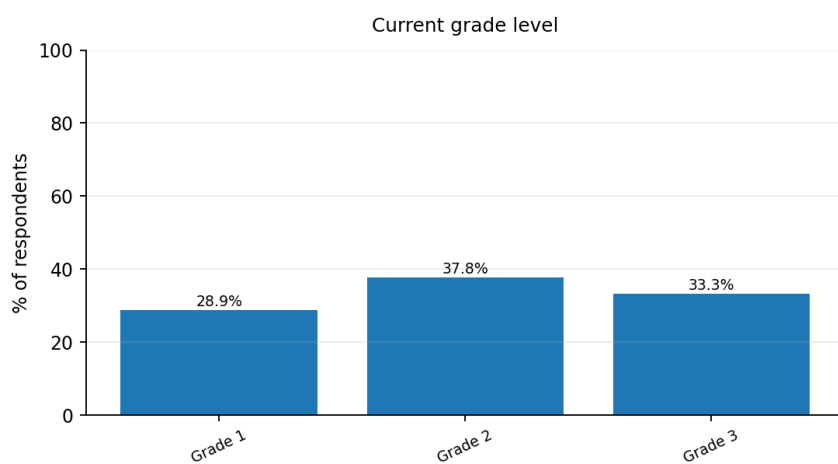

Figura 2. Nivelul clasei actuale

Tabelul 2. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Clasa 1	13	28,9%
Clasa a II-a	17 ani	37,8%
Clasa a 3-a	15	33,3%

Analiză: Cel mai mare grup de respondenți a predat la clasa a II-a (17 respondenți; 37,8%), urmat de clasa a III-a (15 respondenți; 33,3%). Distribuția oferă informații contextuale utile pentru interpretarea constatărilor mai substanțiale prezentate mai târziu în această secțiune.

Această constatare ar trebui luată în considerare la proiectarea materialelor MindPlay, în special în ceea ce privește conținutul adecvat vârstei, utilizabilitatea practică în clasă și adaptarea la nevoile copiilor din clasele primare. Tipul școlii

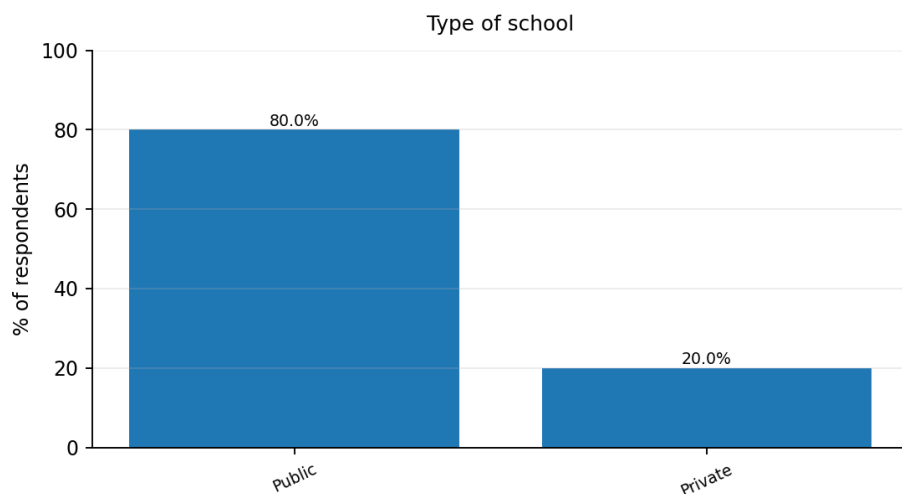

Figura 3. Tipul școlii

Tabelul 3. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Public	36	80,0%
Privat	9	20,0%

Analiză: Majoritatea respondenților au lucrat în școli publice (36 de respondenți; 80,0%), în timp ce 9 respondenți (20,0%) au lucrat în școli private. Distribuția arată că rezultatele reflectă predominant experiențele profesorilor care lucrează în sectorul educației publice. Această constatare ar trebui luată în considerare la proiectarea materialelor MindPlay, în special în ceea ce privește aplicabilitatea lor practică și fezabilitatea în cadrul școlilor publice, asigurându-se în același timp că instrumentele rămân adaptabile la diferite contexte școlare.

Locația școlii

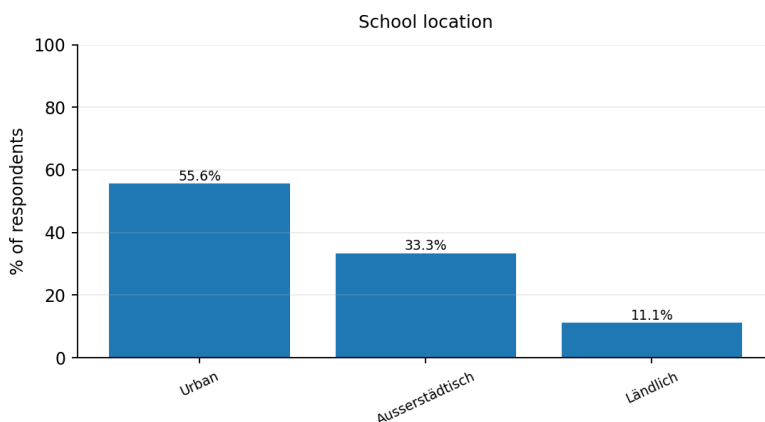

Figura 4. Locația școlii

Tabelul 4. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Urban	25	55,6%
Ausserstädtisch	15	33,3%
Ländlich	5	11,1%

Analiză: Cel mai mare grup de respondenți a lucrat în școli urbane (25 de respondenți; 55,6%), urmat de școlile suburbane (15 respondenți; 33,3%). O proporție mai mică a lucrat în școli rurale (5 respondenți; 11,1%). Distribuția indică faptul că rezultatele reflectă predominant contextele școlare urbane și suburbane, în timp ce mediile rurale sunt reprezentate într-o măsură mai mică.

Această constatare ar trebui luată în considerare la proiectarea materialelor MindPlay, în special în ceea ce privește asigurarea utilizabilității practice și a adaptabilității în diferite locații școlare și contexte educaționale.

Dimensiunea medie a clasei

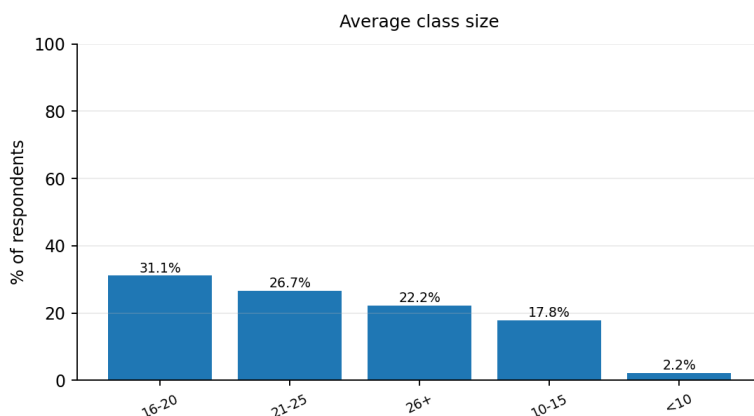

Figura 5. Mărimea medie a clasei

Tabelul 5. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
16-20	14	31,1%
21-25	12	26,7%
26+	10	22,2%
10-15	8	17,8%
<10	1	2,2%

Analiză: Cel mai mare grup de respondenți a raportat o mărime medie a clasei de 16–20 de elevi (14 respondenți; 31,1%), urmat de 21–25 de elevi (12 respondenți; 26,7%). Alți 10 respondenți (22,2%) au predat la clase cu 26 sau mai mulți elevi, în timp ce 8 (17,8%) au raportat dimensiuni ale clasei de 10–15 elevi și doar 1 respondent (2,2%) a predat la o clasă cu mai puțin de 10 elevi. În total, 80,0% dintre respondenți a predat la clase cu 16 sau mai mulți elevi, oferind un context important pentru interpretarea capacității profesorilor de a observa și de a răspunde nevoilor individuale ale elevilor.

Această constatare ar trebui luată în considerare la proiectarea materialelor MindPlay, în special în ceea ce privește asigurarea faptului că instrumentele sunt practice și ușor de gestionat în clasele de dimensiuni medii și mari, fără a crea o sarcină suplimentară de muncă pentru profesori.

3.1.2. Competențe și pregătire profesională

Capacitatea de a recunoaște dificultățile emoționale timpurii

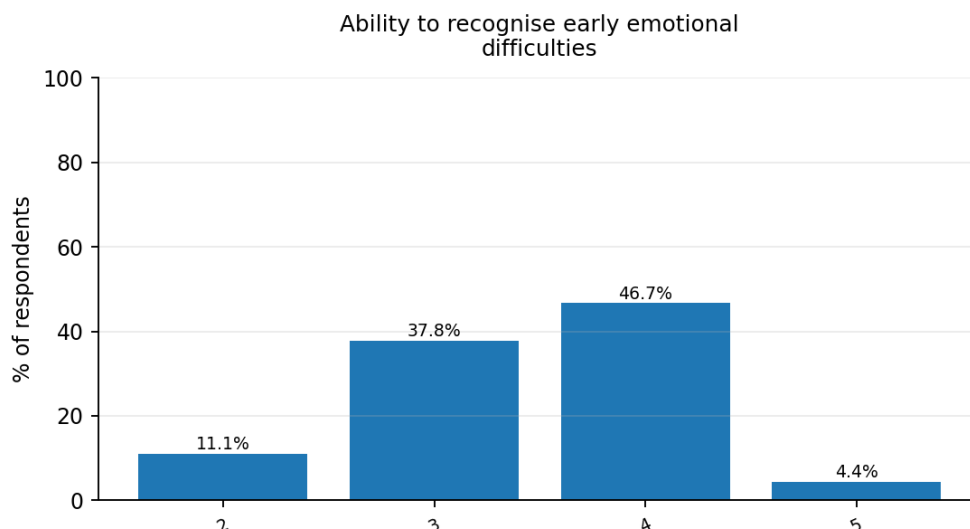

Figura 6. Capacitatea de a recunoaște dificultățile emoționale timpurii

Tabelul 6. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	5	11,1%
3	17 ani	37,8%
4	21 de ani	46,7%
5	2	4,4%

Analiză: Respondenții au raportat un nivel moderat spre relativ puternic de încredere în recunoașterea dificultăților emoționale timpurii, cum ar fi anxietatea și tristețea, cu un scor mediu de 3,44 pe o scală de la 1 la 5. Puțin peste jumătate dintre profesori (51,1%) au selectat cele mai înalte două categorii (4 sau 5), în timp ce 37,8% au selectat categoria din mijloc, iar 11,1% au selectat cele mai scăzute două categorii. Rezultatele sugerează că mulți profesori au un nivel rezonabil de încredere în recunoașterea dificultăților emoționale timpurii, deși distribuția indică, de asemenea, că există loc pentru consolidarea acestei competențe în cadrul forței didactice.

Această constatare susține dezvoltarea de materiale MindPlay care se bazează pe capacitățile de observare existente ale profesorilor, oferind în același timp îndrumări practice pentru a consolida recunoașterea timpurie a dificultăților emoționale și pentru a susține răspunsuri mai consecvente la diferite niveluri de încredere în cadrul cadrelor didactice.

Capacitatea de a recunoaște problemele comportamentale

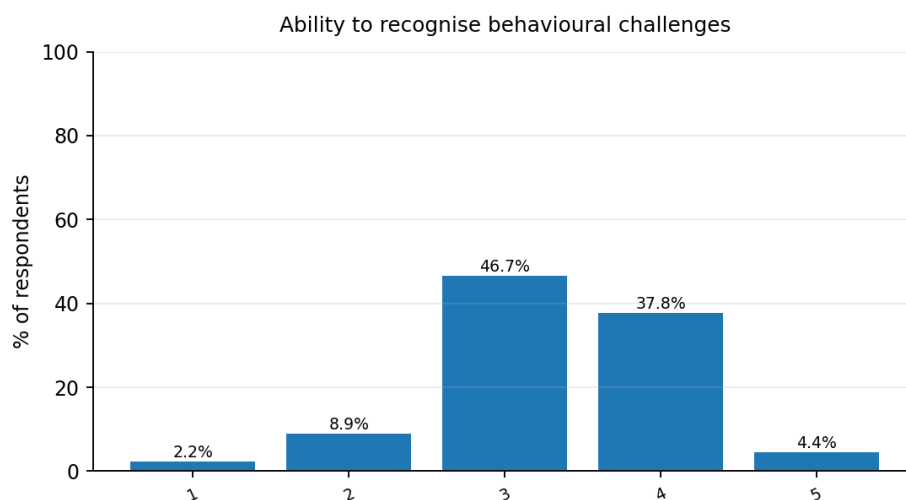

Figura 7. Capacitatea de a recunoaște problemele comportamentale

Tabelul 7. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	1	2,2%
2	4	8,9%
3	21 de ani	46,7%
4	17 ani	37,8%
5	2	4,4%

Analiză: Respondenții au raportat un nivel moderat de încredere în recunoașterea provocărilor comportamentale, cum ar fi agresivitatea și hiperactivitatea, cu un scor mediu de 3,33 pe o scală de la 1 la 5. Un total de 42,2% au selectat cele mai mari două categorii (4 sau 5), în timp ce aproape jumătate dintre respondenți (46,7%) au selectat categoria din mijloc. Doar 11,1% au selectat cele mai mici două categorii. Distribuția sugerează că profesorii se percep, în general, ca având o oarecare capacitate de a recunoaște dificultățile comportamentale, deși încrederea este mai concentrată la un nivel moderat decât la unul ridicat.

Această constatare susține includerea resurselor practice MindPlay care întăresc încrederea profesorilor în recunoașterea provocărilor comportamentale și oferă îndrumări clare, orientate spre sala de clasă, pentru a răspunde la semne precum agresivitatea și hiperactivitatea.

Capacitatea de a recunoaște dificultățile sociale

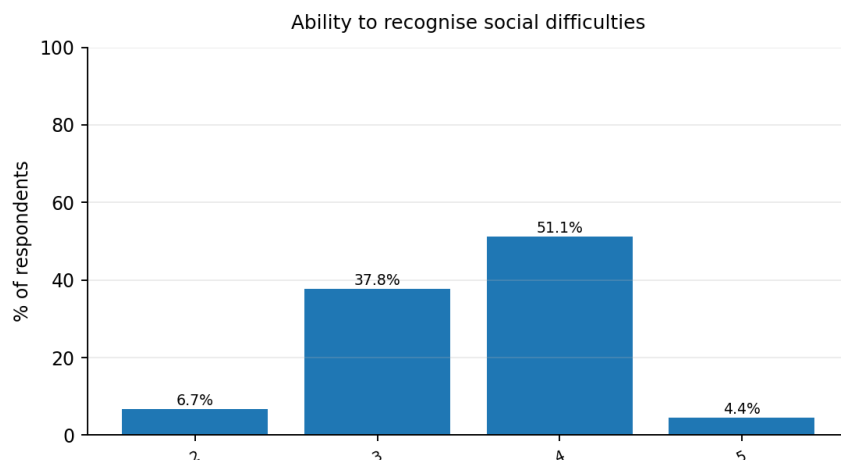

Figura 8. Capacitatea de a recunoaște dificultățile sociale

Tabelul 8. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	3	6,7%
3	17 ani	37,8%
4	23 de ani	51,1%
5	2	4,4%

Analiză: Respondenții au raportat un nivel de încredere moderat spre relativ puternic, cu un scor mediu de 3,53 pe o scală de la 1 la 5. Mai mult de jumătate dintre profesori (55,6%) au selectat cele două categorii cu cele mai mari valori (4 sau 5), în timp ce 37,8% au selectat categoria din mijloc și doar 6,7% au selectat cele două categorii cu cele mai mici valori. Prin urmare, distribuția indică, în general, o încredere autoevaluată pozitivă, deși o proporție substanțială a respondenților se menține la un nivel moderat. Această constatare sugerează că MindPlay poate consolida încrederea existentă a profesorilor, oferind în același timp instrumente practice și îndrumări pentru a consolida și standardiza această competență la diferite niveluri de experiență didactică.

Capacitatea de a distinge dezvoltarea tipică de semnele clinice de avertizare

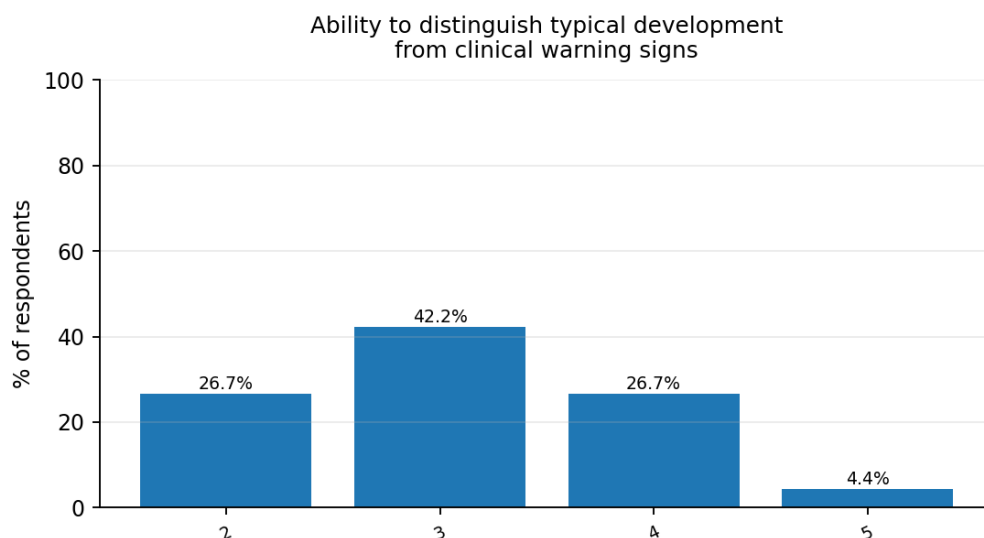

Figura 9. Capacitatea de a distinge dezvoltarea tipică de semnele de avertizare clinice

Tabelul 9. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	12	26,7%
3	19	42,2%
4	12	26,7%
5	2	4,4%

Analiză: Respondenții au raportat un nivel moderat de încredere, cu un scor mediu de 3,09 pe o scală de la 1 la 5. Un total de 31,1% au selectat cele două categorii cu cele mai mari scoruri (4 sau 5), în timp ce 26,7% au selectat cele două categorii cu cele mai mici scoruri (1 sau 2). Restul de 42,2% au selectat categoria din mijloc. Distribuția relativ echilibrată între evaluările mai mici și cele mai mari, combinată cu proporția mare de răspunsuri neutre, sugerează o variație considerabilă a încrederii autoevaluate a profesorilor în acest domeniu.

Această constatare indică un potențial domeniu pentru dezvoltarea ulterioară a competențelor și susține includerea unor îndrumări practice și accesibile în cadrul MindPlay pentru a ajuta profesorii să consolideze și să aplice această competență mai consecvent.

Capacitatea de a sprijini elevii care se confruntă cu dificultăți emoționale

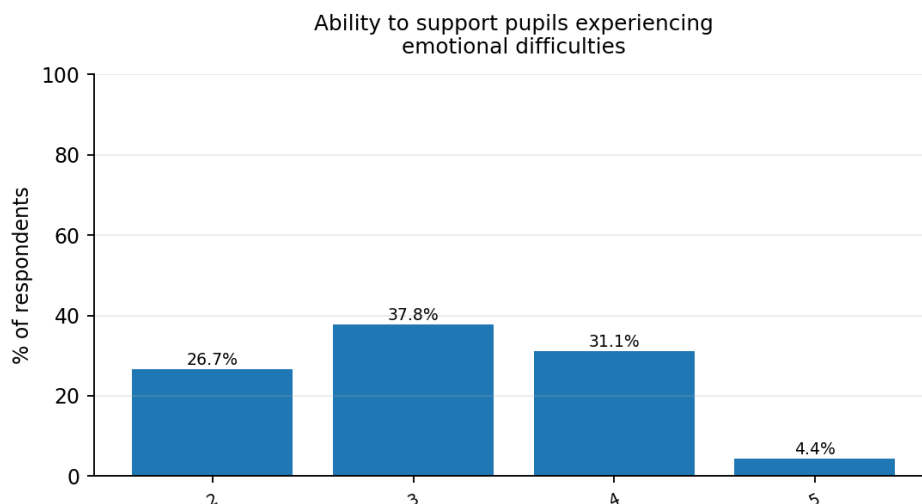

Figura 10. Capacitatea de a sprijini elevii care se confruntă cu dificultăți emoționale

Tabelul 10. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	12	26,7%
3	17 ani	37,8%
4	14	31,1%
5	2	4,4%

Analiză: Răspunsurile indică o evaluare medie moderată, cu un scor mediu de 3,13 pe o scală de la 1 la 5. Un total de 35,6% dintre respondenți au selectat cele două categorii cu cele mai mari scoruri, în timp ce 26,7% au selectat cele două categorii cu cele mai mici scoruri. Cel mai mare grup (37,8%) a selectat categoria din mijloc, ceea ce indică faptul că autoevaluarea capacității profesorilor de a sprijini elevii care se confruntă cu dificultăți emoționale este predominant moderată, mai degrabă decât constant puternică.

Această constatare ar trebui luată în considerare la proiectarea materialelor MindPlay, în special în ceea ce privește utilizabilitatea practică, comunicarea cu părțile interesate și nevoia de sprijin timpuriu, la un nivel redus. Indică o potențială nevoie de dezvoltare suplimentară a competențelor și susține includerea unor îndrumări practice și strategii accesibile în cadrul MindPlay pentru a ajuta profesorii să răspundă copiilor care se confruntă cu dificultăți emoționale.

Capacitatea de a gestiona dificultățile de comportament

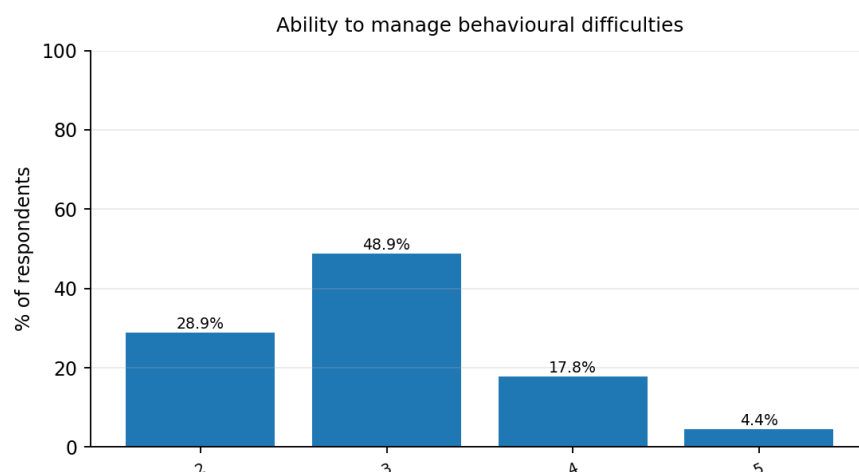

Figura 11. Capacitatea de a gestiona dificultățile de comportament

Tabelul 11. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	13	28,9%
3	22	48,9%
4	8	17,8%
5	2	4,4%

Analiză: Respondenții au raportat un nivel moderat de încredere în gestionarea eficientă a dificultăților de comportament, cu un scor mediu de 2,98 pe o scală de la 1 la 5. Aproape jumătate dintre profesori (48,9%) au selectat categoria din mijloc, în timp ce 28,9% au selectat cele două categorii cu cea mai mică valoare și doar 22,2% au selectat cele două categorii cu cea mai mare valoare. Distribuția sugerează că gestionarea dificultăților de comportament este un domeniu în care profesorii se simt mai puțin încrezători, relativ puțini respondenți raportând un nivel ridicat de competență autoevaluată. Această constatare indică o zonă clară pentru dezvoltarea ulterioară a competențelor și susține includerea unor strategii practice, bazate pe activități practice în sala de clasă, în cadrul MindPlay, pentru a ajuta profesorii să răspundă eficient la dificultățile de comportament și la situațiile dificile.

Capacitatea de a comunica cu părinții despre problemele de sănătate mintală

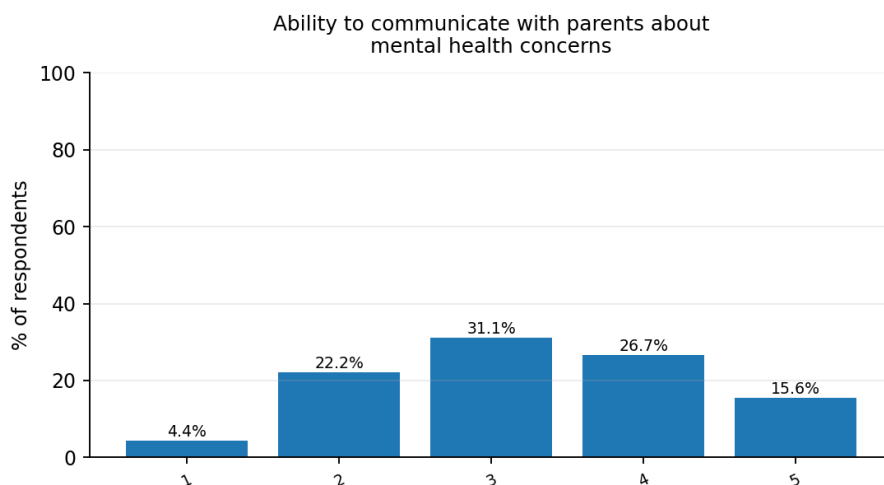

Figura 12. Capacitatea de a comunica cu părinții despre preocupările legate de sănătatea mintală

Tabelul 12. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	2	4,4%
2	10	22,2%
3	14	31,1%
4	12	26,7%
5	7	15,6%

Analiză: Răspunsurile indică o evaluare medie moderată (scor mediu 3,27 pe o scală de la 1 la 5). Un total de 42,2% dintre respondenți au selectat cele mai mari două categorii, în timp ce 26,7% au selectat cele mai mici două categorii. Acest model ajută la identificarea dacă problema este percepută ca un punct forte, o capacitate moderată sau un domeniu care necesită dezvoltări suplimentare. Această constatare ar trebui luată în considerare la proiectarea materialelor MindPlay, în special în ceea ce privește utilizabilitatea practică, comunicarea cu părțile interesate și nevoia de sprijin timpuriu, cu un nivel minim de implicare.

Capacitatea de a colabora cu psihologul școlar

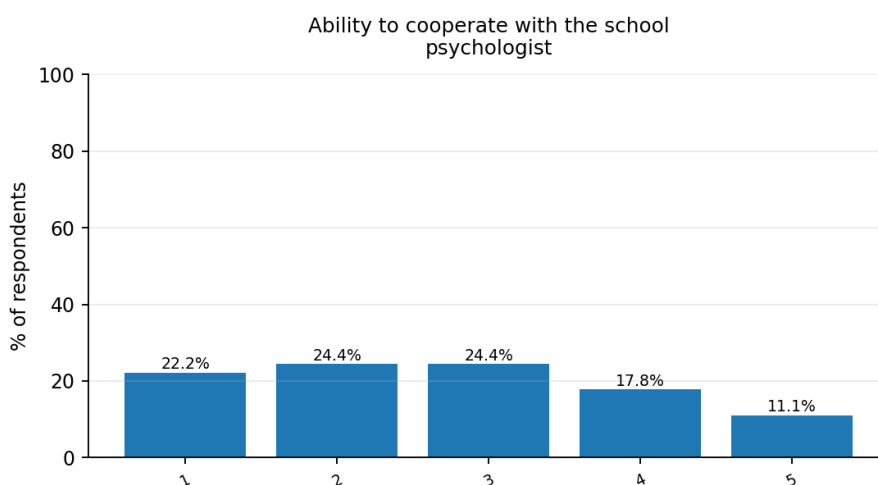

Figura 13. Capacitatea de a coopera cu psihologul școlar

Tabelul 13. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	10	22,2%
2	11	24,4%
3	11	24,4%
4	8	17,8%
5	5	11,1%

Analiză: Răspunsurile indică o evaluare relativ scăzută spre moderată a cooperării cu psihologul școlar, cu un scor mediu de 2,71 pe o scală de la 1 la 5. Aproape jumătate dintre respondenți (46,7%) au selectat cele două categorii cu cele mai mici valori, în timp ce 24,4% au selectat categoria din mijloc și doar 28,9% au selectat cele două categorii cu cele mai mari valori. Distribuția sugerează că o cooperare eficientă cu psihologii școlari nu este stabilită în mod consecvent în cadrul grupului de profesori respondenți și reprezintă o zonă potențială pentru consolidare. Această constatare subliniază necesitatea consolidării cooperării dintre profesori și psihologii școlari și sugerează că MindPlay ar trebui să ofere îndrumări clare cu privire la roluri, comunicare și căi de consultare și sprijin profesional.

Utilizarea strategiilor de reglare emoțională în sala de clasă

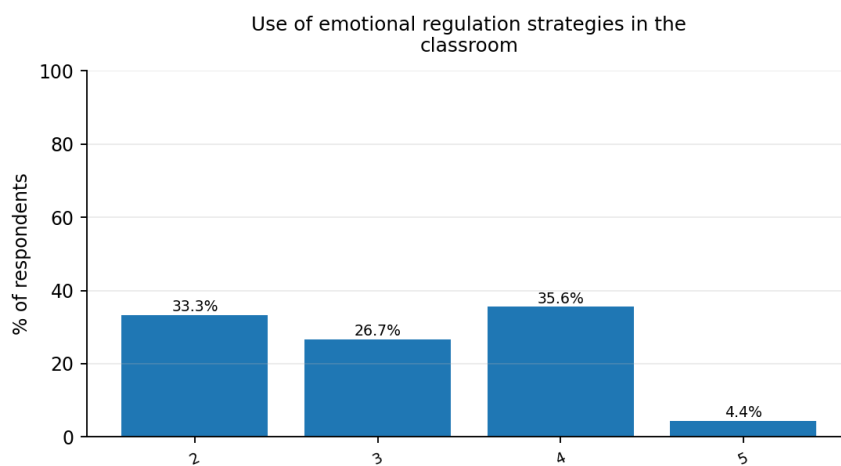

Figura 14. Utilizarea strategiilor de reglare emoțională în sala de clasă

Tabelul 14. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	15	33,3%
3	12	26,7%
4	16	35,6%
5	2	4,4%

Analiză: Răspunsurile indică un nivel moderat de utilizare raportată a strategiilor de reglare emoțională în sala de clasă, cu un scor mediu de 3,11 pe o scală de la 1 la 5. Un total de 40,0% dintre respondenți au selectat cele două categorii cu cele mai mari scoruri, în timp ce 33,3% au selectat cele două categorii cu cele mai mici scoruri, iar 26,7% au selectat categoria din mijloc. Distribuția indică o variație considerabilă în utilizarea strategiilor de reglare emoțională, sugerând că aceste practici nu sunt încă integrate în mod consecvent în grupul de profesori respondenți. Această constatare susține includerea unor strategii practice și ușor de aplicat în materialele MindPlay, ajutând profesorii să integreze astfel de abordări mai consecvent în practica zilnică a sălii de clasă.

3.1.3. Prevalența și experiența actuală

Frecvența dificultăților de sănătate mintală sau comportamentale observate

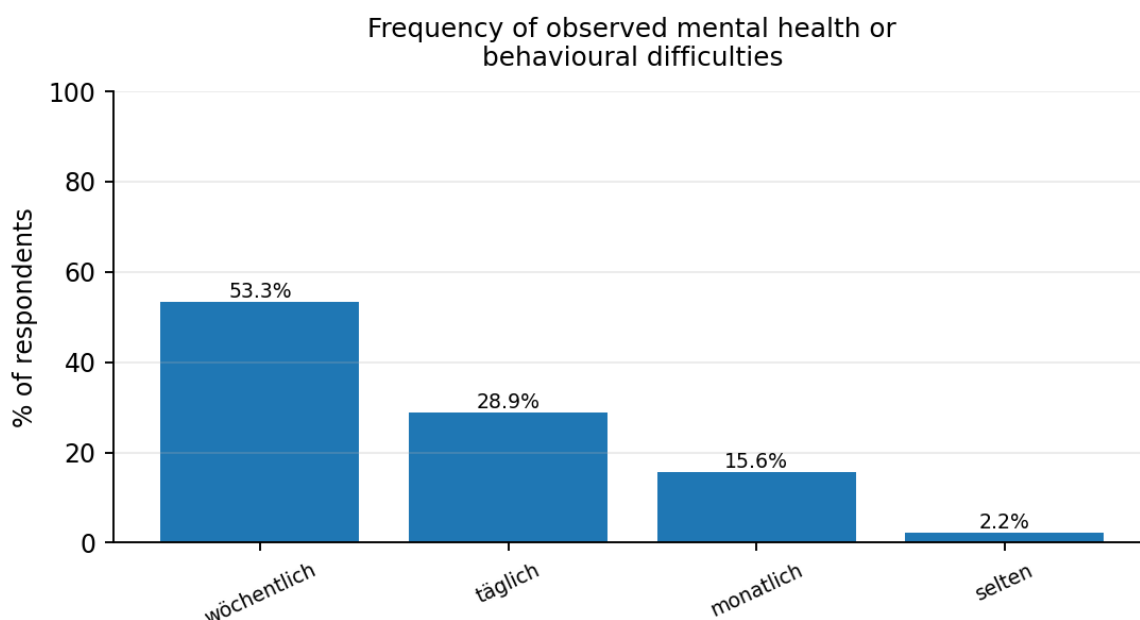

Figura 15. Frecvența dificultăților de sănătate mintală sau comportamentale observate

Tabelul 15. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
sărbătorit	24	53,3%
zi	13	28,9%
monatlich	7	15,6%
selten	1	2,2%

Analiză : Cel mai mare grup de respondenți a raportat că observă dificultăți de sănătate mintală sau de comportament săptămânal (24 de respondenți; 53,3%), urmat de cei care le observă zilnic (13 respondenți; 28,9%). Alți 15,6% au raportat că observă astfel de dificultăți lunar, în timp ce doar 2,2% au selectat rar. În total, 82,2% dintre profesori au raportat că se confruntă cu dificultăți de sănătate mintală sau de comportament zilnic sau săptămânal, ceea ce indică faptul că aceste probleme sunt o caracteristică regulată a experienței profesionale de zi cu zi a profesorilor. Această constatare întărește necesitatea ca MindPlay să ofere instrumente practice, accesibile și ușor de integrat, care pot sprijini profesorii în recunoașterea și răspunsul la nevoile de bunăstare mintală și comportamentale ale copiilor, ca parte a practicii zilnice din sala de clasă.

Cele mai frecvente tipuri de dificultăți observate

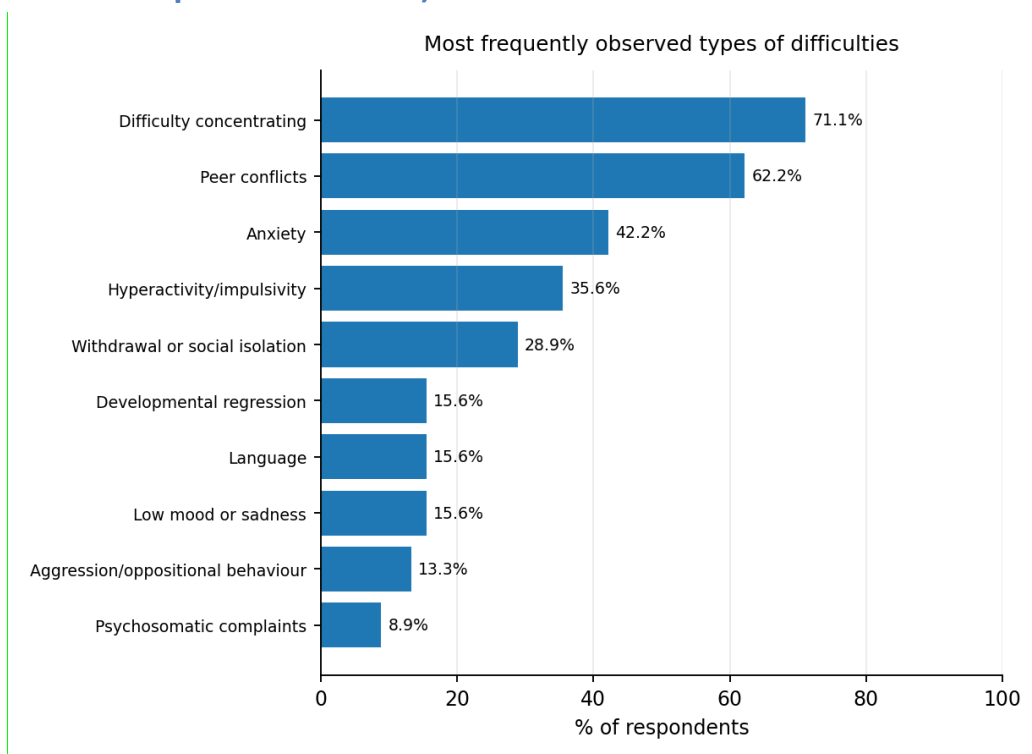

Figura 16. Cele mai frecvente tipuri de dificultăți observate

Tabelul 16. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Dificultăți de concentrare	32	71,1%
Conflicte între colegi	28 de ani	62,2%
Anxietate	19	42,2%
Hiperactivitate/impulsivitate	16	35,6%
Retragere sau izolare socială	13	28,9%
Regresia dezvoltării	7	15,6%
Limbă	7	15,6%
Stare de spirit scăzută sau tristețe	7	15,6%
Agresivitate/comportament opozițional	6	13,3%
Afecțiuni psihosomatice	4	8,9%

Analiză: Cea mai frecventă dificultate observată a fost dificultatea de concentrare (32 de selecții; 71,1% dintre respondenți), urmată de conflictele între colegi (28; 62,2%). Dificultățile legate de anxietate au fost, de asemenea, raportate frecvent (19; 42,2%), urmate de hiperactivitate/impulsivitate (16; 35,6%) și retragere sau izolare socială (13; 28,9%). Rezultatele indică faptul că profesorii se confruntă cu o

combinație de dificultăți legate de atenție, sociale, emoționale și comportamentale, mai degrabă decât cu un singur tip dominant de provocare. Întrucât respondenții au putut selecta până la trei răspunsuri, procentele nu însumează 100%.

Rezultatele sugerează că materialele MindPlay ar trebui să abordeze o gamă largă de nevoi interconectate, acordând o atenție deosebită concentrării, relațiilor cu colegii, anxietății și reglării emoționale, oferind în același timp profesorilor strategii practice care pot fi integrate în practica zilnică a sălii de clasă.

Încredere în recunoașterea semnelor de avertizare timpurie

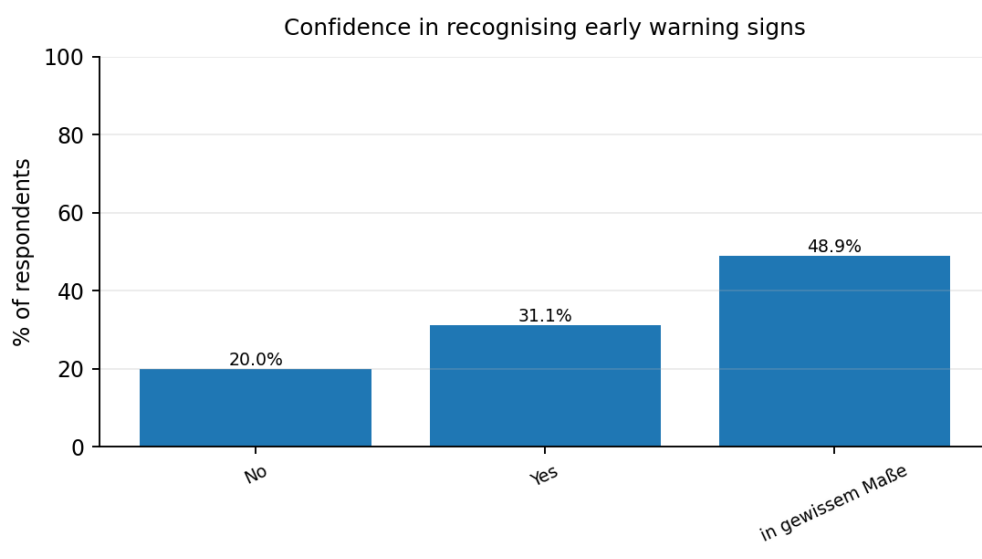

Figura 17. Încrederea în recunoașterea semnelor de avertizare timpurie

Tabelul 17. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Nu	9	20,0%
Da	14	31,1%
în marea masă	22	48,9%

Analiză: Cel mai mare grup de respondenți au raportat că se simt încrezători într-o oarecare măsură în recunoașterea semnelor de avertizare timpurie ale dificultăților de sănătate mintală (22 de respondenți; 48,9%), în timp ce 31,1% au raportat că se simt încrezători, iar 20,0% au raportat că nu se simt încrezători. Per total, rezultatele sugerează că, deși majoritatea profesorilor percep cel puțin o oarecare capacitate de a recunoaște semnele de avertizare timpurie, încrederea este predominant parțială, mai degrabă decât ferm stabilită. Această constatare indică necesitatea de a consolida încrederea profesorilor în recunoașterea timpurie și susține dezvoltarea unor îndrumări MindPlay clare și practice,

care să ajute profesorii să identifice semnele de avertizare și să determine următorii pași adecvați în cadrul rolului lor profesional.

Utilizarea instrumentelor sau procedurilor pentru monitorizarea stării de bine

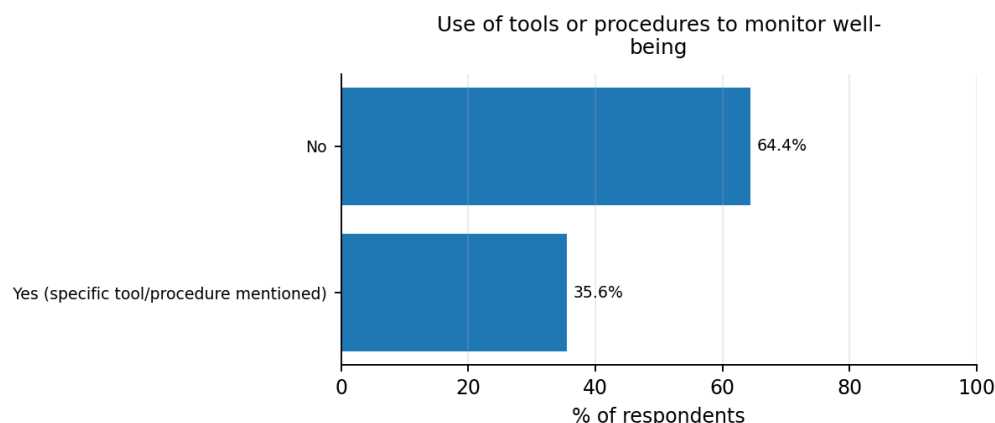

Figura 18. Utilizarea instrumentelor sau procedurilor pentru monitorizarea bunăstării

Tabelul 18. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Nu	29	64,4%
Da (instrument/procedură specifică menționată)	16	35,6%

Analiză: Majoritatea respondenților (29 de profesori; 64,4%) au raportat că nu utilizează un instrument sau o procedură specifică pentru a monitoriza bunăstarea elevilor, în timp ce 16 respondenți (35,6%) au indicat că utilizează un instrument sau o procedură existentă. Rezultatele sugerează că abordările structurate pentru monitorizarea bunăstării nu sunt integrate în mod constant în practica zilnică a grupului de profesori respondenți. Această constatare evidențiază o potențială lacună în monitorizarea structurată a bunăstării și susține dezvoltarea unor instrumente MindPlay simple, practice și non-clinice, care pot ajuta profesorii să observe și să urmărească bunăstarea copiilor fără a crea o sarcină suplimentară substanțială.

3.1.4. Asistență, instruire și condiții la nivel de sistem

Cerințele emoționale ale lucrului cu elevi cu dificultăți de sănătate mintală sau comportamentale

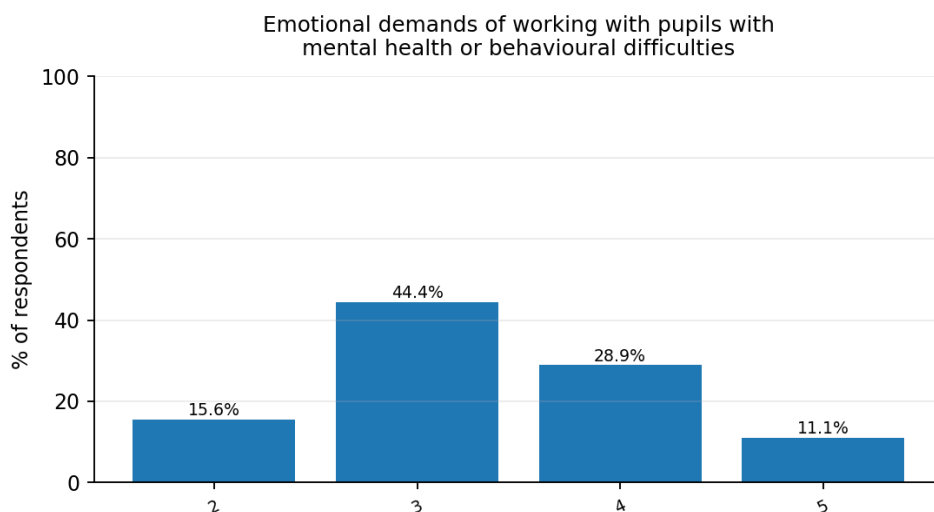

Figura 19. Cerințe emoționale legate de lucrul cu elevi cu dificultăți de sănătate mintală sau de comportament

Tabelul 19. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	7	15,6%
3	20	44,4%
4	13	28,9%
5	5	11,1%

Analiză: Respondenții au perceput lucrul cu elevi cu dificultăți de sănătate mintală sau comportamentale ca fiind solicitant emoțional de la moderat la foarte solicitant, cu un scor mediu de 3,36 pe o scală de la 1 la 5. Cea mai mare proporție (44,4%) a selectat categoria din mijloc, în timp ce 40,0% au selectat cele două categorii cu cel mai înalt nivel, indicând un nivel ridicat de solicitare emoțională. Doar 15,6% au selectat cele două categorii cu cel mai scăzut nivel. Per total, rezultatele indică faptul că sprijinirea elevilor cu dificultăți de sănătate mintală sau comportamentale reprezintă o solicitare emoțională notabilă pentru o proporție substanțială de profesori. Această constatare subliniază importanța luării în considerare a propriei bunăstări a profesorilor și a volumului de muncă emoțional atunci când se dezvoltă resursele MindPlay, asigurându-se că instrumentele oferă sprijin practic și îi ajută pe profesori să răspundă situațiilor dificile fără a adăuga poveri inutile.

Acces la asistență profesională în ultimii trei ani

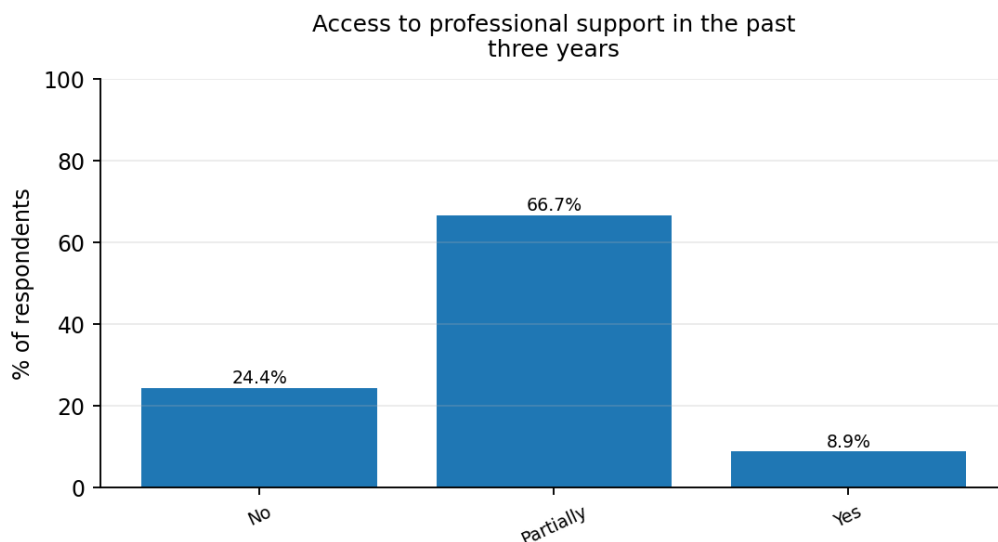

Figura 20. Accesul la asistență profesională în ultimii trei ani

Tabelul 20. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Nu	11	24,4%
Parțial	30	66,7%
Da	4	8,9%

Analiză: Majoritatea respondenților (30 de profesori; 66,7%) au raportat că au avut acces doar parțial la sprijin profesional în ultimii trei ani, în timp ce 24,4% au raportat că nu au avut acces. Doar 8,9% au indicat că au avut acces la sprijin profesional. Rezultatele sugerează că accesul constant la consultanță profesională, supervizare sau sprijin psihologic este limitat în cadrul grupului de profesori respondenți. Această constatare evidențiază o lacună semnificativă în accesul la sprijin profesional și sugerează că MindPlay ar trebui să ofere resurse practice pe care profesorii le pot utiliza independent, susținând în același timp căi mai clare de consultare și cooperare cu specialiștii relevanți.

În ce situații te simți cel mai neajutorat sau provocat emoțional atunci când lucrezi cu elevii?

Răspunsurile deschise au fost analizate tematic. Întrucât răspunsurile individuale s-ar putea referi la mai multe provocări, categoriile se suprapun, iar numărul de referințe tematice nu reprezintă grupuri care se exclud reciproc.

Temă	Număr de referințe
Alte nevoi și experiențe individuale	17 ani
Stresul familial și mediul de acasă	11
Cooperarea și comunicarea părinților	9
Constrângeri de timp și volum de muncă	7
Reglarea emoțională și anxietatea	6

Răspunsurile arată că profesorii se simt cel mai mult provocați atunci când copiii prezintă suferințe emoționale semnificative, dar cauzele care stau la baza acestora sunt neclare sau copilul nu este capabil sau nu dorește să comunice ceea ce se întâmplă. S-au făcut referiri repetate la retragere, reacții emoționale puternice, dificultăți de exprimare a sentimentelor, probleme de comportament persistente și situații în care mai mulți copii necesită sprijin simultan. De asemenea, profesorii au descris că se simt deosebit de limitați atunci când dificultățile copiilor sunt legate de circumstanțe familiale sau necesită sprijin dincolo de ceea ce poate oferi școala. Întârzierile în accesarea evaluării psihologice sau a terapiei, disponibilitatea limitată a specialiștilor și dificultățile în asigurarea cooperării părinților pot face ca profesorii să fie conștienți de faptul că un copil are nevoie de sprijin suplimentar, dar fără o cale clară sau la timp pentru a aborda această nevoie. Prin urmare, răspunsurile întăresc constatările cantitative privind cerințele emoționale ale muncii profesorilor și indică faptul că sentimentele de neputință apar adesea nu doar din recunoașterea unei dificultăți, ci și din incertitudinea cu privire la modul de răspuns, timpul și resursele specializate limitate și barierele în calea unui sprijin coordonat.

Constatările sugerează că MindPlay ar trebui să ofere profesorilor îndrumări practice pentru a răspunde la stresul emoțional, retragere, escaladare comportamentală și conflicte persistente între colegi, oferind în același timp căi clare de comunicare cu părinții și luarea în considerare a consultării unui specialist atunci când este nevoie de sprijin suplimentar.

Printre domeniile de răspuns ilustrative se numără:

- „Când observ că un copil este supus unui stres sever, dar nu este capabil să vorbească despre asta.”
- „Când un copil are izbucniri emoționale puternice și trebuie să supraveghez întreaga clasă în același timp.”
- „Când un copil prezintă dificultăți de comportament persistente și nu putem obține sprijin rapid.”
- „Când părinții resping complet problema și blochează fiecare recomandare.”

Cele mai utile instrumente MindPlay

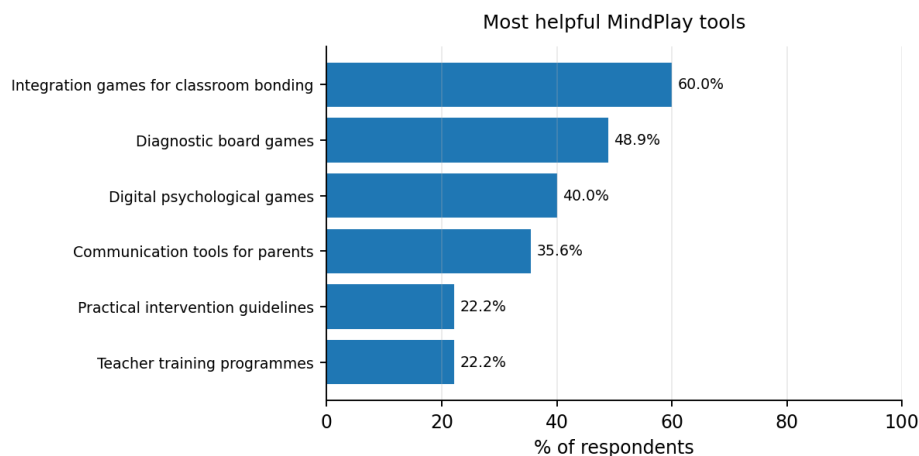

Figura 21. Cele mai utile instrumente MindPlay

Tabelul 21. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Jocuri de integrare pentru crearea de legături în clasă	27	60,0%
Jocuri de societate cu diagnostic	22	48,9%
Jocuri psihologice digitale	18 ani	40,0%
Instrumente de comunicare pentru părinți	16	35,6%
Ghiduri practice de intervenție	10	22,2%
Programe de formare a profesorilor	10	22,2%

Analiză: Cel mai frecvent selectat instrument MindPlay au fost jocurile de integrare pentru consolidarea relațiilor dintre elevi și elevi (27 de selecții; 60,0% dintre respondenți), urmate de jocurile de societate cu diagnostic (22; 48,9%). Jocurile psihologice digitale au fost selectate de 40,0%, în timp ce 35,6% au identificat instrumentele de comunicare pentru părinți ca fiind potențial utile. Programele de formare a profesorilor și ghidurile de intervenție practică au fost selectate fiecare de 22,2% dintre respondenți. Rezultatele indică o preferință deosebit de puternică pentru instrumentele practice, bazate pe jocuri, care pot fi utilizate direct cu elevii, demonstrând totodată interes pentru resursele care susțin comunicarea cu părinții și practica profesională. Întrucât au fost posibile răspunsuri multiple, procentele reprezintă priorități care se suprapun și nu însumează 100%. Această constatare sugerează că MindPlay ar trebui să acorde prioritate instrumentelor practice, captivante și pregătite pentru clasă, în special activităților de integrare și bazate pe jocuri, completându-le în același timp cu resurse care susțin comunicarea cu părinții și practica profesională a profesorilor.

3.1.5. Așteptări privind instrumentele MindPlay

Probabilitatea utilizării unui joc de diagnosticare în activitățile din sala de clasă

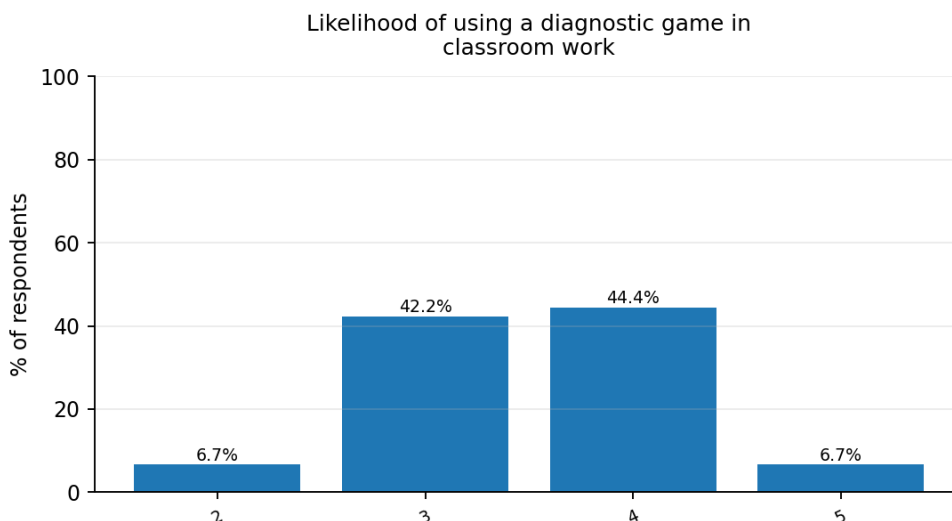

Figura 22. Probabilitatea utilizării unui joc de diagnosticare în activitățile din sala de clasă

Tabelul 22. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	3	6,7%
3	19	42,2%
4	20	44,4%
5	3	6,7%

Analiză: Respondenții au arătat o probabilitate moderată spre pozitivă de a utiliza un joc de diagnosticare în activitățile lor didactice, cu un scor mediu de 3,51 pe o scală de la 1 la 5. Puțin peste jumătate dintre profesori (51,1%) au selectat cele mai mari două categorii, în timp ce 42,2% au selectat categoria din mijloc. Doar 6,7% au selectat cele mai mici două categorii și niciun respondent nu a selectat cea mai mică evaluare. Distribuția indică o deschidere în general pozitivă față de utilizarea acestui tip de instrument MindPlay, deși o proporție substanțială de profesori rămân moderat, mai degrabă decât puternic, dedicați utilizării sale. Această constatare indică o bază favorabilă pentru implementarea instrumentelor bazate pe jocuri MindPlay, cu condiția ca acestea să fie practice, ușor de integrat în rutina clasei și în mod clar relevante pentru munca de zi cu zi cu profesorii.

Competențe pe care profesorii ar dori să le îmbunătățească

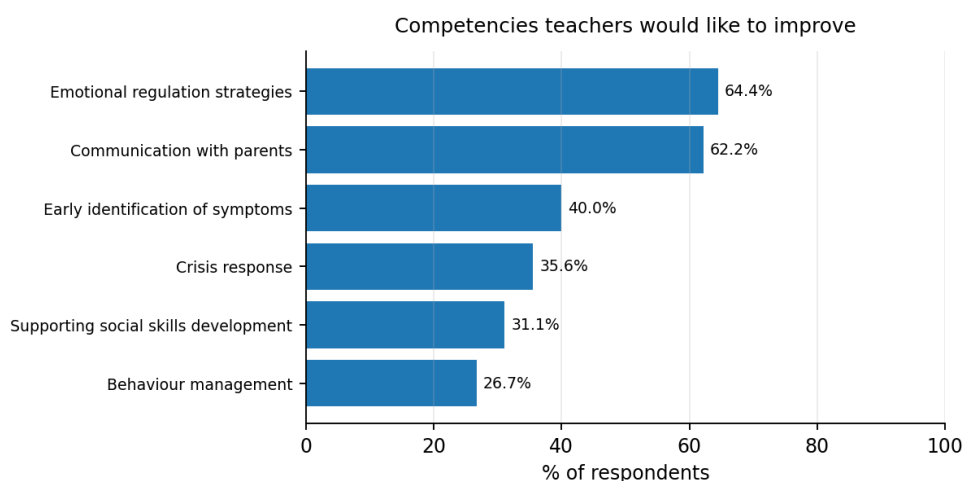

Figura 23. Competențe pe care profesorii ar dori să le îmbunătățească

Tabelul 23. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Strategii de reglare emoțională	29	64,4%
Comunicarea cu părinții	28 de ani	62,2%
Identificarea precoce a simptomelor	18 ani	40,0%
Răspuns la criză	16	35,6%
Sprijinirea dezvoltării abilităților sociale	14	31,1%
Managementul comportamentului	12	26,7%

Analiză: Competența cel mai frecvent selectată pentru dezvoltare ulterioară a fost cea a strategiilor de reglare emoțională (29 de selecții; 64,4% dintre respondenți), urmată îndeaproape de comunicarea cu părinții (28; 62,2%). Interesul puternic pentru ambele domenii indică faptul că profesorii consideră nevoia de a consolida nu doar strategiile lor practice de sprijinire a reglării emoționale a copiilor, ci și capacitatea lor de a comunica eficient cu familiile. Deoarece au fost posibile răspunsuri multiple, procente reprezintă priorități de dezvoltare profesională care se suprapun și nu însumează 100%. Această constatare sugerează că materialele de instruire și de suport MindPlay ar trebui să pună un accent deosebit pe strategiile practice de reglare emoțională și pe comunicarea eficientă profesor-părinte, deoarece acestea reprezintă cele mai puternice priorități de dezvoltare a competențelor identificate de profesori.

Sprijinul școlar perceput în satisfacerea nevoilor de sănătate mintală ale elevilor

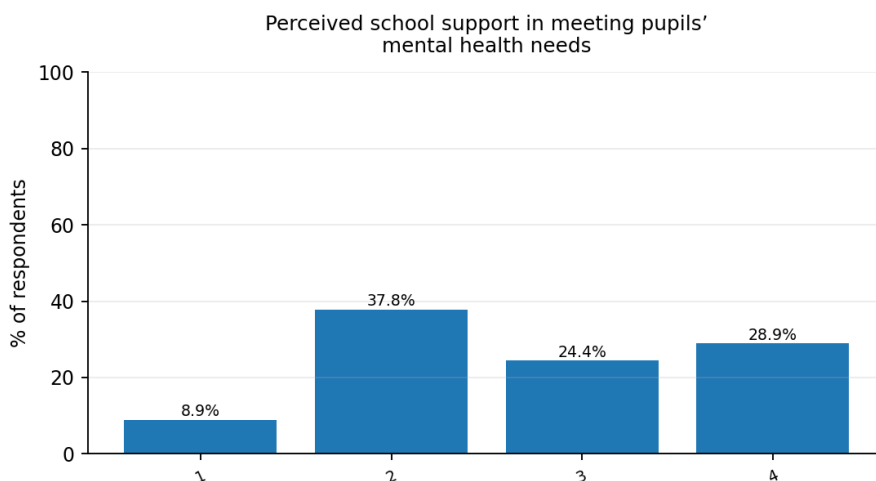

Figura 24. Sprijinul școlar perceput în satisfacerea nevoilor de sănătate mintală ale elevilor

Tabelul 24. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	4	8,9%
2	17 ani	37,8%
3	11	24,4%
4	13	28,9%

Analiză Respondenții au raportat un nivel relativ scăzut de sprijin școlar perceput în satisfacerea nevoilor de sănătate mintală ale elevilor, cu un scor mediu de 2,73 pe o scală de la 1 la 5. Aproape jumătate dintre profesori (46,7%) au selectat cele două categorii cele mai joase, în timp ce 24,4% au selectat categoria din mijloc și doar 28,9% au selectat cele două categorii cele mai înalte. Distribuția sugerează că mulți profesori nu percep nivelul actual de sprijin școlar ca fiind suficient pentru a răspunde eficient nevoilor de sănătate mintală și bunăstare ale elevilor. Această constatare subliniază necesitatea unui cadru de sprijin școlar mai puternic la nivelul întregii școli și sugerează că implementarea MindPlay nu ar trebui să se bazeze exclusiv pe profesori individuali, ci ar trebui să promoveze și structuri de sprijin clare, cooperarea între personalul școlar și accesul la sprijin profesional adecvat.

3.1.6. Răspunsuri deschise

Care sunt cele mai mari probleme de sănătate mintală cu care se confruntă elevii dumneavoastră?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

**Co-funded by
the European Union**

Cofinanțat de Uniunea Europeană. Opiniile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu reflectă neapărat opiniile Uniunii Europene sau ale Fundației pentru Dezvoltarea Sistemului Educațional (FRSE). Nici Uniunea Europeană, nici FRSE nu pot fi trase la răspundere pentru acestea.

Temă	Număr de referințe
Alte nevoi și experiențe individuale	22
Reglarea emoțională și anxietatea	19
Stresul familial și mediul de acasă	9
Cooperarea și comunicarea părinților	7

Răspunsurile arată că profesorii percep problemele legate de sănătatea mintală și bunăstarea elevilor ca fiind multidimensionale, mai degrabă decât centrate pe o singură problemă. Reglarea emoțională, anxietatea, insecuritatea și toleranța scăzută la frustrare apar în mod repetat, alături de dificultăți de concentrare, presiunea performanței și stres. De asemenea, profesorii au făcut frecvent referire la conflictele dintre colegi, comportamentul impulsiv, retragerea socială și dificultățile de rezolvare independentă a conflictelor. Circumstanțele familiale au apărut ca un factor contextual important, în special separarea părinților, grijele financiare și alte forme de stres familial care pot afecta concentrarea, stabilitatea emoțională și comportamentul copiilor în clasă. Mai multe răspunsuri indică, de asemenea, faptul că profesorii lucrează cu copii care intră la școală cu niveluri foarte diferite de pregătire emoțională și socială.

Rezultatele sugerează că MindPlay ar trebui să abordeze reglarea emoțională, anxietatea, toleranța la frustrare, relațiile cu semenii și rezolvarea problemelor sociale, recunoscând în același timp influența circumstanțelor familiale și diferențele în nevoile individuale de sprijin ale copiilor.

„Mulți copii au dificultăți în a-și regla emoțiile.”

„Anxietate și presiune asupra performanței deja în școala primară.”

„Controlul impulsurilor, conflictele dintre colegi și excluziunea socială.”

„Mulți copii se confruntă cu stres familial, cum ar fi separarea părinților sau griji financiare.”

Ce instrumente sau suport te-ar ajuta cel mai mult?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

Temă	Număr de referințe
Alte nevoi și experiențe individuale	12
Reglarea emoțională și anxietatea	11
Resurse de implementare și instrucțiuni clare	9
Instruire și îndrumare practică	7
Cooperarea și comunicarea părinților	6

Răspunsurile arată o cerere puternică pentru o combinație de sprijin profesional și resurse imediat utilizabile în clasă. Profesorii au solicitat în repetate rânduri un acces mai mare la psihologi școlari, asistenți sociali școlari, servicii de consiliere și alți profesioniști instruiți. În același timp, aceștia au exprimat o nevoie clară de materiale practice pe care le pot folosi singuri, inclusiv strategii pentru

reglarea emoțiilor și rezolvarea conflictelor, activități structurate de învățare socială și emoțională și resurse bazate pe jocuri care facilitează conversațiile despre sentimente.

Nevoile de formare au fost, de asemenea, importante, în special dezvoltarea profesională practică legată de crizele emoționale, dificultățile de comportament și învățarea emoțională. Mai mulți profesori au evidențiat, de asemenea, condiții structurale precum timpul insuficient, clasele mari și personalul limitat, sugerând că instrumentele singure nu pot aborda toate provocările identificate.

„Metode ludice pentru a face emoțiile vizibile și activități în grupuri mici.”

„Mai mult timp pentru fiecare copil în parte și acces mai rapid la psihologi.”

Observații finale

Per total, rezultatele chestionarului pentru profesori arată că dificultățile de sănătate mintală și comportamentale fac parte din experiența zilnică a orelor de clasă, 82,2% dintre respondenți declarând că observă astfel de dificultăți fie zilnic, fie săptămânal. Dificultățile de concentrare și conflictele dintre colegi au fost deosebit de proeminente, alături de anxietate, hiperactivitate/impulsivitate și retragere socială.

Profesorii au raportat, în general, o încredere moderată în mai multe domenii ale recunoașterii timpurii și sprijinului, însă rezultatele identifică și lacune importante. Acestea includ gestionarea dificultăților comportamentale, utilizarea consecventă a strategiilor de reglare emoțională, cooperarea cu psihologii școlari, accesul la sprijin profesional și nivelul perceput de sprijin școlar pentru abordarea nevoilor de sănătate mintală ale elevilor. Răspunsurile deschise întăresc aceste constatări prin evidențierea reglării emoționale, anxietății, stresului familial, conflictelor dintre colegi, capacității limitate de specialiști și constrângerilor legate de resursele din clasă.

În același timp, profesorii au demonstrat o deschidere clară față de soluțiile practice MindPlay. Preferințele lor se îndreaptă în special spre activități de integrare și jocuri, resurse practice de învățare emoțională și socială, o îndrumare profesională mai solidă și o cooperare îmbunătățită cu specialiștii și părinții. Prin urmare, rezultatele sugerează că instrumentele MindPlay ar trebui să fie ușor de integrat în practica zilnică a clasei, adecvate vârstei, non-clinice și să susțină rolul pedagogic existent al profesorilor, evitând în același timp povara administrativă sau emoțională suplimentară.

3.2. Rezultatele chestionarului adresat directorilor și administratorilor școlilor

Această secțiune prezintă rezultatele descriptive pentru grupul de respondenți din rândul directorilor și administratorilor de școli. Pentru fiecare întrebare închisă, rezultatele sunt afișate vizual și numeric, urmate de o scurtă interpretare a ceea ce sugerează distribuția pentru dezvoltarea și implementarea instrumentelor MindPlay.

3.2.1. Contextul instituțional și profilul școlii

Numărul de elevi înscriși

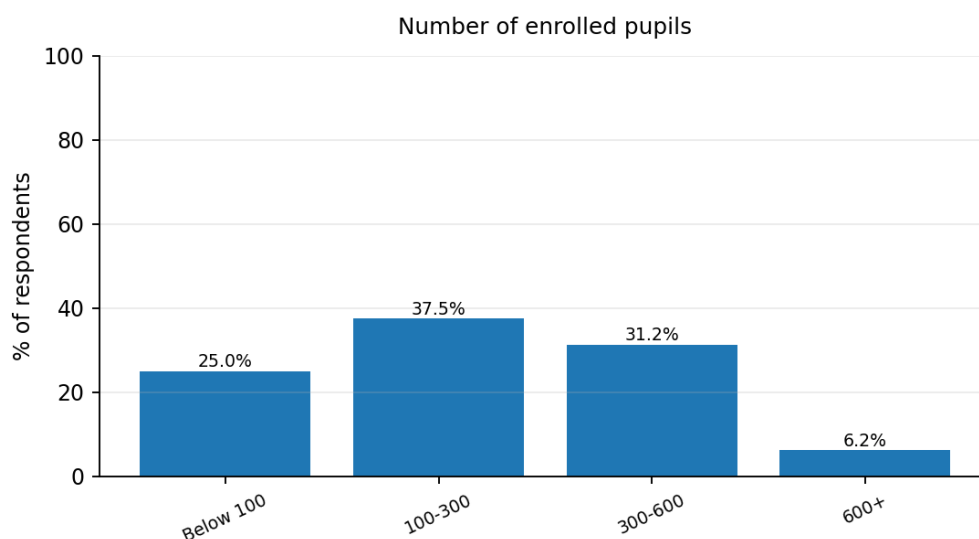

Figura 25. Numărul de elevi înscriși

Tabelul 25. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Sub 100	4	25,0%
100-300	6	37,5%
300-600	5	31,2%
Peste 600	1	6,2%

Analiză: Cel mai mare grup de respondenți a reprezentat școli cu 100–300 de elevi (6 respondenți; 37,5%), urmate de școli cu 300–600 de elevi (5; 31,3%). Alți 25,0% au reprezentat școli cu mai puțin de 100 de elevi, în timp ce 6,3% au lucrat în școli cu peste 600 de elevi. Per total, eșantionul include școli

de diferite dimensiuni, majoritatea respondenților (68,8%) reprezentând școli de dimensiuni medii cu între 100 și 600 de elevi.

Diversitatea dimensiunii școlilor ar trebui luată în considerare la dezvoltarea instrumentelor MindPlay, asigurându-se că materialele și abordările de implementare sunt practice și adaptabile la diferite contexte organizaționale și niveluri de resurse școlare disponibile.

Numărul de profesori angajați în școală

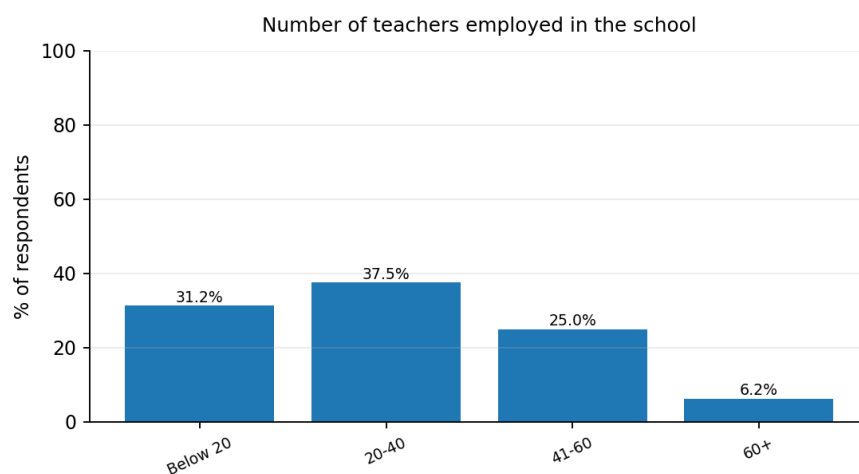

Figura 26. Numărul de profesori angajați în școală

Tabelul 26. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Sub 20	5	31,2%
20-40	6	37,5%
41-60	4	25,0%
60+	1	6,2%

Analiză: Cel mai mare grup de respondenți a reprezentat școlile cu 20-40 de profesori (6 respondenți; 37,5%), urmate de școlile cu mai puțin de 20 de profesori (5; 31,3%). Alte 25,0% au reprezentat școlile cu 41-60 de profesori, în timp ce doar 6,3% au raportat peste 60 de profesori. Distribuția indică faptul că eșantionul reprezintă în principal personal didactic de dimensiuni mici și medii, în timp ce instituțiile mai mari sunt reprezentate într-o măsură mai mică. Această distribuție ar trebui luată în considerare la dezvoltarea abordărilor de implementare a MindPlay, asigurându-se că instrumentele și materialele de suport sunt fezabile pentru școlile cu capacități de personal și structuri organizaționale diferite.

Disponibilitatea unui psiholog școlar

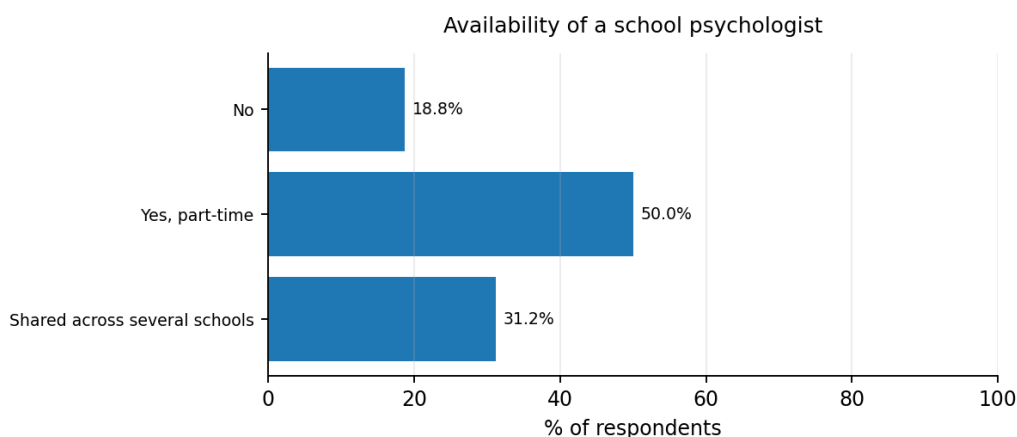

Figura 27. Disponibilitatea unui psiholog școlar

Tabelul 27. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Nu	3	18,8%
Da, cu jumătate de normă	8	50,0%
Partajat între mai multe școli	5	31,2%

Analiză: Jumătate dintre respondenți au raportat că școala lor are un psiholog angajat cu jumătate de normă (8 respondenți; 50,0%), în timp ce 31,3% au indicat că un psiholog este angajat partajat în mai multe școli. Alți 18,8% au raportat că nu au un psiholog școlar și niciunul dintre respondenți nu a raportat că are un psiholog cu normă întreagă. Prin urmare, rezultatele indică faptul că accesul la sprijin psihologic dedicat este limitat în școlile participante, majoritatea bazându-se pe servicii cu jumătate de normă sau partajate. Această constatare subliniază importanța conceperii de instrumente MindPlay care pot fi utilizate eficient de către personalul didactic în cadrul rolurilor lor profesionale, susținând în același timp căi clare de cooperare și consultare cu psihologii acolo unde este disponibil sprijin specializat.

Locația școlii

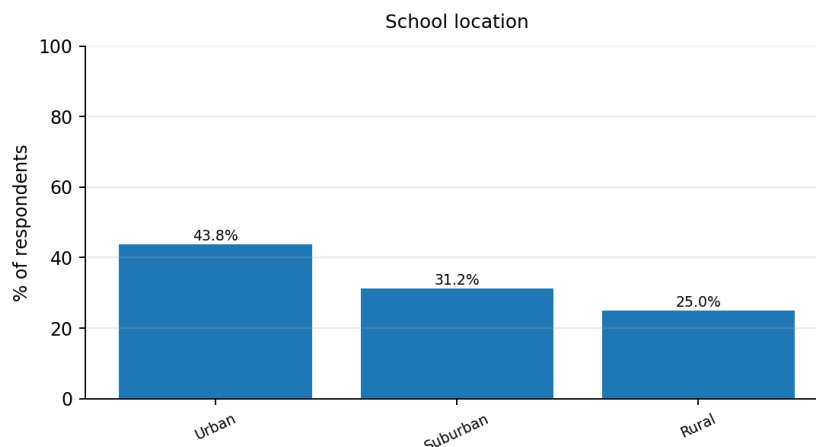

Figura 28. Locația școlii

Tabelul 28. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Urban	7	43,8%
Suburban	5	31,2%
Rural	4	25,0%

Analiză Cel mai mare grup de respondenți a reprezentat școlile urbane (7 respondenți; 43,8%), urmate de școlile suburbane (5; 31,2%) și școlile rurale (4; 25,0%). Distribuția arată că toate cele trei contexte geografice sunt reprezentate în eșantion, deși școlile urbane și suburbane reprezintă împreună majoritatea instituțiilor participante (75,0%). Această diversitate geografică ar trebui luată în considerare la dezvoltarea instrumentelor MindPlay și a îndrumărilor de implementare, asigurându-se că resursele sunt adaptabile la diferite contexte școlare și la niveluri variate de acces la servicii și sprijin profesional.

Tipul școlii

Co-funded by
the European Union

Cofinanțat de Uniunea Europeană. Opiniile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu reflectă neapărat opiniile Uniunii Europene sau ale Fundației pentru Dezvoltarea Sistemului Educațional (FRSE). Nici Uniunea Europeană, nici FRSE nu pot fi trase la răspundere pentru acestea.

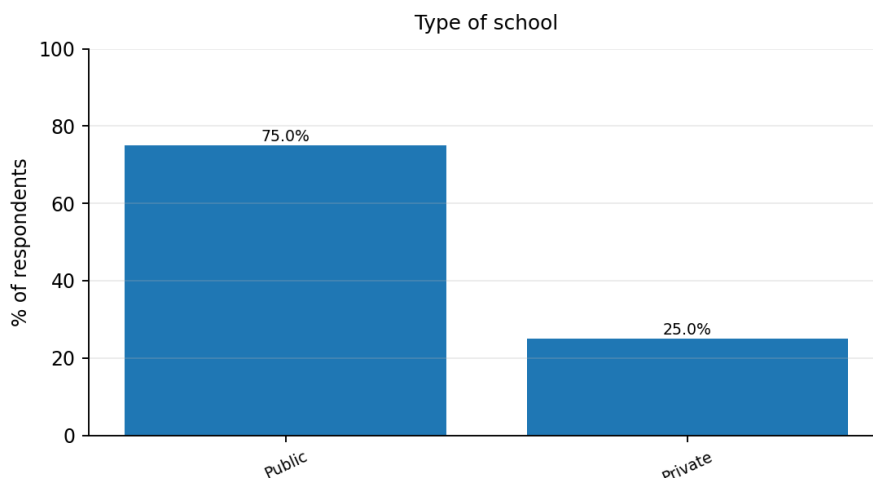

Figura 29. Tipul școlii

Tabelul 29. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Public	12	75,0%
Privat	4	25,0%

Analiză: Majoritatea respondenților au reprezentat școli publice (12 respondenți; 75,0%), în timp ce 4 respondenți (25,0%) au reprezentat școli private. Prin urmare, rezultatele reflectă în primul rând perspectivele directorilor de școli care lucrează în sectorul învățământului public, integrând în același timp experiența școlilor private. Ponderea relativ mare a școlilor private în acest eșantion mic de studiu nu ar trebui interpretată ca fiind reprezentativă pentru sistemul școlar german în ansamblu.

Predominanța școlilor publice în eșantion sugerează că instrumentele MindPlay ar trebui concepute pentru integrare practică în structurile și cerințele existente ale școlilor publice, rămânând în același timp suficient de flexibile pentru utilizarea în diferite landuri și în medii școlare private.

3.2.2. Semnificația și tipurile de probleme de sănătate mintală

Semnificația provocărilor legate de sănătatea mintală în educația timpurie

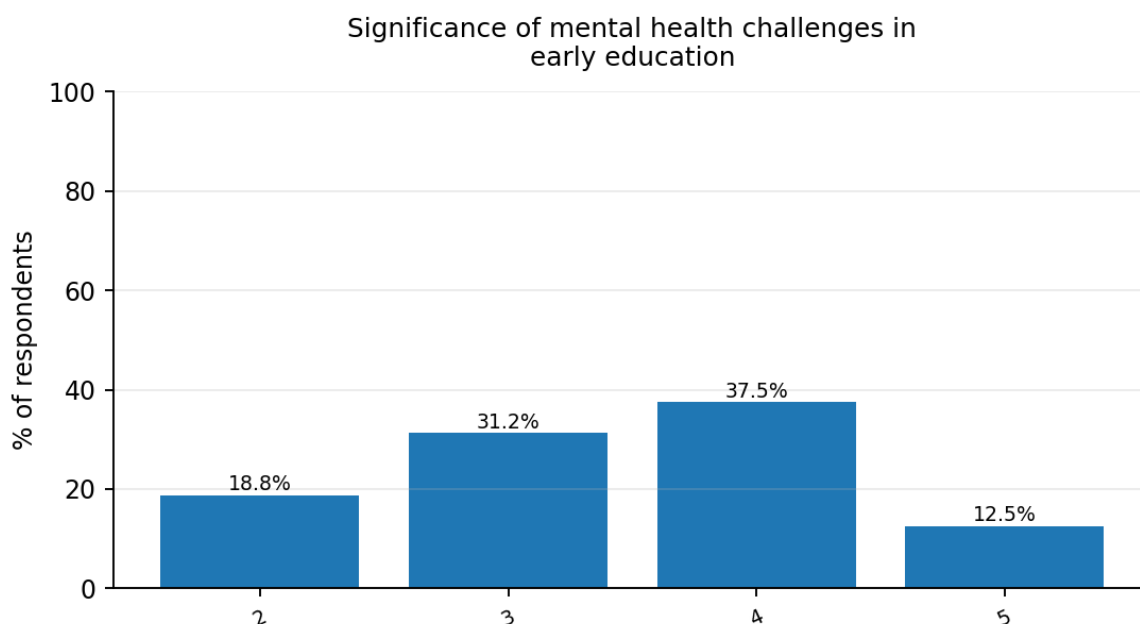

Figura 30. Semnificația provocărilor legate de sănătatea mintală în educația timpurie

Tabelul 30. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	3	18,8%
3	5	31,2%
4	6	37,5%
5	2	12,5%

Analiză: Respondenții au perceput provocările legate de sănătatea mintală în educația timpurie ca fiind moderate spre foarte semnificative, cu un scor mediu de 3,44 pe o scală de la 1 la 5. Jumătate dintre directorii școlii (50,0%) au selectat cele mai mari două categorii (4 sau 5), în timp ce 31,3% au selectat categoria medie, iar 18,8% au selectat cele mai mici două categorii. Niciun respondent nu a selectat cea mai mică evaluare. Per total, distribuția indică faptul că provocările legate de sănătatea mintală sunt considerate o problemă substanțială în cadrul educației timpurii de către o proporție considerabilă a directorilor școlari participanți. Această constatare confirmă relevanța consolidării sprijinului pentru bunăstarea mintală timpurie în școli și susține dezvoltarea de resurse practice MindPlay care pot fi integrate în practica educațională de zi cu zi și în structurile de sprijin școlar existente.

Cele mai frecvente provocări observate de conducerea școlii

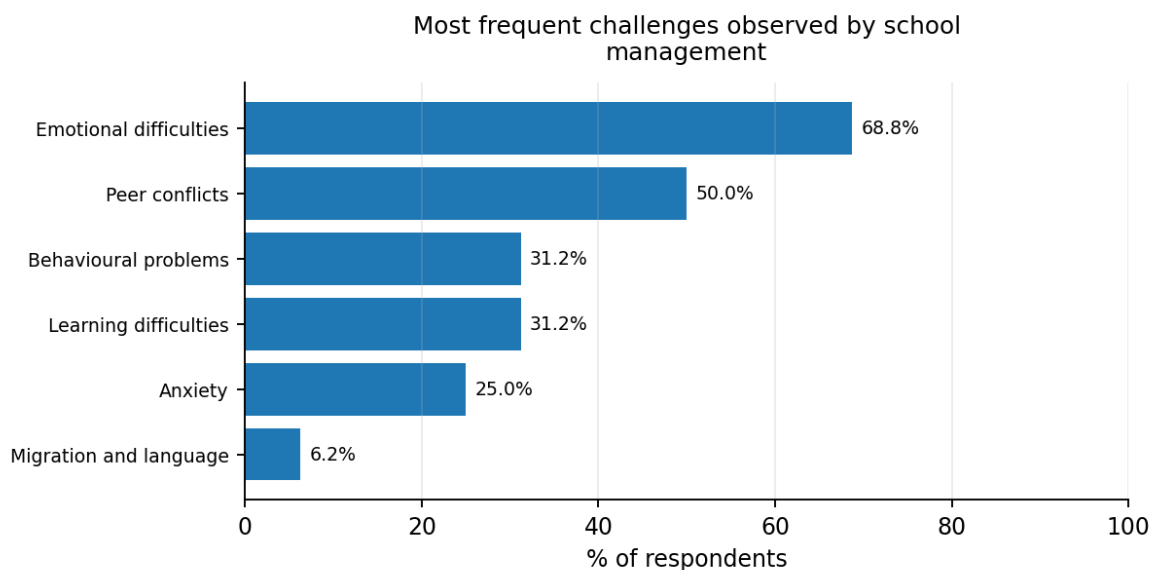

Figura 31. Cele mai frecvente provocări observate de conducerea școlii

Tabelul 31. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Dificultăți emoționale	11	68,8%
Conflicte între colegi	8	50,0%
Probleme de comportament	5	31,2%
Dificultăți de învățare	5	31,2%
Anxietate	4	25,0%
Migrația și limba	1	6,2%

Analiză: Cea mai frecvent raportată provocare a fost dificultățile emoționale (11 opțiuni; 68,8% dintre respondenți), urmate de conflictele cu semenii (8; 50,0%). Dificultățile de învățare și problemele de comportament au fost raportate fiecare de 31,3% dintre respondenți, în timp ce anxietatea a fost selectată de 25,0%. Dificultățile legate de migrație și limbă au fost menționate mai rar (6,3%). Rezultatele indică faptul că conducerea școlii percepe provocările copiilor ca fiind multidimensionale, dificultățile emoționale și cele legate de semenii fiind deosebit de proeminente. Deoarece au fost posibile răspunsuri multiple, procentele reprezintă observații care se suprapun și nu însumează 100%. Această constatare sugerează că instrumentele MindPlay ar trebui să pună un accent deosebit pe bunăstarea emoțională și pe relațiile cu semenii, oferind în același timp abordări practice care pot sprijini școlile în răspunsul la dificultățile interconectate legate de comportament, învățare și anxietate.

Proceduri pentru identificarea timpurie

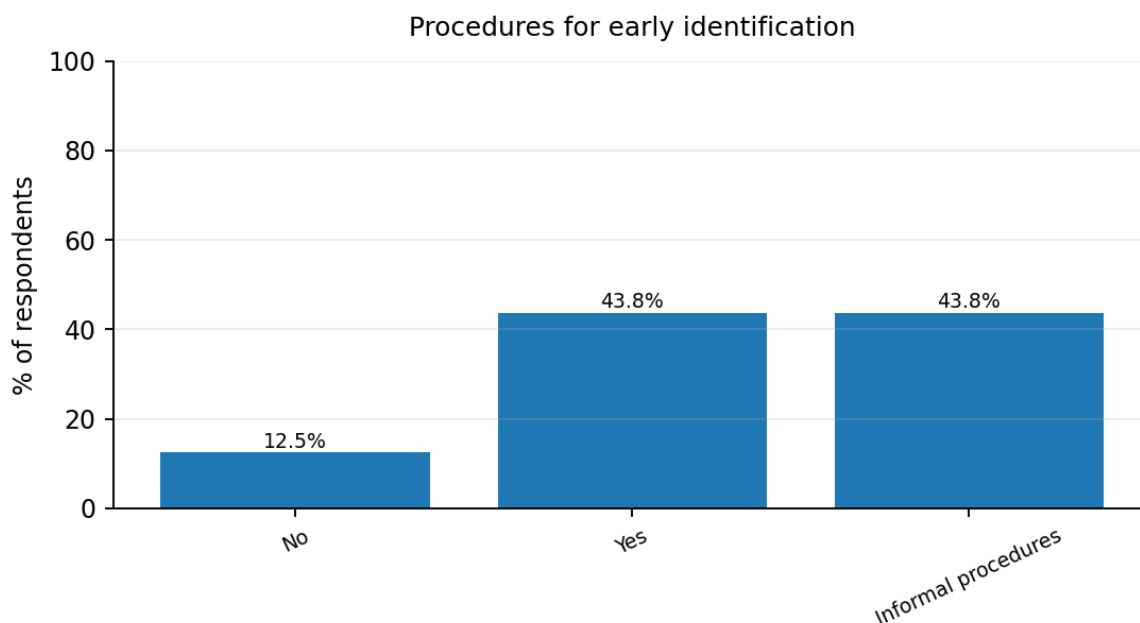

Figura 32. Proceduri pentru identificarea timpurie

Tabelul 32. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Nu	2	12,5%
Da	7	43,8%
Proceduri informale	7	43,8%

Analiză: Răspunsurile au fost împărțite în mod egal între școlile care au raportat proceduri stabilite pentru identificarea timpurie (7 respondenți; 43,8%) și cele care se bazează pe proceduri informale (7; 43,8%). Alte 12,5% au raportat că nu au proceduri implementate. Per total, deși 87,5% dintre respondenți au indicat că există o formă de practică de identificare timpurie, proporția mare de respondenți care se bazează pe abordări informale sugerează că procedurile nu sunt formalizate în mod consecvent în toate școlile participante.

Această constatare sugerează că MindPlay ar putea sprijini școlile prin furnizarea de abordări clare, practice și structurate pentru recunoașterea timpurie, care completează procedurile existente și ajută școlile care se bazează pe practici informale să stabilească căi mai consecvente pentru observare și sprijin. 3.2.3. Competențe ale personalului și pregătire instituțională

Capacitatea profesorilor de a recunoaște simptomele precoce

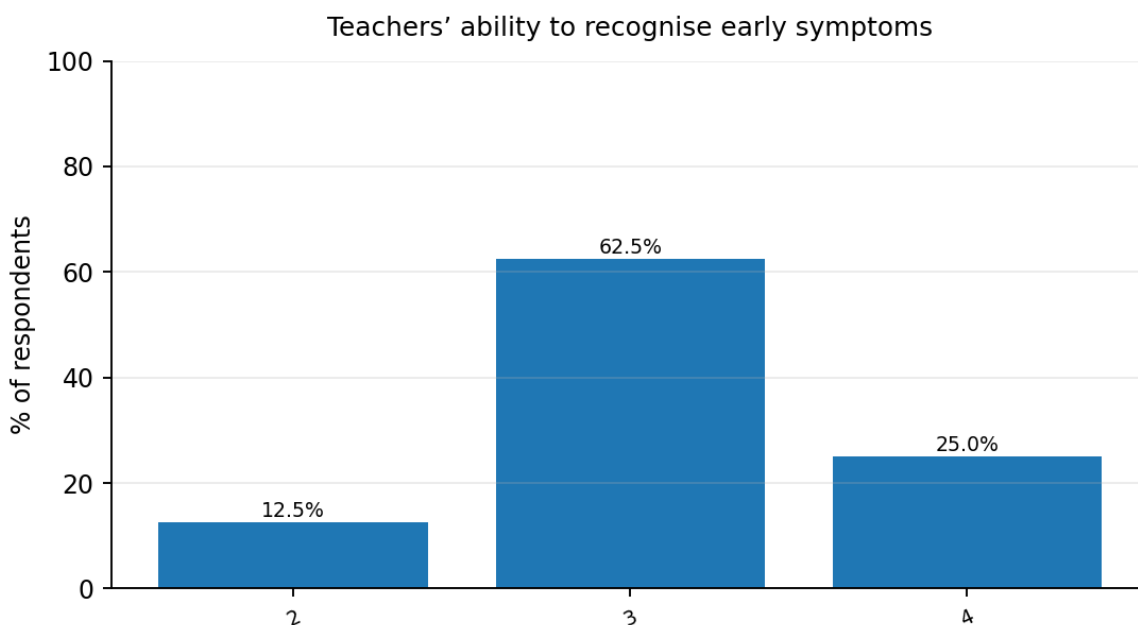

Figura 33. Capacitatea profesorilor de a recunoaște simptomele precoce

Tabelul 33. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	2	12,5%
3	10	62,5%
4	4	25,0%

Analiză: Conducătorii școlilor au evaluat capacitatea profesorilor de a recunoaște simptomele precoce ale dificultăților de sănătate mintală la un nivel moderat, cu un scor mediu de **3,13 pe o scală de la 1 la 5**. Majoritatea respondenților (**62,5%**) au selectat categoria din mijloc, în timp ce **25,0%** au selectat cele mai înalte două categorii, iar **12,5%** au selectat cele mai scăzute două categorii. În mod notabil, niciun respondent nu a selectat cea mai mare evaluare. Concentrarea puternică în jurul mijlocului scalei sugerează că liderii școlilor percep profesorii ca având o capacitate de bază pentru recunoașterea timpurie, dar nu și un nivel constant de competență în toate școlile. Această constatare susține includerea îndrumărilor practice și a formării în cadrul MindPlay pentru a consolida capacitatea profesorilor de a recunoaște semnele precoce ale dificultăților și de a aplica observarea structurată cu mai multă încredere și consecvență în contextele școlare de zi cu zi.

Capacitatea profesorilor de a gestiona dificultățile de comportament

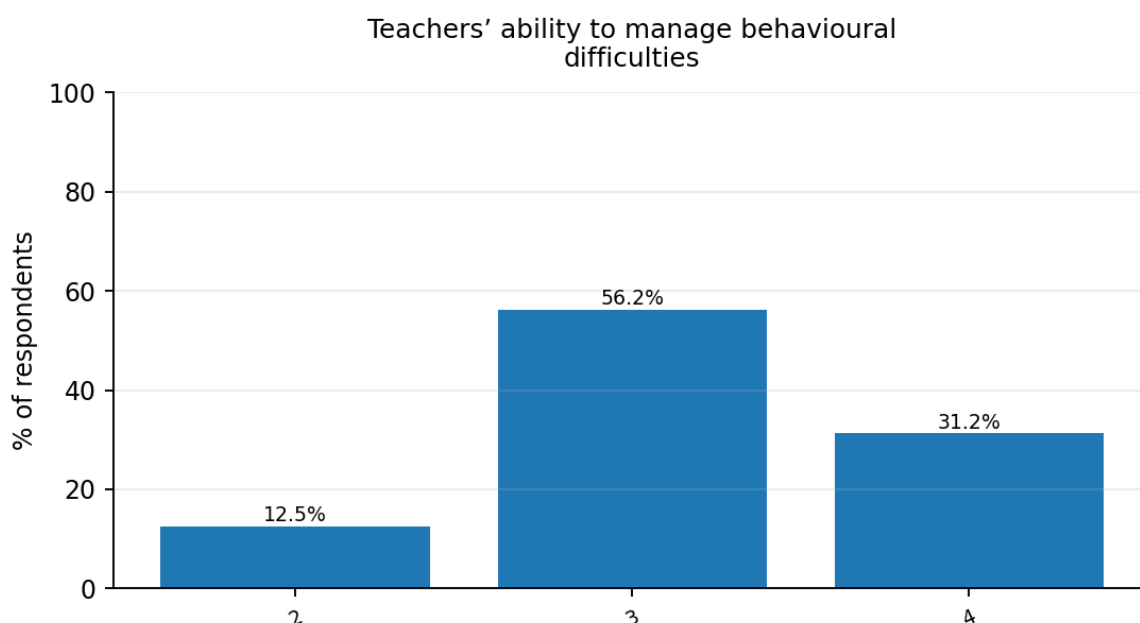

Figura 34. Capacitatea profesorilor de a gestiona dificultățile de comportament

Tabelul 34. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	2	12,5%
3	9	56,2%
4	5	31,2%

Analiză: Conducătorii școlilor au evaluat capacitatea profesorilor de a gestiona dificultățile de comportament la un nivel moderat, cu un scor mediu de 3,19 pe o scală de la 1 la 5. Mai mult de jumătate dintre respondenți (56,3%) au selectat categoria din mijloc, în timp ce 31,3% au selectat cele două categorii cu cele mai mari valori, iar 12,5% au selectat cele două categorii cu cele mai mici valori. Niciun respondent nu a selectat cea mai mare evaluare. Concentrarea răspunsurilor în jurul valorii de mijloc a scalei sugerează că liderii școlilor percep profesorii ca având o bază rezonabilă pentru gestionarea dificultăților de comportament, dar cu o posibilitate clară de consolidare suplimentară a acestei competențe. Această constatare susține includerea unor strategii practice în clasă în cadrul MindPlay, care pot consolida capacitatea profesorilor de a răspunde la dificultățile de comportament și de a gestiona situațiile dificile cu mai multă încredere și consecvență.

Capacitatea profesorilor de a coopera cu psihologii

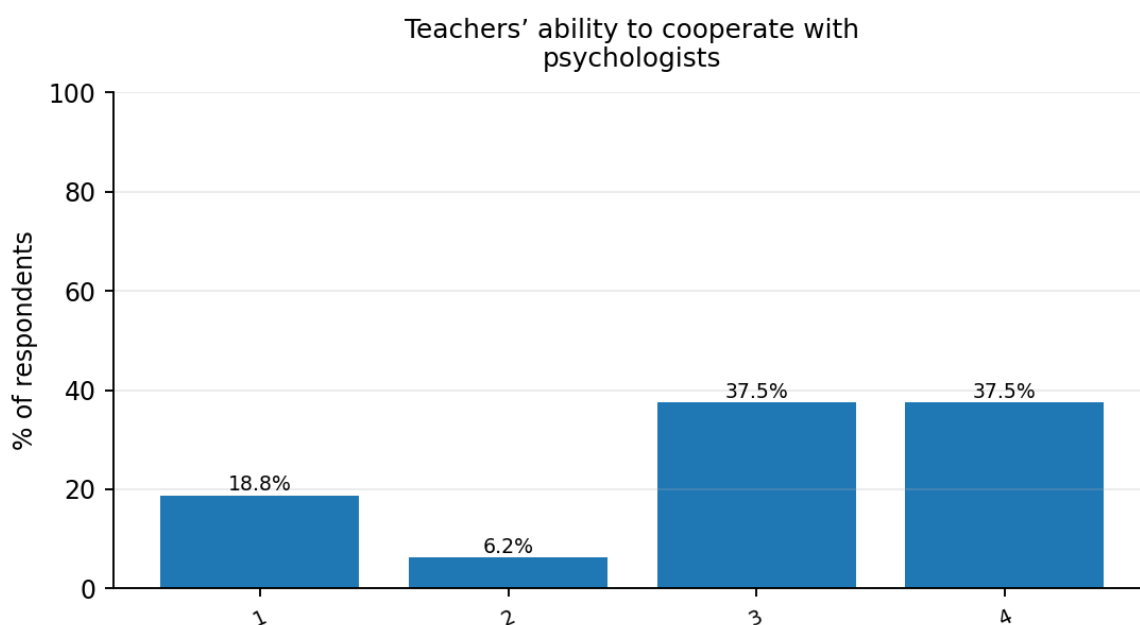

Figura 35. Capacitatea profesorilor de a coopera cu psihologii

Tabelul 35. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	3	18,8%
2	1	6,2%
3	6	37,5%
4	6	37,5%

Analiză: Conducătorii școlilor au evaluat capacitatea profesorilor de a coopera cu psihologii la un nivel moderat, cu un scor mediu de 2,94 pe o scală de la 1 la 5. Proporții egale de respondenți au selectat scorurile 3 și 4 (37,5% fiecare), în timp ce 25,0% au selectat cele două categorii cu cele mai scăzute scări. Niciun respondent nu a selectat cel mai mare scor. Distribuția sugerează că cooperarea cu psihologii funcționează relativ bine în unele școli, dar nu este în mod constant puternică în toate instituțiile participante. Această constatare evidențiază potențialul de consolidare a cooperării dintre profesori și psihologi și sugerează că MindPlay ar trebui să sprijine o comunicare clară, roluri definite și căi practice de consultare și sprijin coordonat.

Pregătire la nivel de școală pentru răspuns la crize

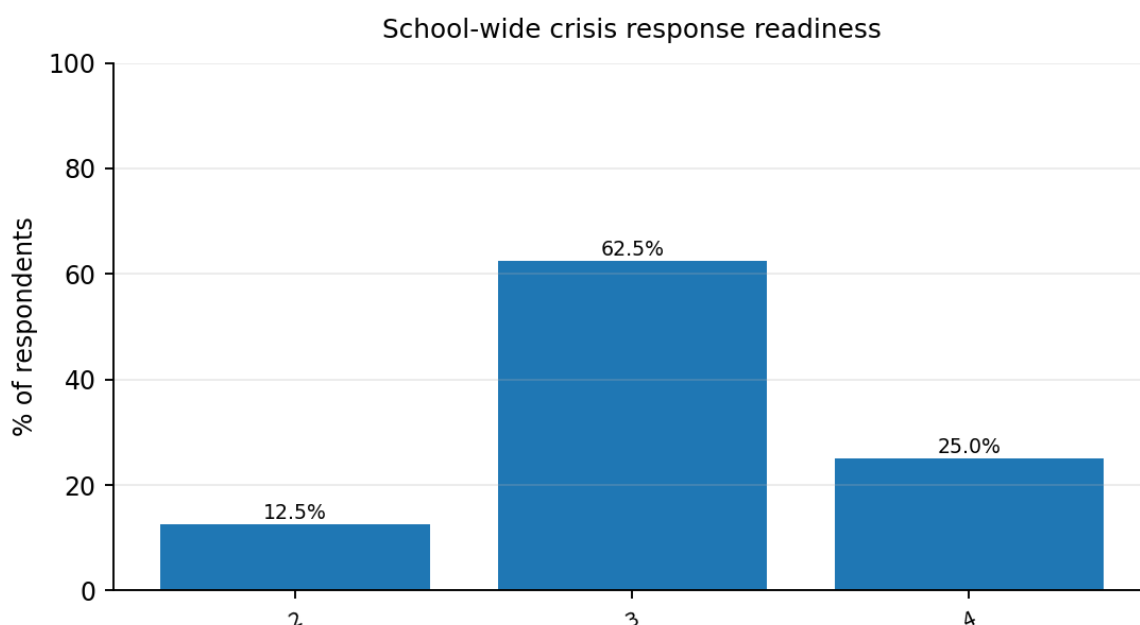

Figura 36. Pregătirea pentru răspuns la crize la nivelul întregii școli

Tabelul 36. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	2	12,5%
3	10	62,5%
4	4	25,0%

Analiză: Pregătirea la nivelul întregii școli de a răspunde la situații de criză a fost evaluată la un nivel moderat, cu un scor mediu de 3,13 pe o scală de la 1 la 5. Majoritatea respondenților (62,5%) au selectat categoria din mijloc, în timp ce 25,0% au selectat cele mai înalte două categorii, iar 12,5% au selectat cele mai scăzute două categorii. În mod notabil, niciun respondent nu a selectat cea mai mare evaluare. Concentrarea puternică în jurul mijlocului scalei sugerează că școlile participante au o oarecare capacitate de a răspunde la situații de criză, dar pregătirea la nivelul întregii școli nu este percepută ca fiind în mod constant puternică. Această constatare sugerează necesitatea de a consolida pregătirea la nivelul întregii școli și susține includerea unor roluri clare, a unor îndrumări practice de răspuns și a unor căi de sprijin coordonate în cadrul abordării MindPlay.

Comunicarea cu părinții despre preocupările emoționale

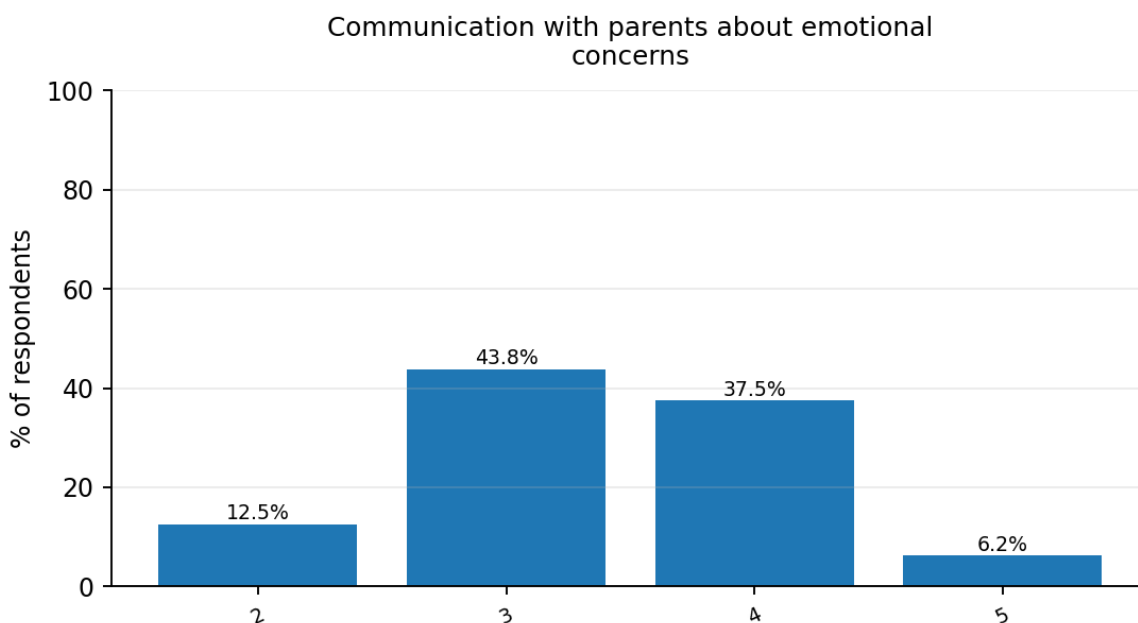

Figura 37. Comunicarea cu părinții despre preocupările emoționale

Tabelul 37. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	2	12,5%
3	7	43,8%
4	6	37,5%
5	1	6,2%

Analiză: Conducătorii școlilor au evaluat comunicarea cu părinții cu privire la preocupările emoționale ale elevilor la un nivel moderat până la relativ pozitiv, cu un scor mediu de 3,38 pe o scală de la 1 la 5. Un total de 43,8% au selectat cele două categorii cu cele mai înalte standarde, în timp ce o proporție egală (43,8%) a selectat categoria din mijloc. Doar 12,5% au selectat cele două categorii cu cele mai scăzute standarde. Distribuția sugerează că comunicarea cu părinții este relativ bine stabilită în unele școli, deși proporția mare de răspunsuri de nivel mediu indică posibilitatea consolidării consecvenței și încrederii în abordarea preocupărilor emoționale sensibile. Această constatare susține includerea unor îndrumări practice de comunicare în cadrul MindPlay pentru a ajuta personalul școlii să discute despre bunăstarea emoțională a copiilor cu părinții într-un mod clar, suportiv și constructiv.

3.2. 3. Bariere sistemice, nevoi de instruire și așteptări MindPlay

Principalele bariere în calea îmbunătățirii asistenței pentru sănătatea mintală

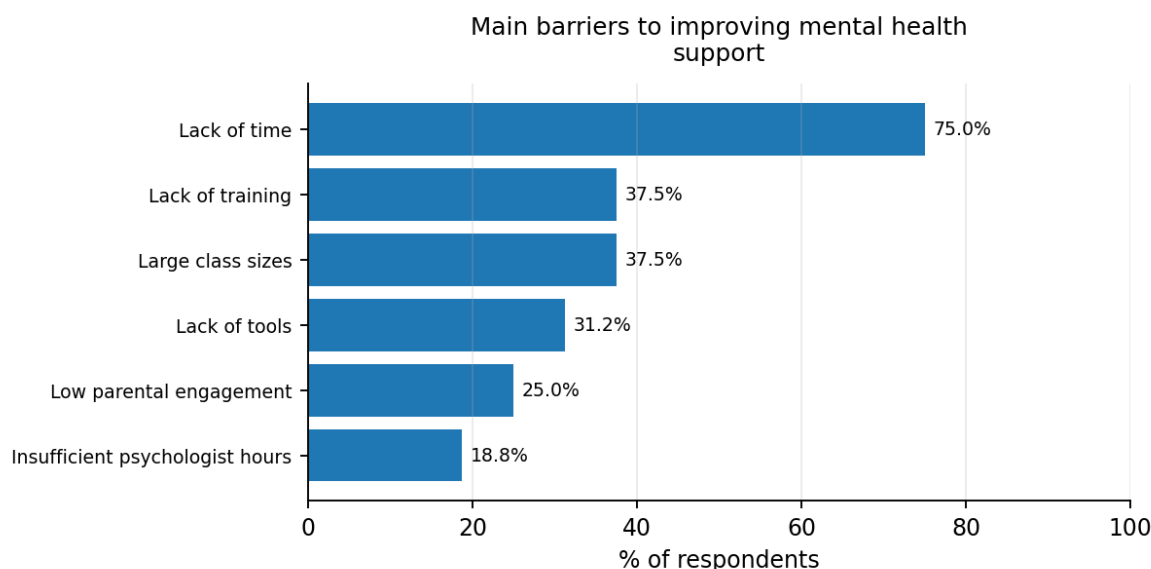

Figura 38. Principalele bariere în calea îmbunătățirii sprijinului pentru sănătate mintală

Tabelul 38. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Lipsa de timp	12	75,0%
Lipsa de instruire	6	37,5%
Clase mari	6	37,5%
Lipsa uneltelor	5	31,2%
Implicare parentală scăzută	4	25,0%
Ore insuficiente de psihologie	3	18,8%

Analiză: Cel mai frecvent identificat obstacol a fost lipsa de timp (12 selecții; 75,0% dintre respondenți), ceea ce o face de departe cea mai importantă constrângere raportată de directorii școlilor. Lipsa de formare și dimensiunile mari ale claselor au fost selectate fiecare de 37,5%, urmate de lipsa instrumentelor adecvate (31,3%), implicarea scăzută a părinților (25,0%) și orele insuficiente de la psiholog (18,8%). Constatările indică faptul că obstacolele nu se limitează la competența profesională sau disponibilitatea specialiștilor, ci sunt puternic legate de condițiile organizaționale zilnice în care funcționează școlile. Deoarece au fost posibile răspunsuri multiple, procentele reprezintă obstacole care se suprapun și nu însumează 100%. Această constatare sugerează că instrumentele MindPlay ar trebui concepute ținând cont de timpul și volumul de muncă limitate ale școlilor, prioritizând resursele practice,

ușor de utilizat, care necesită o pregătire minimă, abordând în același timp nevoile identificate în materie de formare și sprijin în sala de clasă.

Cea mai urgentă nevoie de instruire

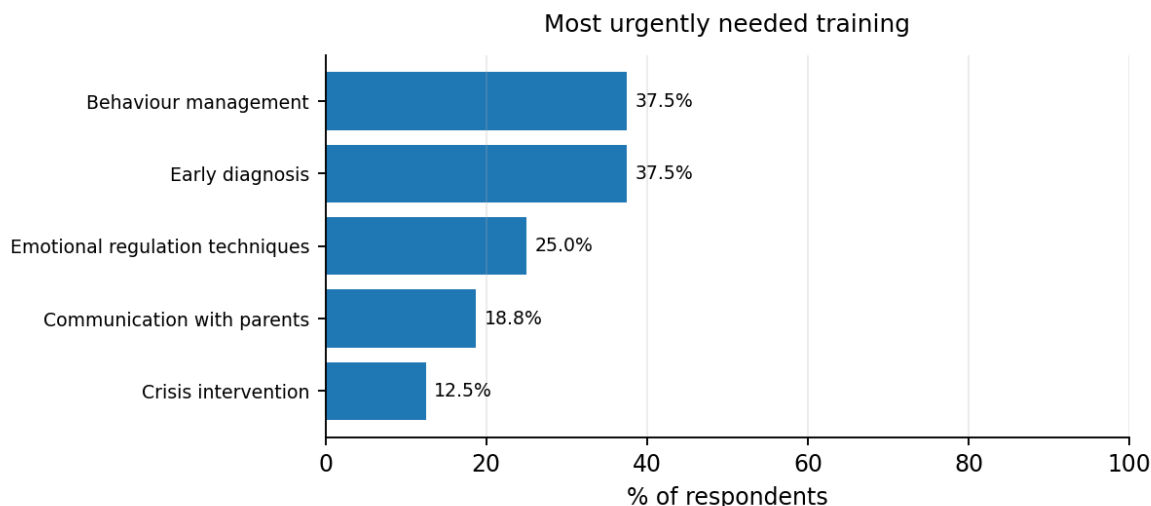

Figura 39. Instruirea cea mai urgentă

Tabelul 39. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Managementul comportamentului	6	37,5%
Diagnostic precoce	6	37,5%
Tehnici de reglare emoțională	4	25,0%
Comunicarea cu părinții	3	18,8%
Intervenție în criză	2	12,5%

Analiză: Cele mai frecvent identificate nevoi de formare au fost gestionarea comportamentului și diagnosticarea/recunoașterea timpurie, fiecare selectată de 6 respondenți (37,5%). Aceste rezultate egale indică faptul că liderii școlari acordă o importanță comparabilă consolidării capacității profesorilor de a răspunde la dificultățile comportamentale și de a recunoaște dificultățile emergente într-un stadiu incipient. Întrucât au fost posibile mai multe răspunsuri, procente reprezintă priorități de formare care se suprapun și nu însumează 100%. Această constatare sugerează că formarea MindPlay ar trebui să pună un accent deosebit pe strategiile practice de gestionare a comportamentului și pe recunoașterea timpurie a dificultăților emoționale și comportamentale, oferind profesorilor abordări concrete care pot fi aplicate în situațiile de zi cu zi din sala de clasă.

Deschiderea către implementarea instrumentelor MindPlay

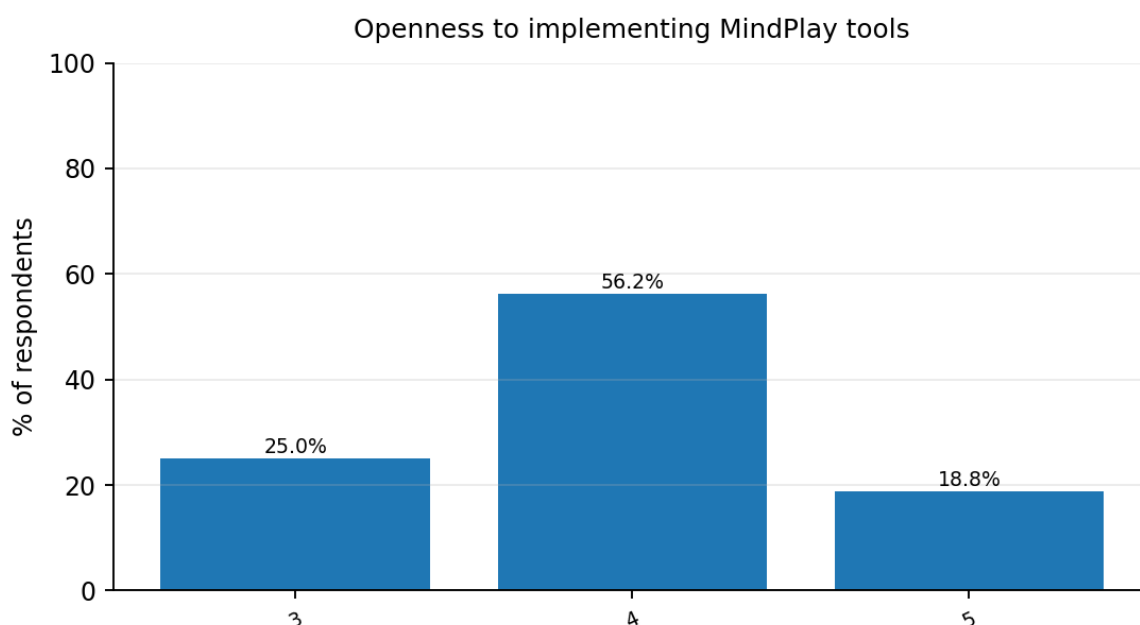

Figura 40. Deschiderea către implementarea instrumentelor MindPlay

Tabelul 40. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
3	4	25,0%
4	9	56,2%
5	3	18,8%

Analiză Conducătorii școlilor au demonstrat un nivel ridicat de deschidere față de implementarea instrumentelor MindPlay, cu un scor mediu de 3,94 pe o scală de la 1 la 5. Trei sferturi dintre respondenți (75,0%) au selectat cele două categorii cu cele mai mari valori, inclusiv 56,3% care au selectat 4 și 18,8% care au selectat 5. Restul de 25,0% au selectat categoria din mijloc, în timp ce niciun respondent nu a selectat niciuna dintre cele două categorii cu cele mai mici valori. Distribuția indică o acceptare generală puternică a abordării MindPlay propuse în rândul conducătorilor școlari participanți.

Această constatare oferă o bază solidă pentru implementarea instrumentelor MindPlay în contexte școlare participante, subliniind totodată importanța asigurării faptului că resursele sunt practice, clar structurate și fezabile în cadrul rutinelor școlare și al constrângerilor organizaționale existente.

Instrumente MindPlay utile la nivel școlar

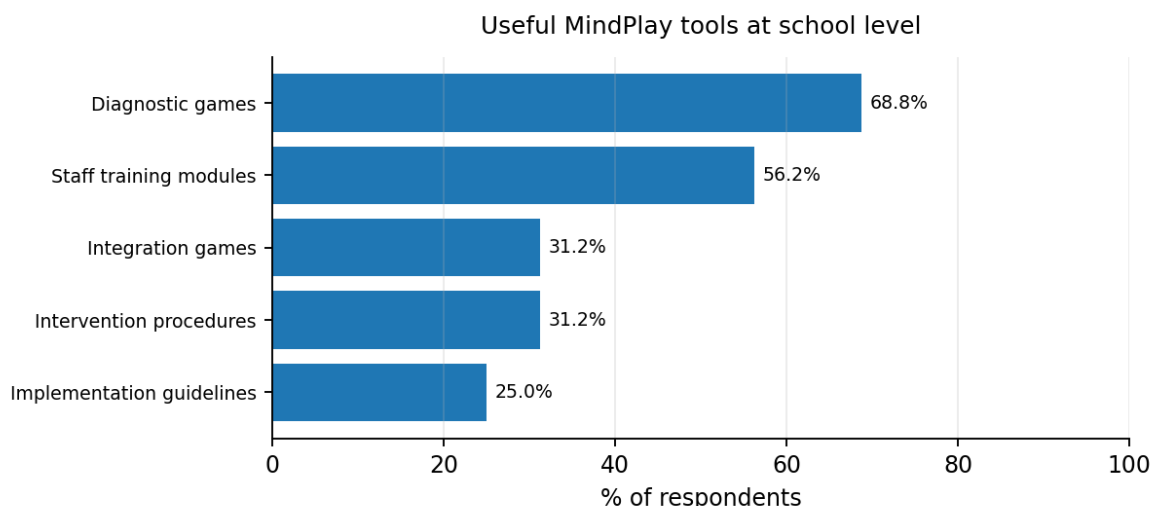

Figura 41. Instrumente MindPlay utile la nivel școlar

Tabelul 41. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Jocuri de diagnosticare	11	68,8%
Module de instruire a personalului	9	56,2%
Jocuri de integrare	5	31,2%
Proceduri de intervenție	5	31,2%
Instrucțiuni de implementare	4	25,0%

Analiză: Cel mai frecvent selectat instrument MindPlay au fost jocurile de diagnosticare (11 selecții; 68,8% dintre respondenți), urmate de modulele de instruire a personalului (9; 56,2%). Rezultatele indică un interes puternic atât pentru instrumentele practice care pot sprijini recunoașterea timpurie a dificultăților copiilor, cât și pentru resursele de dezvoltare profesională pentru personalul școlar. În loc să indice o singură intervenție preferată, constatările sugerează că liderii școlari apreciază o combinație de instrumente axate pe copil și sprijin pentru consolidarea capacităților profesioniștilor din domeniul educației. Întrucât au fost posibile răspunsuri multiple, procentele reprezintă priorități care se suprapun și nu însumează 100%. Această constatare sugerează că MindPlay ar trebui să combine instrumente practice, prietenoase cu copiii, pentru observarea structurată și recunoașterea timpurie cu module de instruire care consolidează competența personalului și sprijină implementarea lor eficientă în practica școlară de zi cu zi.

Potențiale bariere în calea implementării

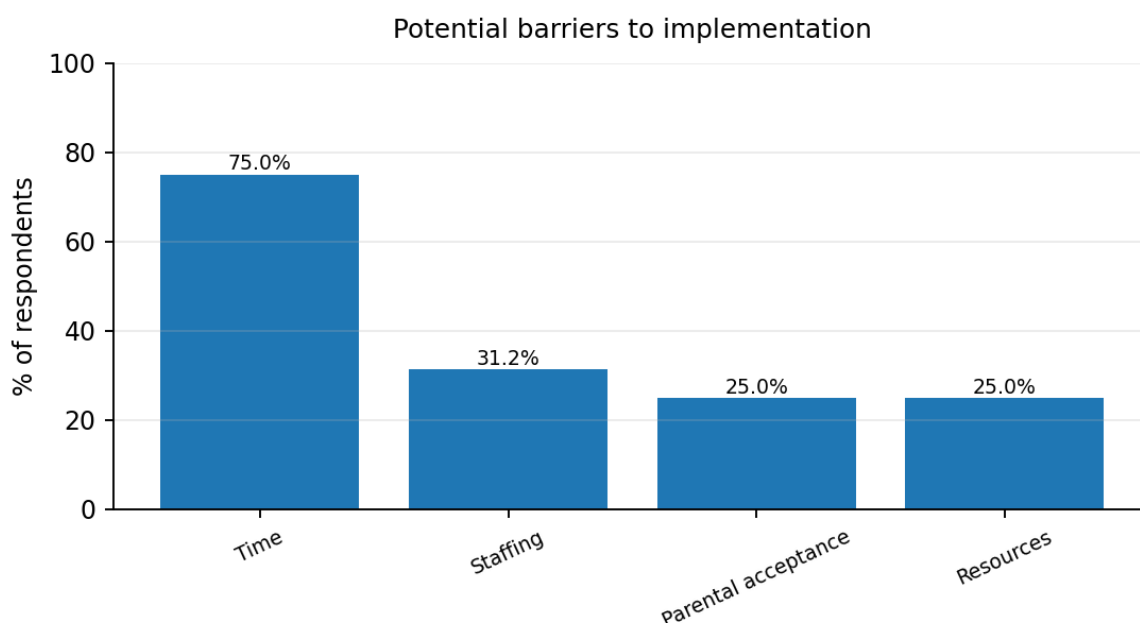

Figura 42. Potențiale bariere în calea implementării

Tabelul 42. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Timp	12	75,0%
Personal	5	31,2%
Acceptarea părinților	4	25,0%
Resurse	4	25,0%

Analiză: Cel mai frecvent identificat obstacol potențial în calea implementării instrumentelor MindPlay a fost lipsa de timp (12 selecții; 75,0% dintre respondenți), ceea ce o face de departe cea mai importantă problemă legată de implementare. Constrângerile de personal au fost al doilea obstacol cel mai frecvent raportat (5; 31,3%). Constatările sugerează că potențialele provocări în implementare sunt puternic legate de capacitatea organizațională existentă a școlilor, mai degrabă decât de lipsa de interes pentru MindPlay în sine. Deoarece au fost posibile răspunsuri multiple, procente reprezintă bariere de implementare care se suprapun și nu însumează 100%. Această constatare întărește necesitatea ca instrumentele MindPlay să fie eficiente din punct de vedere al timpului, ușor de pregătit și integrat în rutinele școlare existente și fezabile fără cerințe suplimentare substanțiale de personal. Prin urmare, îndrumările privind implementarea ar trebui să minimizeze volumul de muncă suplimentar și să demonstreze clar modul în care instrumentele pot fi încorporate în practica educațională de zi cu zi.

3.2. 4. Răspunsuri deschise

Ce schimbări sistemice sunt necesare pentru a îmbunătăți sprijinul pentru sănătatea mintală în educația timpurie a copiilor?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

Temă	Număr de referințe
Cooperarea și comunicarea părinților	7
Nevoie de sprijin specializat	6
Alte nevoi și experiențe individuale	5
Instruire și îndrumare practică	2
Constrângeri de timp și volum de muncă	1

Răspunsurile deschise indică necesitatea unor schimbări structurale, mai degrabă decât izolate, în modul în care sănătatea mintală și bunăstarea copiilor sunt sprijinite în educația timpurie. Conducătorii școlilor au subliniat necesitatea integrării mai sistematice a promovării sănătății mintale în cadrele educaționale, a creșterii disponibilității personalului specializat calificat, în special a psihologilor școlari, și a consolidării abordărilor structurate pentru recunoașterea și sprijinul timpuriu. Clasele mai mici și accesul îmbunătățit la serviciile psihologice au fost, de asemenea, identificate ca fiind condiții importante pentru un sprijin mai eficient. S-a atras o atenție deosebită accesului inegal în zonele rurale, serviciile mobile de psihologie școlară fiind sugerate ca un posibil răspuns.

Constatările indică faptul că un sprijin eficient pentru sănătatea mintală nu poate depinde exclusiv de competența individuală a cadrelor didactice sau de noile instrumente educaționale. Prin urmare, MindPlay ar trebui poziționat ca o contribuție practică într-un cadru mai larg de sprijin sistemic și la nivelul întregii școli, completând, mai degrabă decât înlocuind, personalul adecvat, serviciile specializate și structurile instituționale.

De ce sprijin aveți nevoie pentru a implementa cu succes MindPlay?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

Temă	Număr de referințe
Resurse de implementare și instrucțiuni clare	9
Instruire și îndrumare practică	8
Cooperarea și comunicarea părinților	7
Constrângeri de timp și volum de muncă	3
Stresul familial și mediul de acasă	1

Răspunsurile deschise indică faptul că implementarea cu succes a MindPlay ar necesita o combinație de îndrumări clare pentru implementare, instruire practică și condiții organizaționale favorabile. Conducătorii școlilor au subliniat în special necesitatea unor instrucțiuni clare și a unor oportunități de instruire accesibile, care să permită profesorilor să înțeleagă și să aplice instrumentele în mod eficient în practica școlară de zi cu zi.

Respondenții au subliniat, de asemenea, importanța sprijinului instituțional și parental, sugerând că implementarea nu ar trebui să depindă exclusiv de fiecare profesor în parte. Timpul dedicat în cadrul orelor de lucru pentru pregătire, implementare și reflecție a fost identificat ca o altă condiție relevantă. Per total, răspunsurile indică faptul că liderii școlari sunt deschiși la MindPlay, dar se așteaptă ca implementarea să fie susținută de resurse practice, dezvoltare profesională și integrare realistă în rutinele școlare existente.

Observație de încheiere

Constatările sugerează că implementarea cu succes a MindPlay va depinde nu doar de calitatea instrumentelor în sine, ci și de îndrumări clare, instruire practică a personalului, timp suficient pentru integrare și sprijin din partea conducerii școlii și a părinților.

Per ansamblu, rezultatele chestionarelor adresate directorilor și administratorilor de școli indică faptul că sănătatea mintală și bunăstarea copiilor reprezintă o preocupare semnificativă în cadrul educației timpurii, dificultățile emoționale și conflictele dintre colegi fiind cele mai frecvente provocări observate. Deși majoritatea școlilor participante au raportat că au o formă de practică de identificare timpurie, aceste abordări au fost împărțite în mod egal între proceduri consacrate și informale, ceea ce sugerează variații în modul în care preocupările timpurii sunt recunoscute și abordate sistematic.

Conducătorii școlilor au evaluat, în general, capacitățile profesorilor în ceea ce privește recunoașterea timpurie, gestionarea comportamentului, cooperarea cu psihologii și comunicarea cu părinții la niveluri moderate, indicând o bază existentă, dar și oportunități clare pentru dezvoltarea ulterioară a competențelor. Accesul la sprijin specializat rămâne o problemă contextuală importantă: niciuna dintre școlile participante nu a raportat că are un psiholog școlar cu normă întreagă, majoritatea bazându-se pe furnizarea de servicii cu jumătate de normă sau partajate.

Constatările evidențiază, de asemenea, constrângeri organizaționale și sistemice semnificative. Lipsa de timp a fost cel mai frecvent identificat obstacol în calea îmbunătățirii sprijinului pentru sănătatea mintală și a fost, de asemenea, principalul obstacol anticipat în calea implementării MindPlay. Nevoile de formare au vizat în special gestionarea comportamentului și recunoașterea timpurie, în timp ce răspunsurile deschise au subliniat, de asemenea, necesitatea unui personal specializat calificat, a unei integrări structurale mai puternice a promovării sănătății mintale, a unor îndrumări clare de implementare și a unui timp suficient în cadrul volumului de muncă existent.

În același timp, directorii școlilor au demonstrat o deschidere puternică față de MindPlay, 75,0% raportând niveluri ridicate de disponibilitate pentru implementarea instrumentelor propuse și niciun respondent exprimând niveluri scăzute de deschidere. Preferințele lor indică un interes deosebit pentru resursele practice bazate pe jocuri și pentru instruirea personalului.

Luată împreună, rezultatele sugerează că implementarea cu succes a MindPlay ar trebui să combine instrumente practice, prietenoase cu copiii, cu instruirea personalului, îndrumări clare și cerințe realiste de implementare. MindPlay ar trebui să completeze structurile școlare existente și căile de sprijin

profesional, mai degrabă decât să creeze o sarcină suplimentară de muncă sau să înlocuiască serviciile specializate. Rezultatele chestionarului ar trebui luate în considerare împreună cu rezultatele grupurilor de focus calitative pentru a susține o abordare a implementării fezabilă, sensibilă la context și care să răspundă realităților organizaționale ale școlilor germane.

3.3. Rezultatele chestionarului realizat în rândul psihologilor, consilierilor și specialiștilor în dezvoltare școlară

Această secțiune prezintă rezultatele descriptive pentru grupul de respondenți format din psihologi școlari, consilieri și specialiști în dezvoltare. Pentru fiecare întrebare închisă, rezultatele sunt afișate vizual și numeric, urmate de o scurtă interpretare a ceea ce sugerează distribuția pentru dezvoltarea și implementarea instrumentelor MindPlay.

3.3.1. Informații generale

Experiență profesională în lucrul cu copii mici

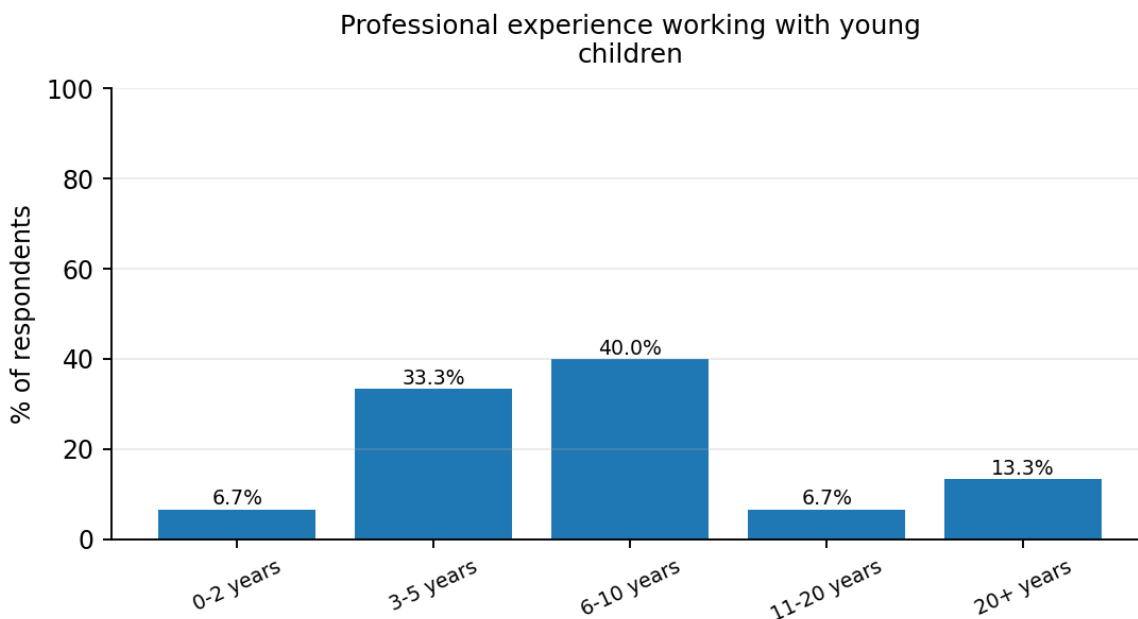

Figura 43. Experiență profesională în lucrul cu copii mici

Tabelul 43. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
0-2 ani	1	6,7%
3-5 ani	5	33,3%
6-10 ani	6	40,0%
11-20 de ani	1	6,7%
20+ ani	2	13,3%

Analiză: Cel mai mare grup de respondenți a raportat o experiență profesională de 6-10 ani (6 respondenți; 40,0%), urmați de cei cu 3-5 ani de experiență (5; 33,3%). Alți 13,3% au raportat o experiență de peste 20 de ani, în timp ce 6,7% aveau 11-20 de ani, iar alți 6,7% aveau 0-2 ani de

experiență. În total, 73,3% dintre respondenți aveau între 3 și 10 ani de experiență profesională, ceea ce indică faptul că rezultatele reflectă predominant perspectivele specialiștilor cu mai mulți ani de practică stabilită. Experiența profesională reprezentată în eșantion oferă o perspectivă relevantă, bazată pe practică, pentru interpretarea evaluărilor specialiștilor privind recunoașterea timpurie, abordările de sprijin existente, cooperarea cu școlile și familiile și așteptările cu privire la instrumentele MindPlay.

Numărul de elevi sprijiniți pe săptămână

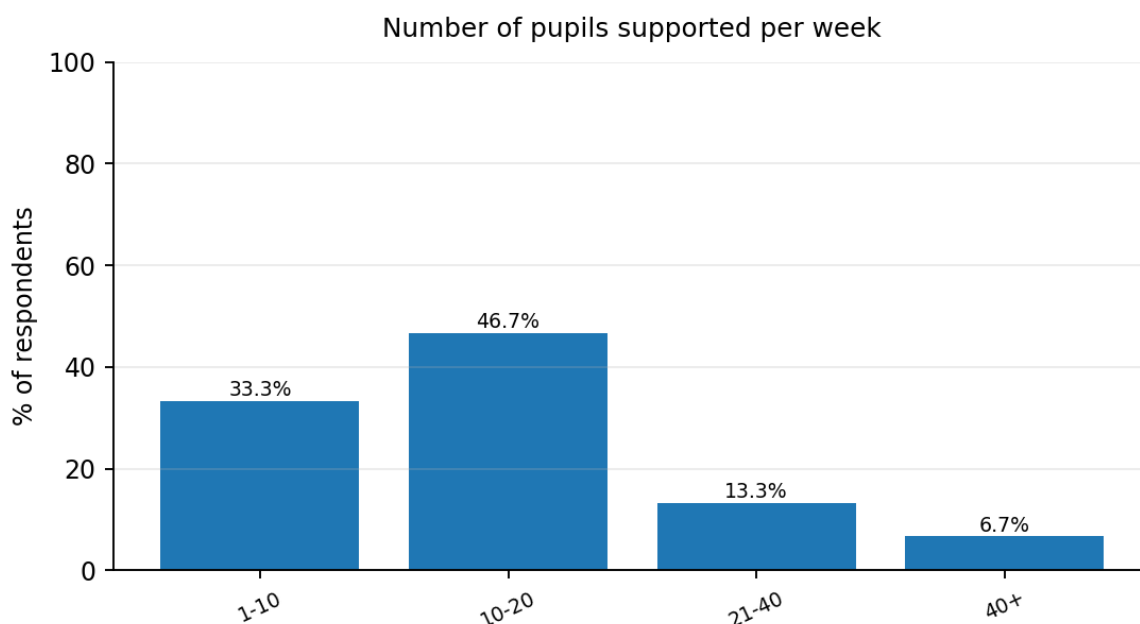

Figura 44. Numărul de elevi sprijiniți pe săptămână

Tabelul 44. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1-10	5	33,3%
10-20	7	46,7%
21-40	2	13,3%
40+	1	6,7%

Analiză: Cel mai mare grup de respondenți a raportat că sprijină 10-20 de elevi pe săptămână (7 respondenți; 46,7%), urmați de cei care sprijină 1-10 elevi (5; 33,3%). În total, 80,0% dintre respondenți au sprijinit între 1 și 20 de elevi pe săptămână, indicând un contact direct regulat cu copiii care necesită sprijin profesional. Distribuția oferă un context important pentru interpretarea evaluărilor specialiștilor privind practicile actuale, volumul de muncă, nevoile de sprijin și fezabilitatea implementării unor instrumente suplimentare. Această constatare sugerează că resursele MindPlay pentru specialiști ar

trebui să fie practice și eficiente din punct de vedere al timpului, permițând utilizarea lor în cadrul volumului de muncă profesional obișnuit, fără a crea o sarcină suplimentară substanțială.

3.3.2. Competențe diagnostice și detectare precoce

Încredere în diagnosticarea problemelor emoționale

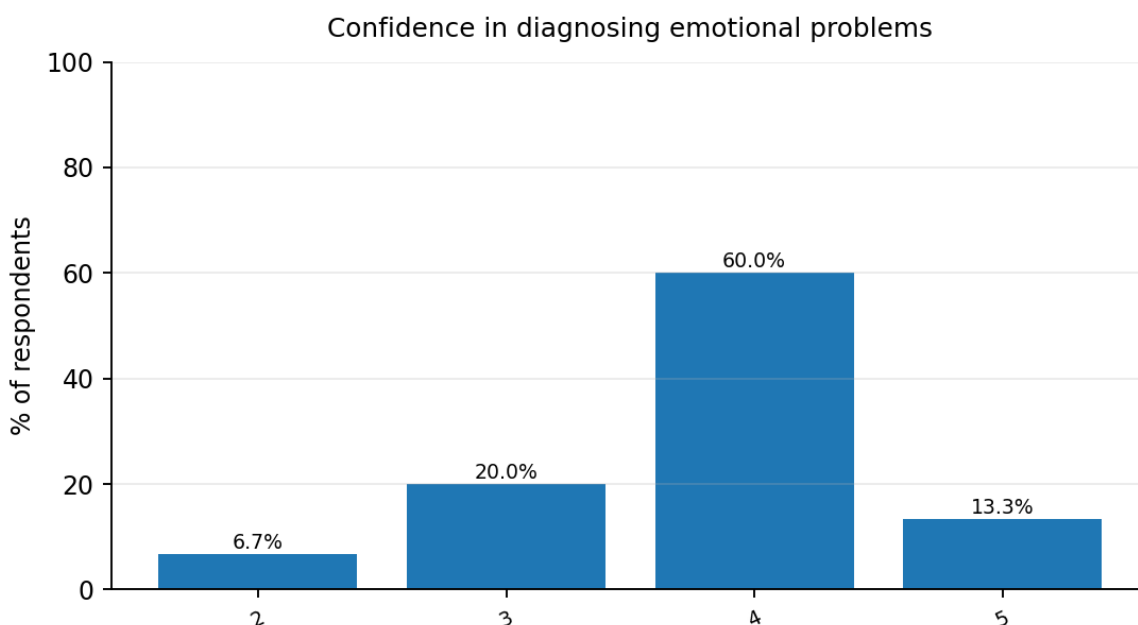

Figura 45. Încrederea în diagnosticarea problemelor emoționale

Tabelul 45. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	1	6,7%
3	3	20,0%
4	9	60,0%
5	2	13,3%

Analiză: Respondenții au raportat un nivel ridicat de încredere în diagnosticarea problemelor emoționale, cu un scor mediu de 3,80 pe o scală de la 1 la 5. Aproape trei sferturi dintre specialiști (73,3%) au selectat cele două categorii cu cele mai mari scoruri, în timp ce 20,0% au selectat categoria din mijloc și doar 6,7% au selectat cele două categorii cu cele mai mici scoruri. Distribuția indică faptul că diagnosticarea dificultăților emoționale este în general percepută ca un domeniu puternic de competență profesională în cadrul acestui grup de respondenți. Această constatare sugerează că MindPlay se poate baza pe expertiza diagnostică existentă a specialiștilor, poziționându-i ca o sursă importantă de sprijin și

consultanță profesională, oferind în același timp instrumente care facilitează cooperarea și schimbul de informații cu profesorii și ceilalți membri ai personalului școlar.

Încredere în identificarea tulburărilor de comportament

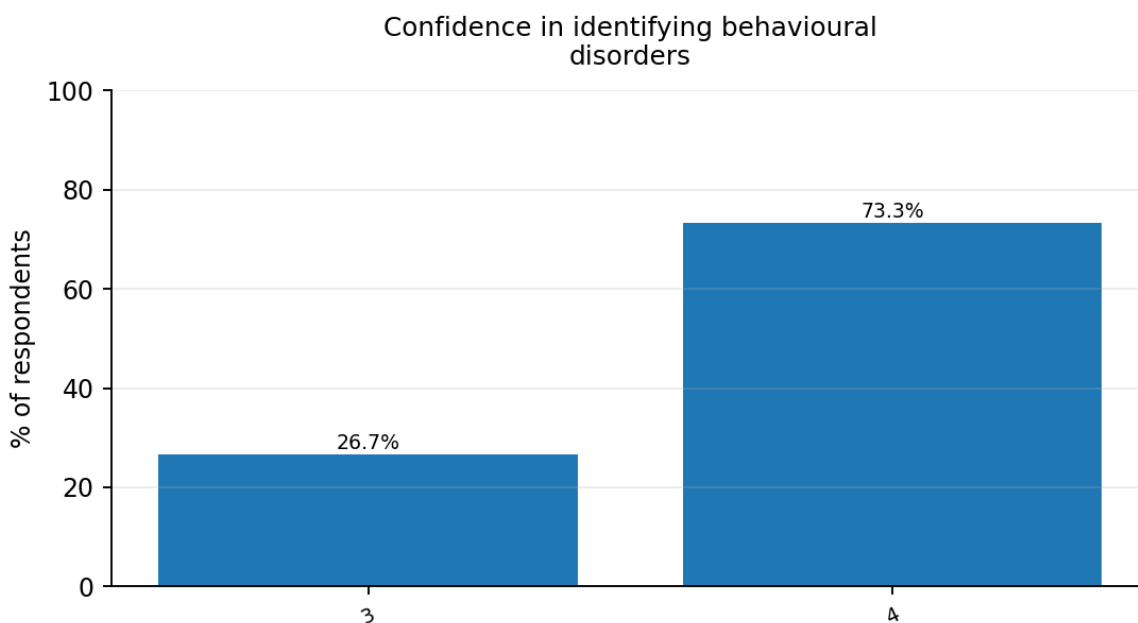

Figura 46. Încrederea în identificarea tulburărilor de comportament

Tabelul 46. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
3	4	26,7%
4	11	73,3%

Analiză: Respondenții au raportat un nivel relativ ridicat de încredere în identificarea tulburărilor de comportament, cu un scor mediu de 3,73 pe o scală de la 1 la 5. Majoritatea specialiștilor (73,3%) au selectat scorul 4, în timp ce restul de 26,7% au selectat categoria din mijloc (3). Niciun respondent nu a selectat niciuna dintre cele două categorii cu cea mai joasă valoare sau cea mai înaltă valoare. Prin urmare, distribuția indică o competență autoevaluată constant pozitivă în identificarea dificultăților de comportament, deși respondenții, în general, nu și-au evaluat competența la cel mai înalt nivel. Această constatare sugerează că MindPlay poate valorifica competența existentă a specialiștilor în identificarea dificultăților de comportament, susținând în același timp cooperarea structurată și schimbul de cunoștințe între specialiști, profesori și alți membri ai personalului școlar.

Încredere în recunoașterea dificultăților sociale

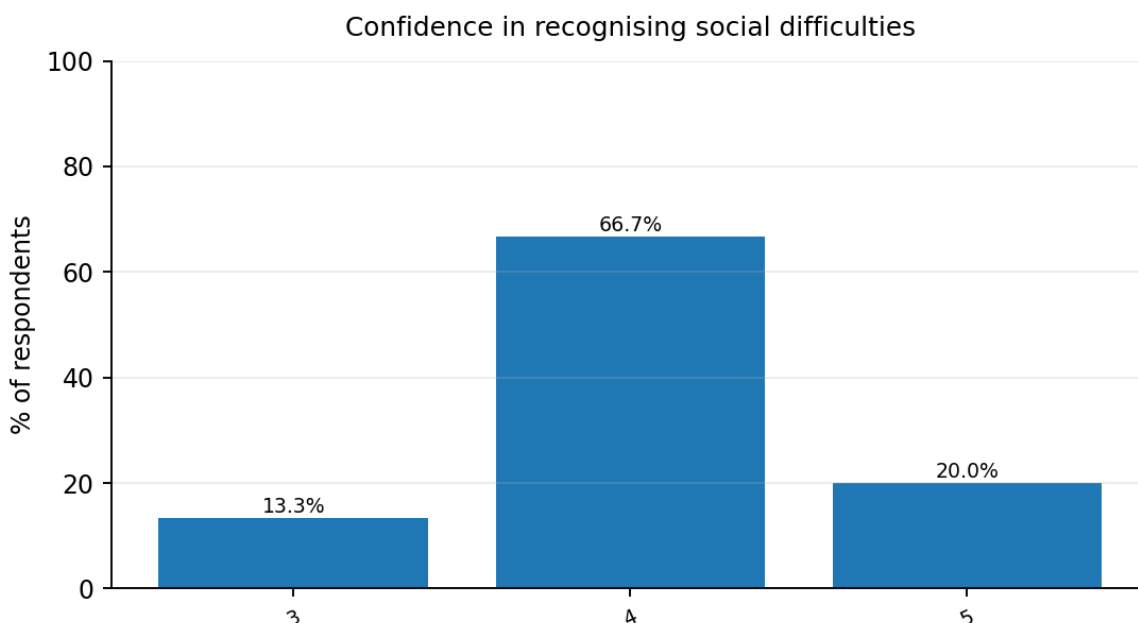

Figura 47. Încrederea în recunoașterea dificultăților sociale

Tabelul 47. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
3	2	13,3%
4	10	66,7%
5	3	20,0%

Analiză: Respondenții au raportat un nivel ridicat de încredere în recunoașterea dificultăților sociale, cu un scor mediu de 4,07 pe o scală de la 1 la 5. O mare majoritate (86,7%) au selectat cele două categorii cele mai mari, inclusiv 66,7% care au selectat scorul 4 și 20,0% care au selectat cel mai mare scor, de 5. Restul de 13,3% au selectat categoria din mijloc, în timp ce niciun respondent nu a selectat niciuna dintre cele două categorii cele mai mici. Distribuția indică faptul că recunoașterea dificultăților sociale este o arie deosebit de puternică a competenței profesionale autoevaluate în cadrul acestui grup de specialiști. Această constatare sugerează că MindPlay se poate baza pe competența existentă puternică a specialiștilor în recunoașterea dificultăților sociale și le poate folosi expertiza pentru a sprijini profesorii în identificarea și răspunsul la provocările sociale și legate de colegii ale copiilor.

Încredere în screening-ul problemelor de dezvoltare

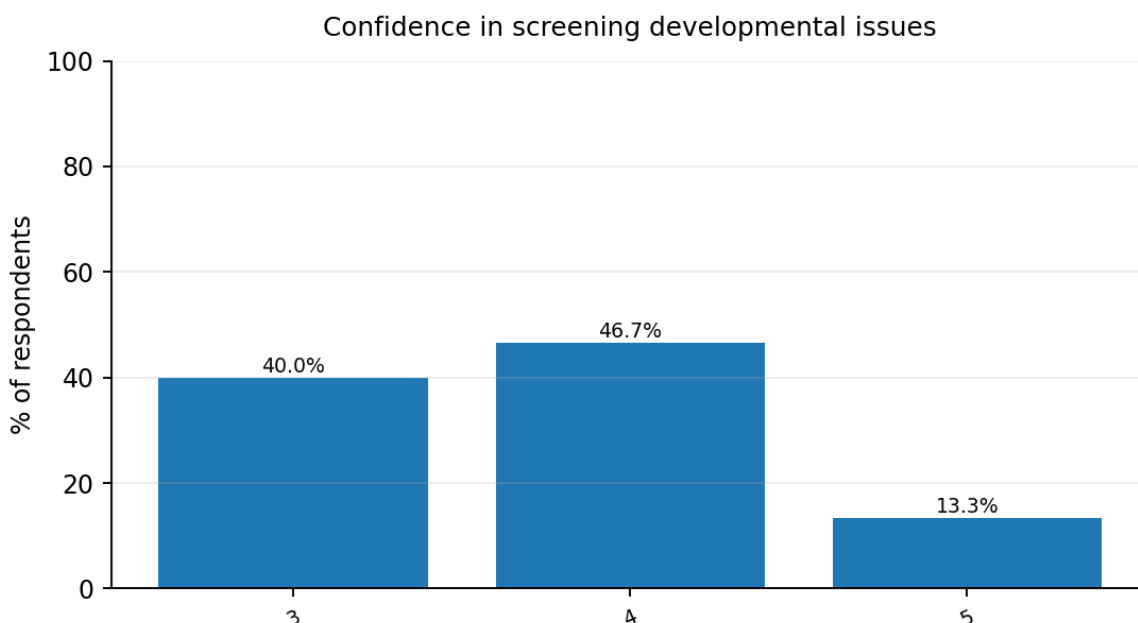

Figura 48. Încrederea în screening-ul problemelor de dezvoltare

Tabelul 48. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
3	6	40,0%
4	7	46,7%
5	2	13,3%

Analiză: Respondenții au raportat un nivel moderat spre relativ ridicat de încredere în screening-ul pentru probleme de dezvoltare, cu un scor mediu de 3,73 pe o scală de la 1 la 5. Un total de 60,0% au selectat cele două categorii cele mai înalte, inclusiv 46,7% care au selectat scorul 4 și 13,3% care au selectat scorul 5. Restul de 40,0% au selectat categoria din mijloc, în timp ce niciun respondent nu a selectat niciuna dintre cele două categorii cele mai scăzute. Distribuția indică un nivel în general pozitiv de competență autoevaluată, deși o proporție substanțială de specialiști își evaluează încrederea la un nivel moderat, mai degrabă decât ridicat. Această constatare sugerează că MindPlay poate valorifica competența existentă a specialiștilor în screening-ul dezvoltării, oferind în același timp instrumente structurate și îndrumări care susțin o observare și o cooperare mai consecventă cu profesorii și familiile.

Utilizarea instrumentelor de diagnostic structurate

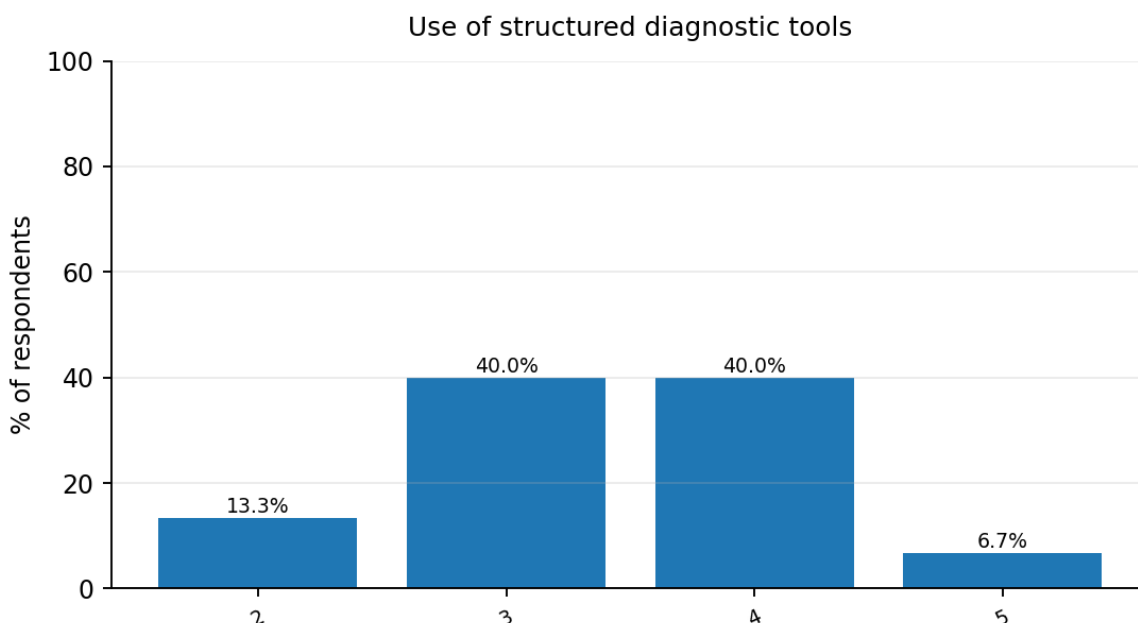

Figura 49. Utilizarea instrumentelor de diagnostic structurate

Tabelul 49. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
2	2	13,3%
3	6	40,0%
4	6	40,0%
5	1	6,7%

Analiză Respondenții au raportat un nivel moderat de utilizare a instrumentelor de diagnostic structurate, cu un scor mediu de 3,40 pe o scală de la 1 la 5. Aproape jumătate dintre specialiști (46,7%) au selectat cele două categorii cu cele mai mari valori, în timp ce 40,0% au selectat categoria din mijloc, iar 13,3% au selectat cele două categorii cu cele mai mici valori. Distribuția indică faptul că instrumentele structurate sunt utilizate relativ frecvent de către o proporție substanțială de specialiști, dar utilizarea lor nu este stabilită în mod egal în cadrul grupului de respondenți. Această constatare sugerează că specialiștii sunt, în general, familiarizați cu abordările structurate ale evaluării, oferind o bază profesională utilă pentru implementarea MindPlay. Instrumentele MindPlay ar trebui să completeze, mai degrabă decât să înlocuiască, practicile de evaluare profesională existente, sprijinind observarea structurată, recunoașterea timpurie și comunicarea dintre specialiști și personalul didactic.

Comunicarea cu părinții despre dificultățile copilului

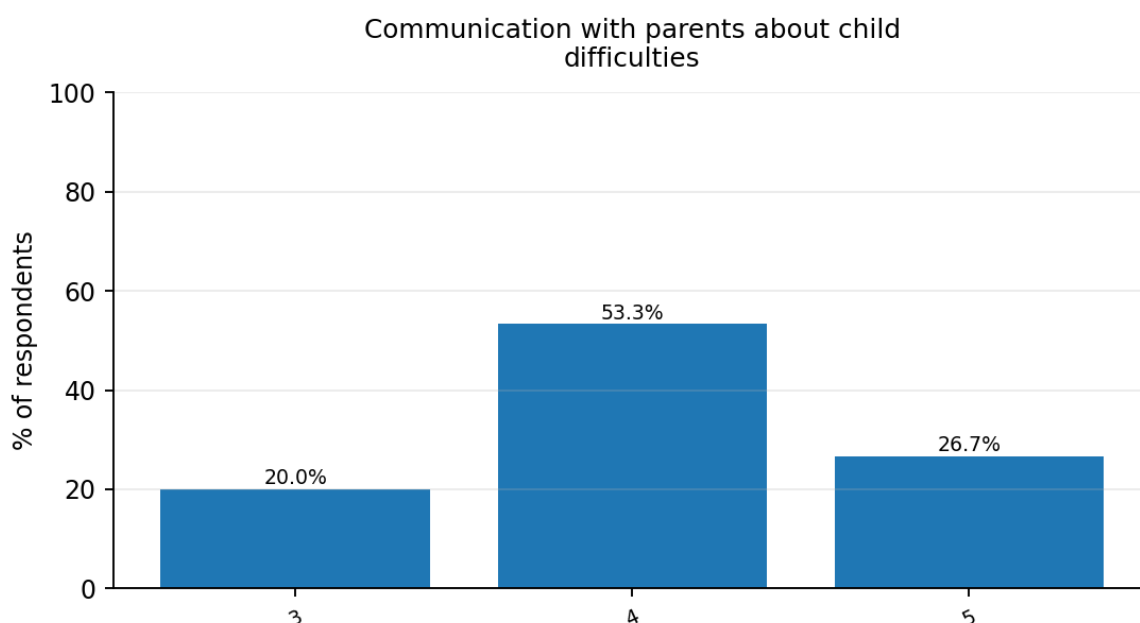

Figura 50. Comunicarea cu părinții despre dificultățile copilului

Tabelul 50. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
3	3	20,0%
4	8	53,3%
5	4	26,7%

Analiză Respondenții au raportat un nivel ridicat de încredere în comunicarea cu părinții cu privire la dificultățile copiilor, cu un scor mediu de 4,07 pe o scală de la 1 la 5. O mare majoritate a specialiștilor (80,0%) a selectat cele două categorii cu cele mai mari cifre, în timp ce restul de 20,0% a selectat categoria din mijloc. Niciun respondent nu a selectat niciuna dintre cele două categorii cu cele mai mici cifre. Această distribuție indică faptul că comunicarea cu părinții este un domeniu bine stabilit de încredere profesională în cadrul grupului de respondenți specialiști. Rezultatul este deosebit de relevant, având în vedere importanța comunicării eficiente dintre școală și familie în recunoașterea timpurie a preocupărilor, partajarea observațiilor și coordonarea sprijinului adecvat pentru copii. Această constatare sugerează că MindPlay se poate baza pe abilitățile puternice de comunicare existente ale specialiștilor și îi poate poziționa ca o legătură importantă între profesori, familii și alți profesioniști din domeniul sprijinului, în special atunci când preocupările legate de bunăstarea emoțională, comportamentală sau de dezvoltare a unui copil necesită discuții și urmărire coordonate.

Cooperarea cu profesorii în identificarea timpurie

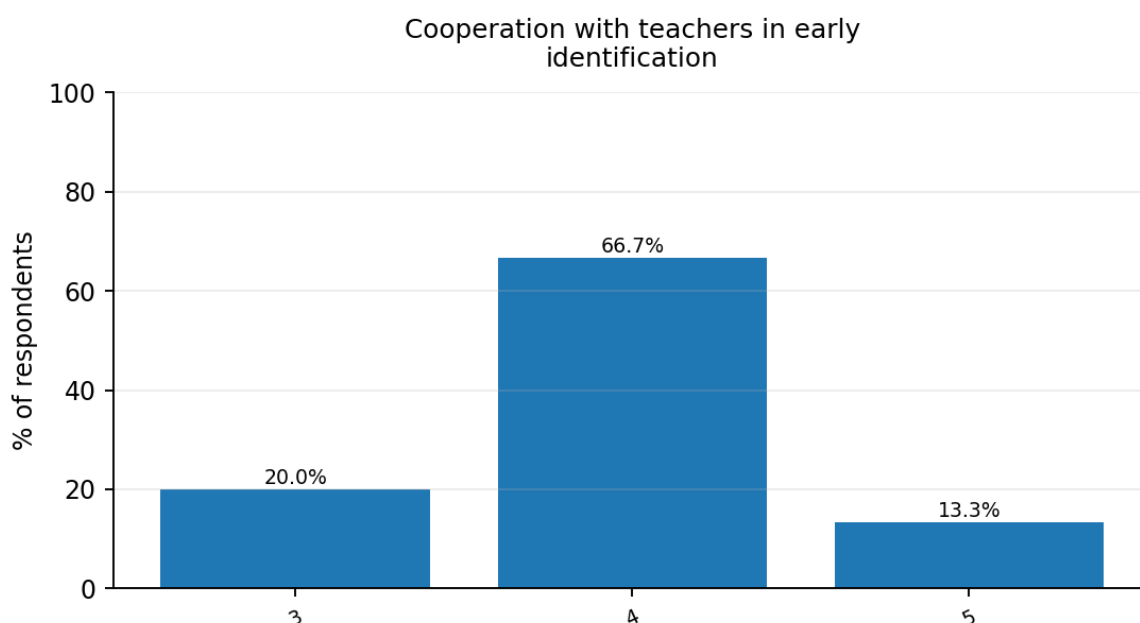

Figura 51. Cooperarea cu profesorii în identificarea timpurie

Tabelul 51. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
3	3	20,0%
4	10	66,7%
5	2	13,3%

Analiză: Respondenții au raportat un nivel ridicat de cooperare cu profesorii în identificarea timpurie a dificultăților copiilor, cu un scor mediu de 3,93 pe o scală de la 1 la 5. O mare majoritate a specialiștilor (80,0%) au selectat cele două categorii cu cele mai mari valori, inclusiv 66,7% care au selectat scorul 4 și 13,3% care au selectat cel mai mare scor, de 5. Restul de 20,0% au selectat categoria din mijloc, în timp ce niciun respondent nu a selectat niciuna dintre cele două categorii cu cele mai mici valori. Constatările indică faptul că cooperarea dintre specialiști și profesori este, în general, bine stabilită în cadrul acestui grup de respondenți, oferind o bază importantă pentru partajarea observațiilor, identificarea preocupărilor într-un stadiu incipient și coordonarea sprijinului adecvat. Această constatare sugerează că MindPlay se poate baza pe cooperarea existentă dintre profesori și specialiști, oferind instrumente comune, îndrumări comune și abordări structurate pentru observare și comunicare, ajutând profesorii și specialiștii să colaboreze mai consecvent în recunoașterea timpurie și sprijinirea nevoilor de bunăstare ale copiilor.

3.3.3. Practica actuală și utilizarea instrumentelor

Instrumente utilizate pentru evaluarea timpurie

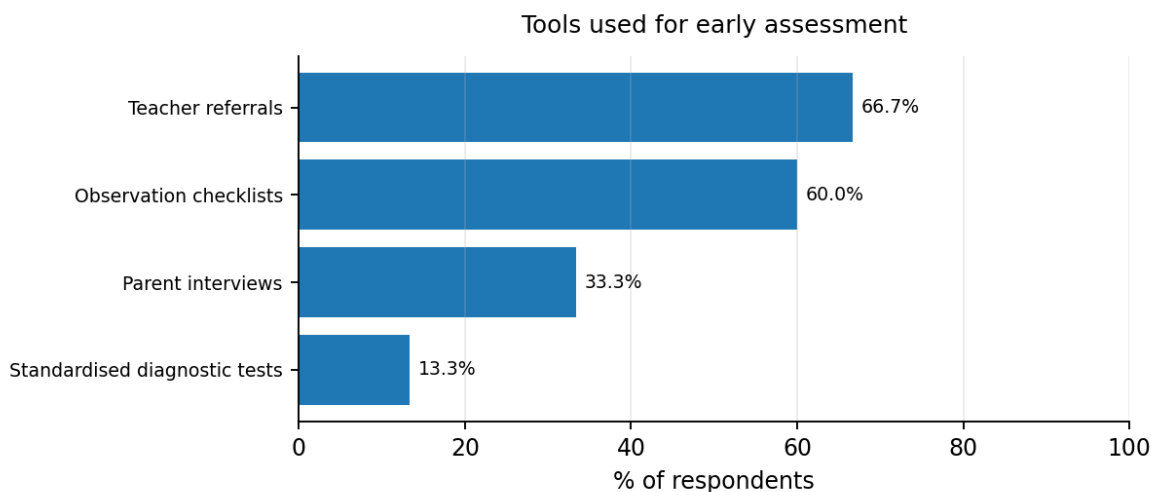

Figura 52. Instrumente utilizate pentru evaluarea timpurie

Tabelul 52. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Recomandări de la profesori	10	66,7%
Liste de verificare pentru observații	9	60,0%
Interviuri cu părinții	5	33,3%
Teste diagnostice standardizate	2	13,3%

Analiză: Cea mai frecvent raportată abordare pentru evaluarea timpurie a fost trimiterea la recomandări din partea profesorilor (10 selecții; 66,7% dintre respondenți), urmată îndeaproape de listele de verificare pentru observații (9; 60,0%). Interviurile cu părinții au fost utilizate de 33,3% dintre specialiști, în timp ce testele de diagnostic standardizate au fost raportate mai rar (13,3%). Distribuția indică faptul că evaluarea timpurie se bazează puternic pe observațiile inițiale ale profesorilor și pe practicile de observare structurată, completate de informații de la părinți și, acolo unde este cazul, de proceduri de diagnostic mai formale. Acest model subliniază, de asemenea, importanța cooperării dintre profesorii de la clasă și specialiști în identificarea copiilor care ar putea necesita sprijin suplimentar. Această constatare sugerează că MindPlay ar trebui să completeze practicile existente de evaluare timpurie prin sprijinirea observației structurate și a comunicării clare între profesori și specialiști, rămânând în același timp distinct de evaluarea diagnostică formală efectuată de profesioniști calificați.

Frecvența recomandărilor profesorilor

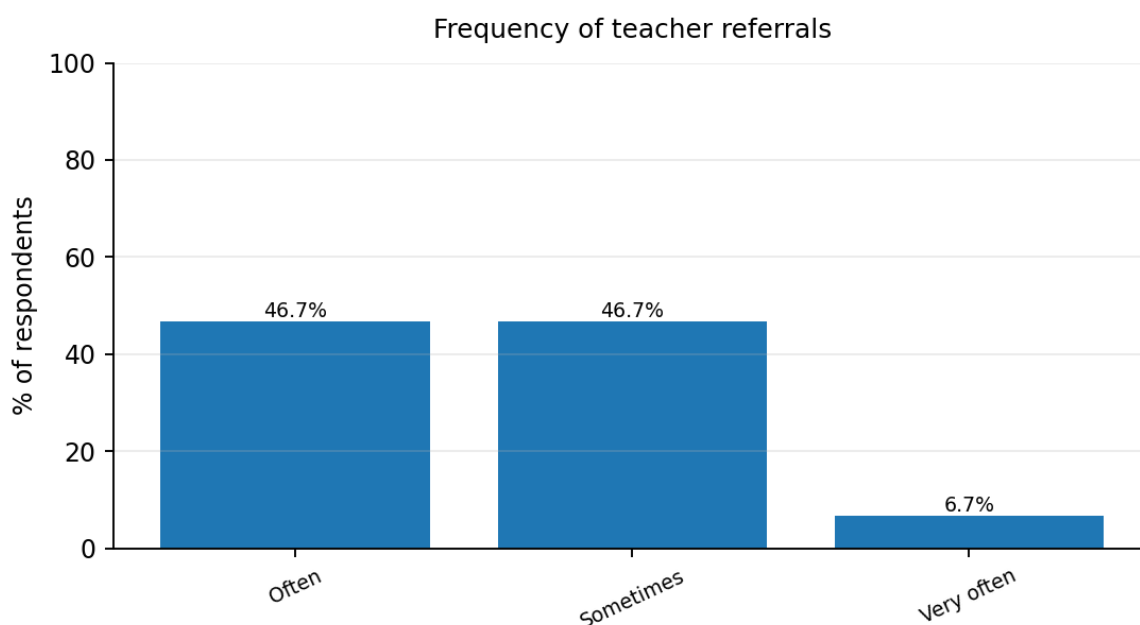

Figura 53. Frecvența recomandărilor din partea profesorilor

Tabelul 53. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Adesea	7	46,7%
Uneori	7	46,7%
Foarte des	1	6,7%

Analiză: Răspunsurile au fost împărțite în mod egal între specialiști care au raportat că profesorii trimit elevii cu nelămuriri uneori (7 respondenți; 46,7%) și des (7; 46,7%), în timp ce un respondent (6,7%) a raportat că trimerile au loc foarte des. Niciun respondent nu a indicat că trimerile profesorilor au loc rar sau niciodată. În general, 53,3% au raportat că trimerile au loc des sau foarte des, ceea ce sugerează că trimerile inițiate de profesori reprezintă o cale stabilită și utilizată în mod regulat pentru identificarea elevilor care ar putea necesita atenție profesională suplimentară. Această constatare întărește importanța profesorilor ca prim punct cheie de observație și sugerează că MindPlay ar trebui să sprijine o comunicare clară și structurată între profesori și specialiști, ajutând profesorii să documenteze preocupările și să ia în considerare consultarea sau îndrumarea adecvată atunci când ar putea fi nevoie de sprijin profesional suplimentar.

Problemele cele mai frecvent raportate

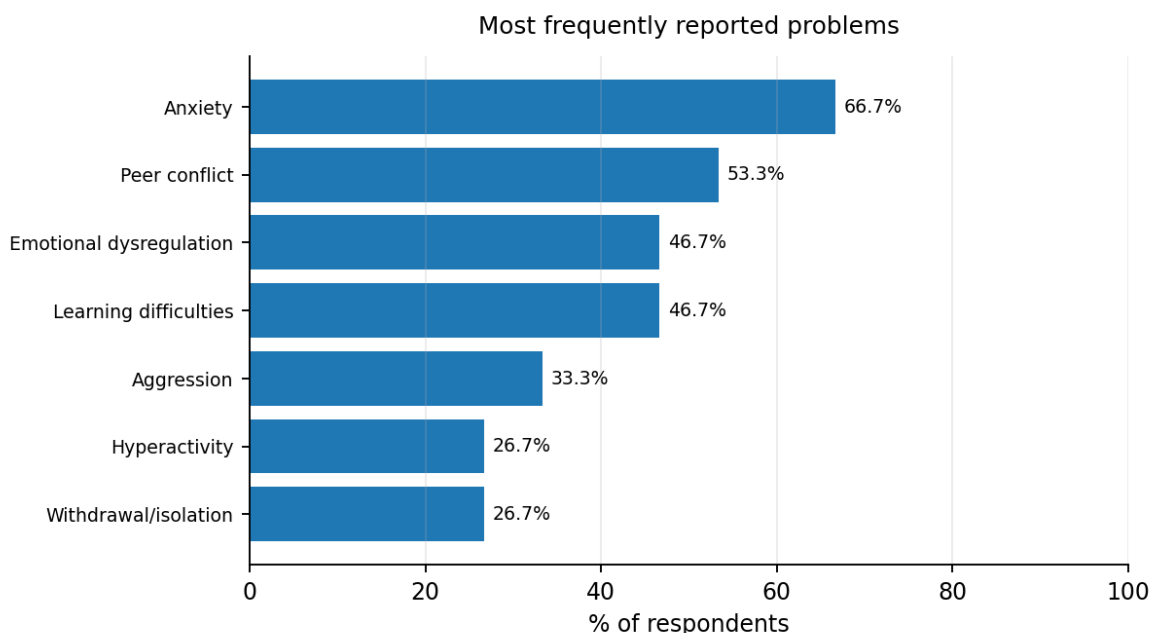

Figura 54. Problemele cele mai frecvent raportate

Tabelul 54. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Anxietate	10	66,7%
Conflict între colegi	8	53,3%
Disreglarea emoțională	7	46,7%
Dificultăți de învățare	7	46,7%
Agresiune	5	33,3%
Hiperactivitate	4	26,7%
Retragere/izolare	4	26,7%

Analiză: Problema cea mai frecvent raportată a fost anxietatea (10 selecții; 66,7% dintre respondenți), urmată de conflictele între colegi (8; 53,3%). Disreglarea emoțională și dificultățile de învățare au fost, de asemenea, proeminente, fiecare selectate de 46,7% dintre specialiști, în timp ce agresivitatea a fost raportată de 33,3%. Retragerea/izolarea și hiperactivitatea au fost selectate fiecare de 26,7%. Rezultatele indică faptul că specialiștii se confruntă cu o gamă largă și interconectată de dificultăți emoționale, sociale, comportamentale și legate de învățare, anxietatea apărând ca cea mai importantă preocupare. Deoarece au fost posibile răspunsuri multiple, procente reprezintă observații care se suprapun și nu însumează 100%. Această constatare sugerează că MindPlay ar trebui să acorde o atenție deosebită anxietății, relațiilor cu colegii și reglării emoționale, recunoscând în același timp natura interconectată a dificultăților comportamentale, sociale și legate de învățare și sprijinind observarea

timpurie și structurată a nevoilor copiilor. Această constatare ar trebui luată în considerare la proiectarea materialelor MindPlay, în special în ceea ce privește utilizabilitatea practică, comunicarea cu părțile interesate și nevoia de sprijin timpuriu, cu un nivel minim de implicare.

3.3.4. Deficiențe și bariere sistemice

Care probleme sunt cel mai des trecute cu vederea de către profesori?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

Temă	Număr de referințe
Reglarea emoțională și anxietatea	7
Alte nevoi și experiențe individuale	7
Cooperarea și comunicarea părinților	1
Stresul familial și mediul de acasă	1

Răspunsurile arată un model puternic și consistent: specialiștii consideră că profesorii sunt mai predispuși să treacă cu vederea dificultățile liniștite, internalizante și mai puțin vizibile din punct de vedere comportamental decât problemele perturbatoare. Anxietatea a fost menționată în mod repetat, în special atunci când este exprimată prin retragere, timiditate, plângeri psihosomatice sau insecuritate emoțională. Izolarea socială și excluderea subtilă au fost, de asemenea, identificate ca preocupări care pot rămâne neobservate, deoarece nu perturbă neapărat activitățile din clasă.

Mai mulți specialiști au remarcat, de asemenea, că elevii aparent bine adaptați pot experimenta o tensiune emoțională substanțială. Printre exemple s-au numărat elevii perfecționiști care au performanțe bune în timp ce se confruntă cu o presiune internă semnificativă, copiii care prezintă epuizare emoțională după tranzițiile școlare și elevii al căror stres legat de familie se manifestă indirect prin comportament. Prin urmare, răspunsurile sugerează că absența comportamentului perturbator nu ar trebui interpretată ca absența unor dificultăți emoționale sau sociale.

Această constatare susține puternic includerea în MindPlay a îndrumărilor care ajută profesorii să recunoască semnele subtile și internalizante ale stresului, în special anxietatea, retragerea, izolarea socială, tulburările psihosomatice și suprasolicitarea emoțională în rândul copiilor care altfel ar putea părea liniștiți sau bine adaptați.

Principalele bariere în calea diagnosticării precoce

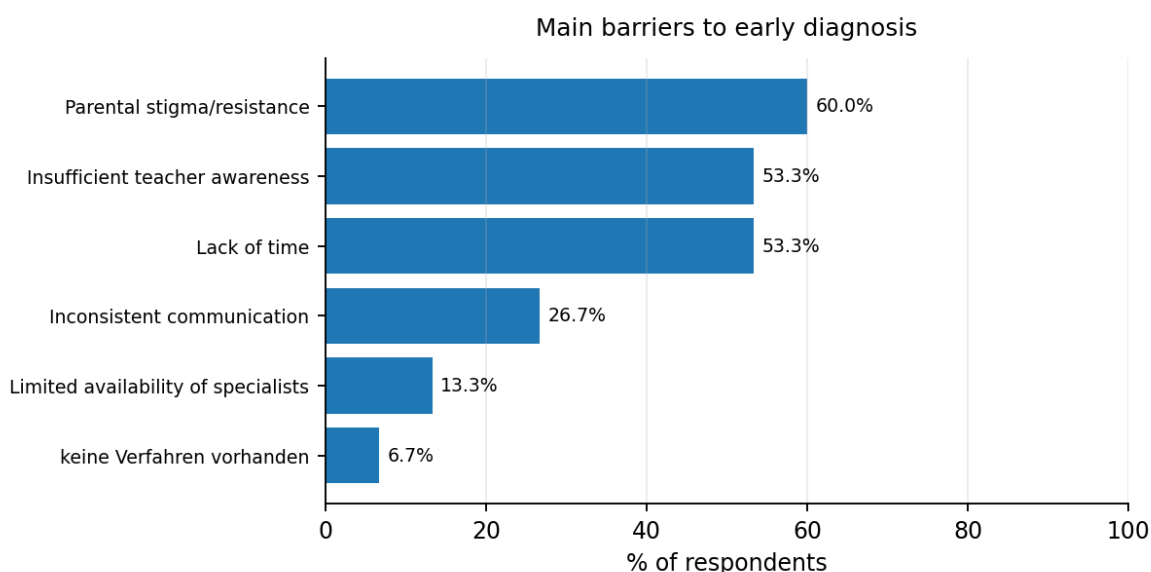

Figura 55. Principalele bariere în calea diagnosticării precoce

Tabelul 55. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Stigmatul/rezistența parentală	9	60,0%
Conștientizarea insuficientă a profesorilor	8	53,3%
Lipsa de timp	8	53,3%
Comunicare inconsistentă	4	26,7%
Disponibilitate limitată a specialiștilor	2	13,3%
nicio experiență disponibilă	1	6,7%

Analiză: Cel mai frecvent identificat obstacol a fost stigmatizarea sau rezistența parentală (9 selecții; 60,0% dintre respondenți), urmată îndeaproape de conștientizarea insuficientă a cadrelor didactice (8; 53,3%). Rezultatele sugerează că obstacolele în calea recunoașterii timpurii și a sprijinului sunt strâns legate atât de implicarea familiei, cât și de capacitatea personalului didactic de a recunoaște și de a răspunde la preocupările emergente. Importanța stigmatizării sau a rezistenței parentale poate face mai dificilă discutarea preocupărilor, inițierea cooperării sau facilitarea accesului la sprijin adecvat, în timp ce conștientizarea limitată a cadrelor didactice poate contribui la recunoașterea ulterioară a dificultăților mai puțin vizibile. Deoarece au fost posibile răspunsuri multiple, procentele reprezintă obstacole care se suprapun și nu însumează 100%. Această constatare sugerează că MindPlay ar trebui să abordeze ambele părți ale procesului de sprijin prin consolidarea conștientizării profesorilor cu privire la semnele

timpurii și mai puțin vizibile ale dificultăților, oferind în același timp îndrumări practice pentru o comunicare și cooperare sensibile, nestigmatizante, cu părinții.

Competențele profesorilor care necesită cea mai mare consolidare

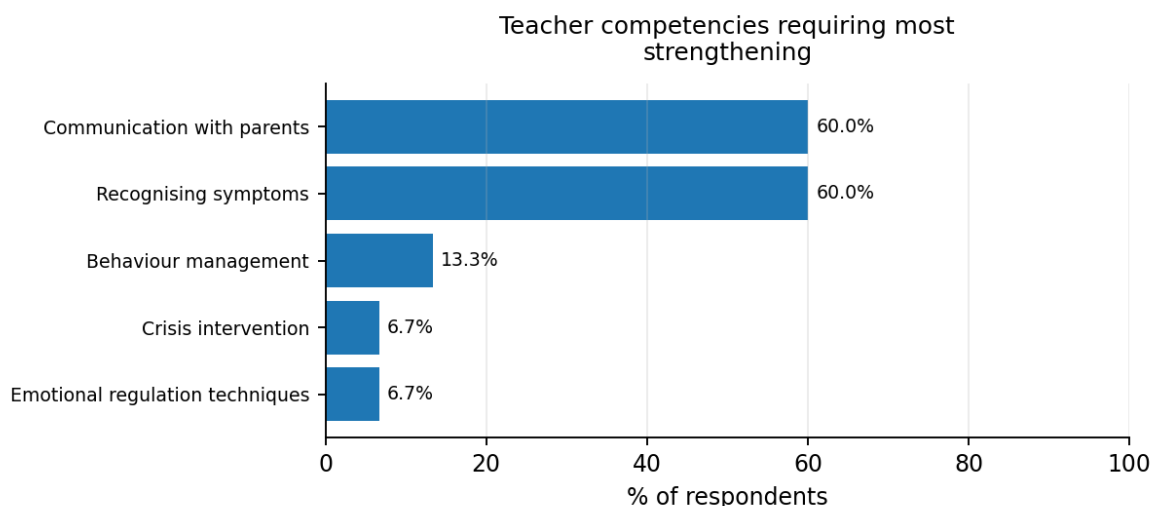

Figura 56. Competențe ale cadrelor didactice care necesită cea mai mare consolidare

Tabelul 56. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Comunicarea cu părinții	9	60,0%
Recunoașterea simptomelor	9	60,0%
Managementul comportamentului	2	13,3%
Intervenție în criză	1	6,7%
Tehnici de reglare emoțională	1	6,7%

Specialiștii au identificat două domenii la fel de importante în care competențele profesorilor necesită consolidare suplimentară: recunoașterea simptomelor și comunicarea cu părinții, fiecare selectată de 9 respondenți (60,0%). Managementul comportamentului a fost selectat de 13,3%, în timp ce tehnicile de reglare emoțională și intervenția în criză au fost selectate fiecare de 6,7%. Accentul puternic pus pe recunoașterea timpurii și comunicarea cu părinții sugerează că specialiștii văd cele mai mari nevoi de dezvoltare ale profesorilor nu numai în observarea preocupărilor emoționale sau comportamentale emergente, ci și în comunicarea eficientă și sensibilă a acestor preocupări cu familiile. Deoarece au fost posibile răspunsuri multiple, procentele reprezintă priorități de dezvoltare a competențelor care se suprapun și nu însumează 100%. Această constatare sugerează că instruirea MindPlay ar trebui să acorde prioritate capacității profesorilor de a recunoaște semnele timpurii și mai puțin vizibile de dificultate și de a le consolida abilitățile de comunicare constructivă, nestigmatizantă, cu părinții, menținând în același timp limite clare între rolul de observator al profesorilor și evaluarea specializată. Acest lucru ar

trebui luat în considerare la proiectarea materialelor MindPlay, în special în ceea ce privește utilizabilitatea practică, comunicarea cu părțile interesate și nevoia de sprijin timpuriu, la un nivel scăzut.

3.3.5. Așteptări privind instrumentele MindPlay

În ce situații te simți cel mai neajutorat sau provocat emoțional atunci când lucrezi cu elevii?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

Temă	Număr de referințe
Cooperarea și comunicarea părinților	6
Alte nevoi și experiențe individuale	5
Stresul familial și mediul de acasă	4
Constrângeri de timp și volum de muncă	4
Reglarea emoțională și anxietatea	2

Răspunsurile indică faptul că specialiștii se simt cel mai neajutorați nu doar pentru că elevii se confruntă cu dificultăți emoționale sau comportamentale, ci mai ales atunci când nivelul nevoilor depășește sprijinul care poate fi mobilizat în cadrul școlii sau prin servicii externe. Mai mulți respondenți au menționat copii care se confruntă cu traume, anxietate severă, circumstanțe familiale complexe sau multiple dificultăți simultane, în timp ce timpii lungi de așteptare și resursele școlare limitate restricționează posibilitățile de sprijin profesional în timp util.

Factorii familiali și sistemici sunt, de asemenea, proeminenți. Specialiștii au descris situații dificile din punct de vedere emoțional în care părinții minimizează dificultățile unui copil sau în care așteptările școlare și cele ale familiei diferă semnificativ. Alte răspunsuri evidențiază excluziunea socială, copiii care exprimă suferința în principal prin comportament și situații în care profesorii înșiși sunt deja supuși unei presiuni considerabile. Per total, concluziile sugerează că sentimentul de neputință al specialiștilor este adesea legat de decalajul dintre recunoașterea nevoilor unui copil și deținerea unor resurse, cooperări și căi de sprijin suficiente pentru a răspunde eficient. Această constatare sugerează că MindPlay ar trebui să sprijine recunoașterea timpurie și răspunsurile coordonate, oferind în același timp îndrumări clare cu privire la limitele sprijinului școlar și ale căilor de consultare și îndrumare. Instrumentele ar trebui să completeze, mai degrabă decât să încerce să înlocuiască, serviciile specializate și terapeutice necesare în situații mai complexe sau acute.

Utilitatea percepută a instrumentelor de diagnosticare bazate pe jocuri

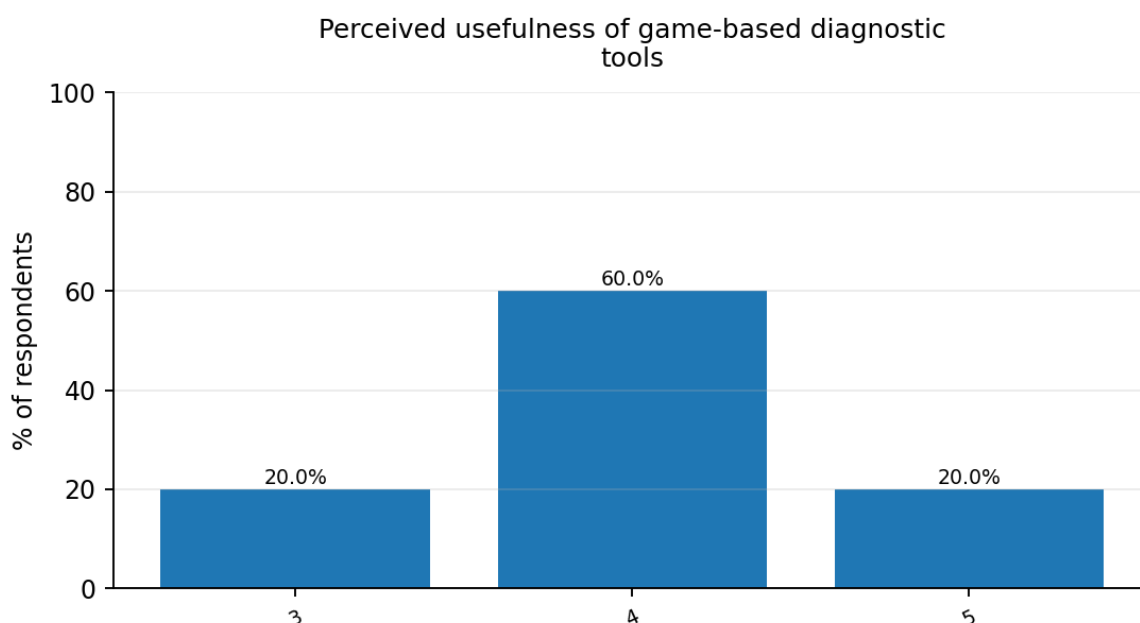

Figura 57. Utilitatea percepută a instrumentelor de diagnosticare bazate pe jocuri

Tabelul 57. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
3	3	20,0%
4	9	60,0%
5	3	20,0%

Respondenții au evaluat foarte pozitiv potențiala utilitate a instrumentelor de diagnostic bazate pe jocuri, cu un scor mediu de 4,00 pe o scală de la 1 la 5. O mare majoritate (80,0%) au selectat cele două categorii cele mai înalte, inclusiv 60,0% care au evaluat utilitatea lor la 4 și 20,0% care au selectat cel mai mare scor, de 5. Restul de 20,0% nu au selectat categoria din mijloc, în timp ce niciun respondent nu a considerat astfel de instrumente ca fiind de o utilitate scăzută. Rezultatele indică un interes profesional puternic pentru abordările bazate pe jocuri ca o modalitate potențial utilă de a sprijini observarea și recunoașterea timpurie a nevoilor emoționale, comportamentale și de dezvoltare ale copiilor. Această constatare oferă un sprijin puternic pentru dezvoltarea instrumentelor bazate pe jocuri MindPlay, cu condiția ca acestea să fie poziționate în mod clar ca resurse structurate de observare și sprijin pedagogic, mai degrabă decât ca înlocuitori pentru evaluarea diagnostică profesională. Designul lor ar trebui să faciliteze recunoașterea timpurie, comunicarea și urmărirea adecvată între profesori și specialiști.

Zonele de risc pe care jocurile de diagnosticare ar trebui să le identifice

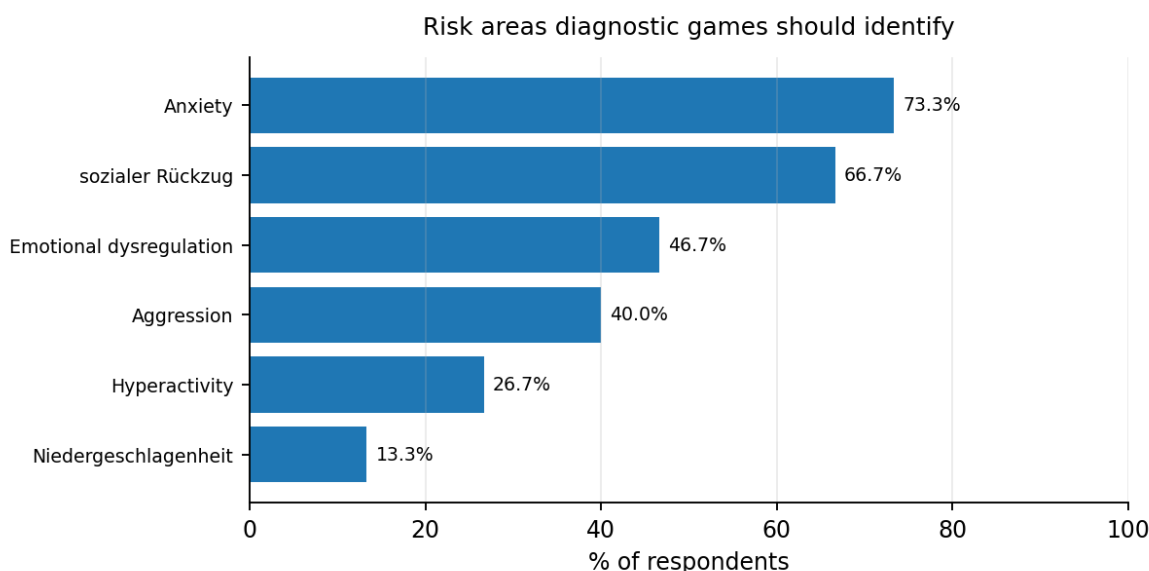

Figura 58. Zonele de risc pe care jocurile de diagnosticare ar trebui să le identifice

Tabelul 58. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Anxietate	11	73,3%
socială Rückzug	10	66,7%
Disreglarea emoțională	7	46,7%
Agresiune	6	40,0%
Hiperactivitate	4	26,7%
Needergeschlagenheit	2	13,3%

Analiză: Domeniul de risc cel mai frecvent identificat a fost anxietatea (11 selecții; 73,3% dintre respondenți), urmată îndeaproape de retragerea socială (10; 66,7%). Disreglarea emoțională a fost selectată de 46,7%, agresivitatea de 40,0%, hiperactivitatea de 26,7% și starea de spirit proastă de 13,3%. Accentul puternic pus pe anxietate și retragerea socială este deosebit de remarcabil, deoarece ambele pot fi mai puțin vizibile imediat în situațiile de zi cu zi din clasă decât comportamentele mai externalizante, cum ar fi agresivitatea sau hiperactivitatea. Prin urmare, rezultatele sugerează că specialiștii se așteaptă ca instrumentele bazate pe jocuri să sprijine observarea unui spectru larg de indicatori de risc emoțional și comportamental, inclusiv semne subtile și internalizante de dificultate. Deoarece au fost posibile răspunsuri multiple, procente reprezintă priorități suprapuse și nu însumează 100%. Această constatare sugerează că instrumentele MindPlay ar trebui să pună un accent deosebit

pe a ajuta personalul didactic să observe anxietatea, retragerea socială și disreglarea emoțională, sprijinind în același timp observarea dificultăților de externalizare, cum ar fi agresivitatea și hiperactivitatea. Instrumentele ar trebui să faciliteze observarea structurată și recunoașterea timpurie, mai degrabă decât să fie utilizate pentru a stabili un diagnostic clinic.

3.3.6. Răspunsuri deschise

Ce ar face ca instrumentele să fie credibile pentru psihologi?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

Temă	Număr de referințe
Resurse de implementare și instrucțiuni clare	8
Alte nevoi și experiențe individuale	5
Nevoie de sprijin specializat	1
Instruire și îndrumare practică	1
Cooperarea și comunicarea părinților	1

Răspunsurile indică faptul că credibilitatea profesională ar depinde în primul rând de faptul că instrumentele sunt fundamentate științific, validate empiric și transparente din punct de vedere metodologic. Specialiștii au subliniat în repetate rânduri importanța cunoașterii pe ce se bazează instrumentele, ce anume sunt menite să observe sau să susțină și cum ar trebui interpretate rezultatele. Sistemele clare de notare, ghidurile de interpretare, valorile de referință și posibilitatea comparației cu instrumentele de screening consacrate au fost, de asemenea, identificate ca caracteristici importante. Credibilitatea nu a fost considerată doar o chestiune de dovezi științifice. Respondenții au evidențiat, de asemenea, testarea practică în școli, experiența profesională pozitivă, standardele etice și de protecție a datelor, precum și utilizabilitatea în practica școlară de zi cu zi. Formarea introductivă a fost menționată ca o modalitate suplimentară de creștere a încrederii profesionale. Această constatare indică faptul că acceptarea profesională a instrumentelor MindPlay va depinde de dovezi transparente, scopuri și limite clar definite, standarde etice și de protecție a datelor solide, validare practică și îndrumări clare pentru interpretarea și utilizarea informațiilor generate. Prin urmare, MindPlay ar trebui să facă distincția între observația structurată și sprijinul pedagogic și diagnosticul psihologic formal și să comunice clar dovezile și metodologia care stau la baza instrumentelor sale.

Ce ar trebui să evite MindPlay?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

Temă	Număr de referințe
Alte nevoi și experiențe individuale	11
Resurse de implementare și instrucțiuni clare	2
Constrângeri de timp și volum de muncă	1
Cooperarea și comunicarea părinților	1

Răspunsurile deschise evidențiază câteva riscuri specifice pe care specialiștii le consideră a fi evitate în dezvoltarea și implementarea MindPlay. Cea mai mare îngrijorare se referă la simplificarea excesivă a

dificultăților psihologice și emoționale ale copiilor. După cum a subliniat un respondent, „Copiii nu sunt liste de verificare”, avertizând împotriva reducerii problemelor complexe de sănătate mintală la categorii sau scoruri excesiv de simple. Strâns legat de acest lucru a fost riscul etichetării premature a diagnosticelor, respondenții avertizând împotriva abordărilor care plasează copiii în categorii prea repede, fără o evaluare profesională suficientă și o înțelegere contextuală. Specialiștii au subliniat, de asemenea, că MindPlay nu ar trebui să înlocuiască judecata profesională sau dimensiunea relațională a sprijinului psihologic și educațional. Un respondent a avertizat în mod specific împotriva „prea multor digitalizări fără o componentă relațională autentică”, subliniind că contactul personal trebuie să rămână central. Prin urmare, instrumentele bazate pe jocuri și cele digitale ar trebui să sprijine observarea, reflecția și comunicarea, mai degrabă decât să funcționeze ca mecanisme automate de interpretare a dificultăților copiilor. Alte preocupări au fost legate de posibilitatea ca rezultatele să fie înțelese greșit sau suprainterpretate, în special dacă scopul și limitele instrumentelor nu sunt comunicate clar. Respondenții au avertizat, de asemenea, împotriva abordărilor care creează o sarcină suplimentară de muncă sau care sunt dificil de integrat în practica școlară de zi cu zi. În general, răspunsurile indică o preferință puternică pentru instrumente care rămân centrate pe copil, sensibile la context, bazate pe dovezi profesionale și transparente în ceea ce privește limitele lor.

MindPlay ar trebui să evite etichetarea diagnostică, simplificarea excesivă, dependența excesivă de interpretarea automată sau digitală și orice implicație că instrumentele sale înlocuiesc evaluarea profesională. În schimb, instrumentele ar trebui să sprijine observarea structurată și reflecția pedagogică, păstrând în același timp judecata profesională, contextul individual și importanța relațiilor umane.

Ce caracteristici ar face MindPlay cel mai eficient?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

Temă	Număr de referințe
Alte nevoi și experiențe individuale	7
Resurse de implementare și instrucțiuni clare	4
Cooperarea și comunicarea părinților	3
Constrângeri de timp și volum de muncă	1
Nevoie de sprijin specializat	1

Răspunsurile deschise au identificat mai multe caracteristici pe care specialiștii le-au considerat importante pentru eficacitatea MindPlay. Răspunsurile au subliniat în special necesitatea de a combina credibilitatea științifică cu utilizabilitatea practică. După cum a rezumat un respondent, instrumentele ar trebui să ofere „o structură clară, o bază științifică și, în același timp, o aplicare simplă în practica școlară de zi cu zi”. Acest lucru sugerează că designul bazat pe dovezi nu este suficient; instrumentele trebuie să fie, de asemenea, ușor de înțeles și realiste pentru a fi utilizate în cadrul rutinelor școlare existente.

O altă prioritate recurentă a fost designul captivant și adaptat copiilor. Respondenții au subliniat importanța elementelor interactive care îi implică activ pe copii, mai degrabă decât reproducerea materialelor convenționale pentru clasă. Un specialist a solicitat „elemente interactive care să-i implice cu adevărat pe copii și să nu se simtă ca o simplă fișă de lucru”. Acest lucru evidențiază valoarea jocului,

accesibilității și interacțiunii adecvate vârstei ca caracteristici centrale ale abordării MindPlay. Răspunsurile au subliniat, de asemenea, importanța recunoașterii timpurii și a utilizării preventive. Specialiștii au apreciat instrumentele care ar putea ajuta personalul didactic să observe preocupările emergente înainte ca acestea să devină mai grave, inclusiv „posibilitățile de recunoaștere timpurie care ajută la identificarea problemelor înainte ca acestea să escaladeze”. Acest lucru întărește rolul potențial al MindPlay ca resursă structurată de observare și sprijin pedagogic, mai degrabă decât ca instrument de diagnosticare.

Alte răspunsuri au subliniat importanța unor îndrumări clare privind implementarea, a cooperării cu părinții și specialiștii și a unor cerințe de timp realiste. Luate împreună, rezultatele sugerează că eficacitatea nu va depinde de o singură caracteristică, ci de combinația dintre fundamentarea științifică, simplitate, implicarea copilului, recunoașterea timpurie, îndrumări clare și integrarea în structurile de sprijin existente. MindPlay este probabil cel mai eficient atunci când combină o metodologie transparentă și bazată pe dovezi cu o implementare simplă, activități captivante și adecvate vârstei, sprijin pentru recunoașterea timpurie și căi clare de cooperare între profesori, specialiști și familii.

Observații finale

Per ansamblu, rezultatele chestionarelor adresate de psihologii școlari, consilierii și specialiștii în dezvoltare indică o bază profesională solidă pentru recunoașterea și sprijinul timpuriu, alături de domenii clar identificate în care practica educațională și cooperarea interprofesională ar putea fi consolidate. Respondenții au raportat niveluri ridicate de încredere în recunoașterea dificultăților emoționale, comportamentale și sociale, în comunicarea cu părinții și în cooperarea cu profesorii în identificarea timpurii. Recomandările profesorilor și listele de verificare pentru observare s-au numărat printre cele mai frecvent utilizate abordări pentru evaluarea timpurii, subliniind în continuare importanța colaborării dintre profesorii de la clasă și profesioniștii specializați.

În același timp, specialiștii au identificat lacune importante în procesul mai amplu de sprijin timpuriu. Anxietatea, conflictul între colegi, disreglarea emoțională și dificultățile de învățare s-au numărat printre problemele care le-au fost raportate cel mai frecvent, în timp ce răspunsurile lor deschise au evidențiat faptul că dificultățile mai discrete și mai puțin vizibile pot fi deosebit de ușor de trecut cu vederea. Anxietatea, retragerea socială, excluderea subtilă, plângerile psihosomatice și suferința emoțională în rândul copiilor aparent bine adaptați au apărut ca exemple importante. Prin urmare, specialiștii au identificat recunoașterea simptomelor și comunicarea cu părinții ca fiind cele două competențe didactice care necesită cea mai mare consolidare.

Constatările relevă, de asemenea, o discrepanță semnificativă între recunoaștere și răspuns. Specialiștii au descris situații în care nevoile copiilor sunt recunoscute, dar sprijinul oportun și adecvat este dificil de mobilizat din cauza resurselor limitate, a timpilor lungi de așteptare, a circumstanțelor familiale complexe sau a cooperării insuficiente a părinților. Acest lucru indică faptul că consolidarea recunoașterii timpurii nu este suficientă; sprijinul eficient depinde și de o comunicare clară, de căi profesionale coordonate și de acces realist la servicii specializate.

Respondenții au arătat un sprijin puternic pentru potențialul instrumentelor bazate pe jocuri, 80,0% dintre respondenți acordând o notă ridicată utilității lor potențiale. Anxietatea și retragerea socială au fost identificate ca domenii deosebit de importante pentru ca astfel de instrumente să fie evidențiate. Cu toate acestea, specialiștii au stabilit, de asemenea, condiții clare pentru credibilitatea profesională și utilizarea etică. Instrumentele MindPlay ar trebui să fie fundamentate științific, transparente din punct de vedere metodologic, testate practic și însoțite de îndrumări clare privind scopul, interpretarea și limitele. După cum se reflectă în răspunsurile deschise, specialiștii au avertizat că „copiii nu sunt liste de verificare” și au avertizat împotriva etichetării premature a diagnosticelor, a simplificării excesive a dificultăților psihologice complexe și a digitalizării excesive în detrimentul relațiilor personale și al judecății profesionale.

Luată împreună, rezultatele sugerează că MindPlay ar trebui poziționat ca o abordare structurată de observare și suport pedagogic, mai degrabă decât un substitut pentru evaluarea psihologică profesională. Eficacitatea sa va depinde de combinarea metodologiei bazate pe dovezi cu o implementare simplă și realistă, activități captivante și adecvate vârstei, sprijin pentru recunoașterea timpurie și căi clare de cooperare între profesori, specialiști și familii. Rezultatele chestionarului ar trebui luate în considerare alături de rezultatele grupurilor de focus calitative pentru a se asigura că instrumentele finale MindPlay sunt credibile din punct de vedere profesional, solide din punct de vedere etic, sensibile la context și fezabile pentru practica școlară de zi cu zi.

3.4. Rezultatele chestionarului pentru părinți

Această secțiune prezintă rezultatele descriptive pentru grupul de respondenți părinți. Pentru fiecare întrebare închisă, rezultatele sunt afișate vizual și numeric, urmate de o scurtă interpretare a ceea ce sugerează distribuția pentru dezvoltarea și implementarea instrumentelor MindPlay.

3.4.1. Informații generale

Vârsta copilului

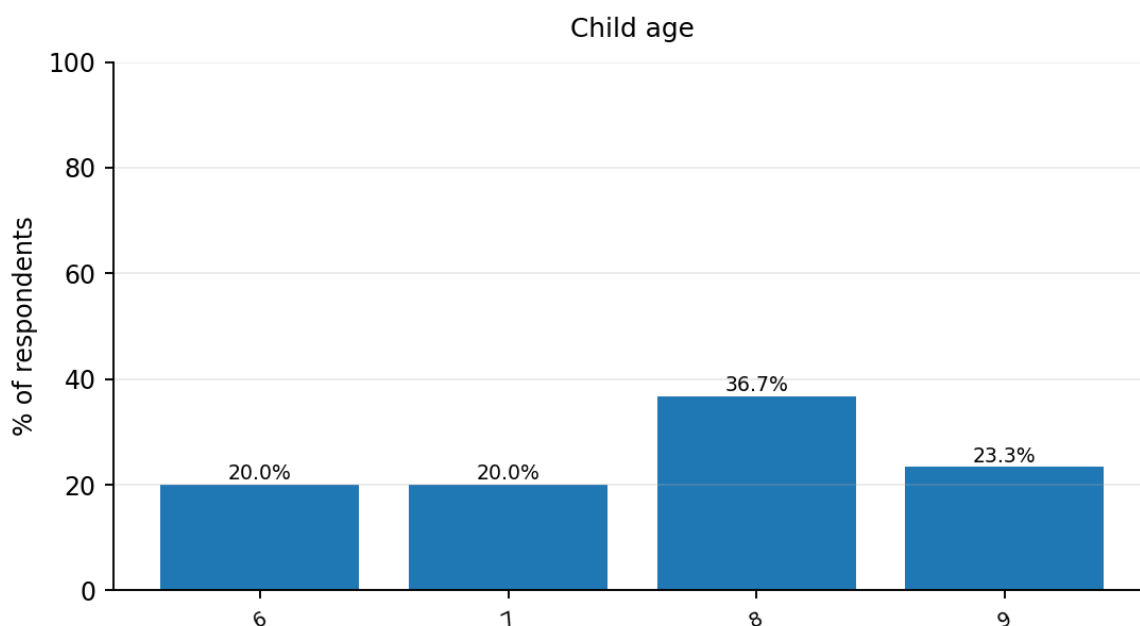

Figura 59. Vârsta copilului

Tabelul 59. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
6	6	20,0%
7	6	20,0%
8	11	36,7%
9	7	23,3%

Analiză: Cel mai mare grup de respondenți a raportat că are un copil de 8 ani (11 respondenți; 36,7%), urmat de părinții copiilor de 9 ani (7; 23,3%). Părinții copiilor de 6 și 7 ani au reprezentat fiecare 20,0% din eșantion. În general, sunt reprezentate toate grupele de vârstă de la 6 la 9 ani, copiii cu vârste cuprinse între 8 și 9 ani reprezentând 60,0% din eșantionul de părinți. Această distribuție oferă o

perspectivă parentală largă pe parcursul primilor ani de școală primară, cu o reprezentare ceva mai mare a copiilor mai mari din intervalul de vârstă țintă. Distribuția pe vârste sugerează că materialele MindPlay ar trebui să fie adecvate din punct de vedere al dezvoltării și suficient de flexibile pentru a reflecta diferențele în dezvoltarea emoțională, socială și comportamentală pe parcursul primilor ani de școală primară. Această constatare ar trebui luată în considerare la proiectarea materialelor MindPlay, în special în ceea ce privește utilizabilitatea practică, comunicarea cu părțile interesate și nevoia de sprijin timpuriu, cu un nivel minim de implicare.

Nivelul clasei copilului

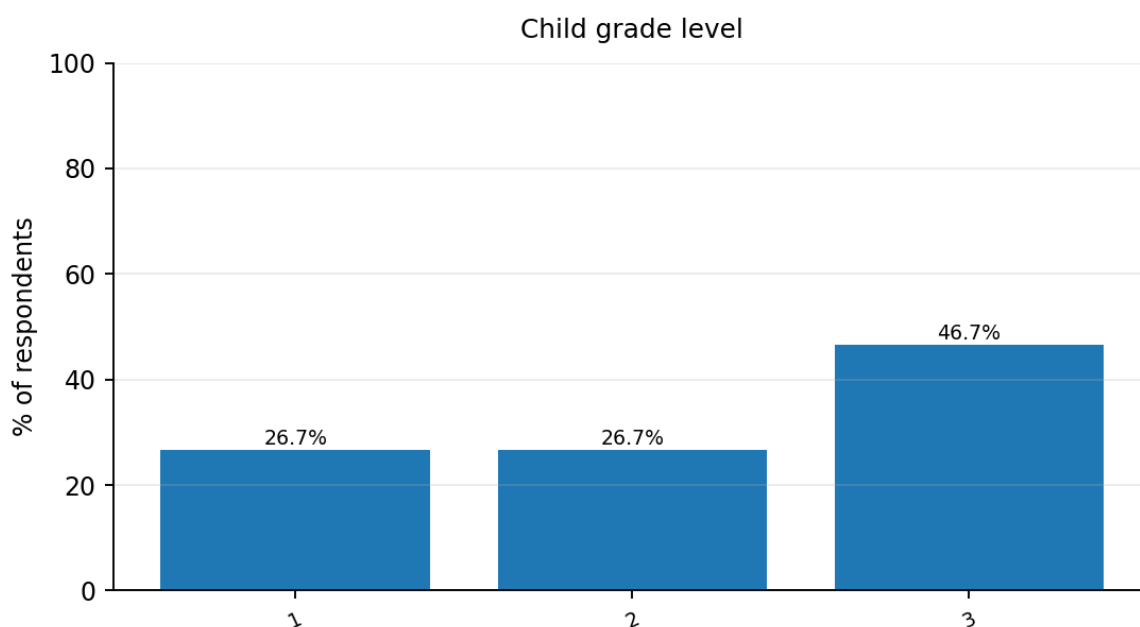

Figura 60. Nivelul clasei copilului

Tabelul 60. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	8	26,7%
2	8	26,7%
3	14	46,7%

Analiză Cel mai mare grup de respondenți avea copii care frecventau clasa a III-a (14 respondenți; 46,7%). Părinții copiilor din clasele I și a II-a au fost reprezentați în mod egal, cu 8 respondenți (26,7%) în fiecare grup. Prin urmare, distribuția include perspectivele părinților din toate cele trei clase primare timpurii, deși elevii de clasa a III-a sunt reprezentați mai puternic în eșantion. Reprezentarea tuturor celor trei niveluri de clase susține necesitatea ca materialele MindPlay să fie adaptabile în primii ani de

Învățământ primar, ținând cont de diferențele în ceea ce privește nevoile emoționale, sociale și de dezvoltare ale copiilor pe măsură ce progresează în școală.

Copil evaluat pentru dificultăți emoționale sau comportamentale

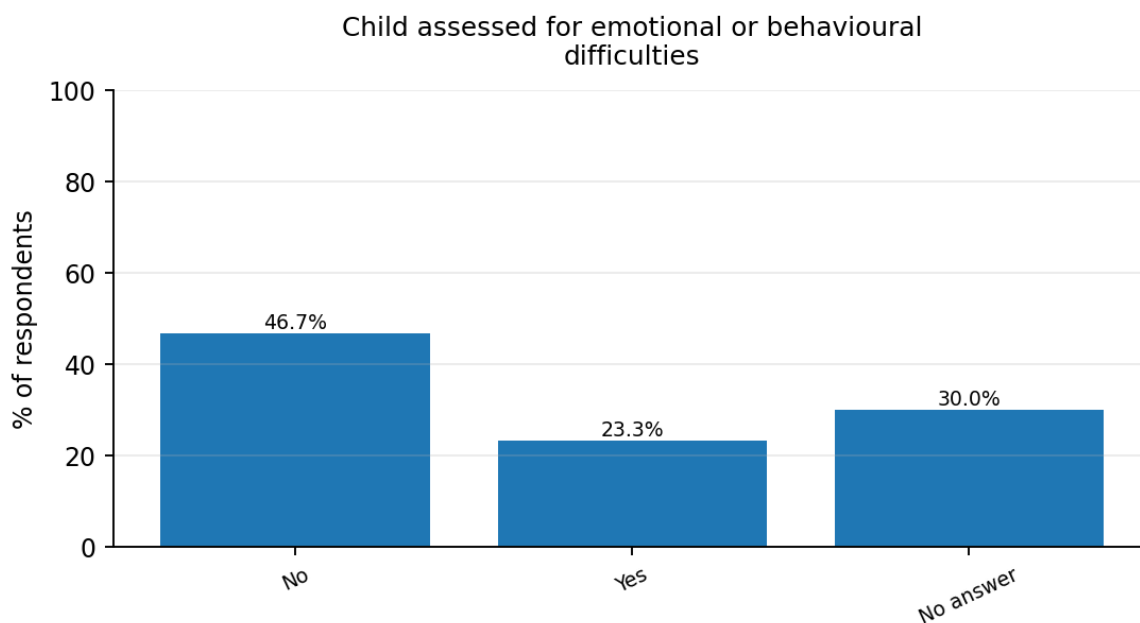

Figura 61. Copil evaluat pentru dificultăți emoționale sau comportamentale

Tabelul 61. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Nu	14	46,7%
Da	7	23,3%
Niciun răspuns	9	30,0%

Analiză: Aproape jumătate dintre părinți (14 respondenți; 46,7%) au raportat că fiul lor nu a fost evaluat pentru dificultăți emoționale sau comportamentale, în timp ce 7 părinți (23,3%) au raportat că fiul lor a fost supus unei astfel de evaluări. Alți 9 respondenți (30,0%) nu au oferit un răspuns specific. Prin urmare, rezultatele arată că experiența de evaluare formală a fost raportată de o minoritate din eșantionul de părinți, în timp ce proporția relativ mare de răspunsuri nespecificate înseamnă că nivelul general al evaluării anterioare trebuie interpretat cu o oarecare prudență. Această constatare susține importanța accesibilității resurselor MindPlay familiilor, indiferent dacă un copil a fost supus anterior unei evaluări profesionale, distingând în același timp clar observația și sprijinul timpuriu de evaluarea psihologică sau clinică formală.

3.4.2. Prevalența și caracteristicile problemelor de sănătate mintală

Copilul pare anxios sau îngrijorat

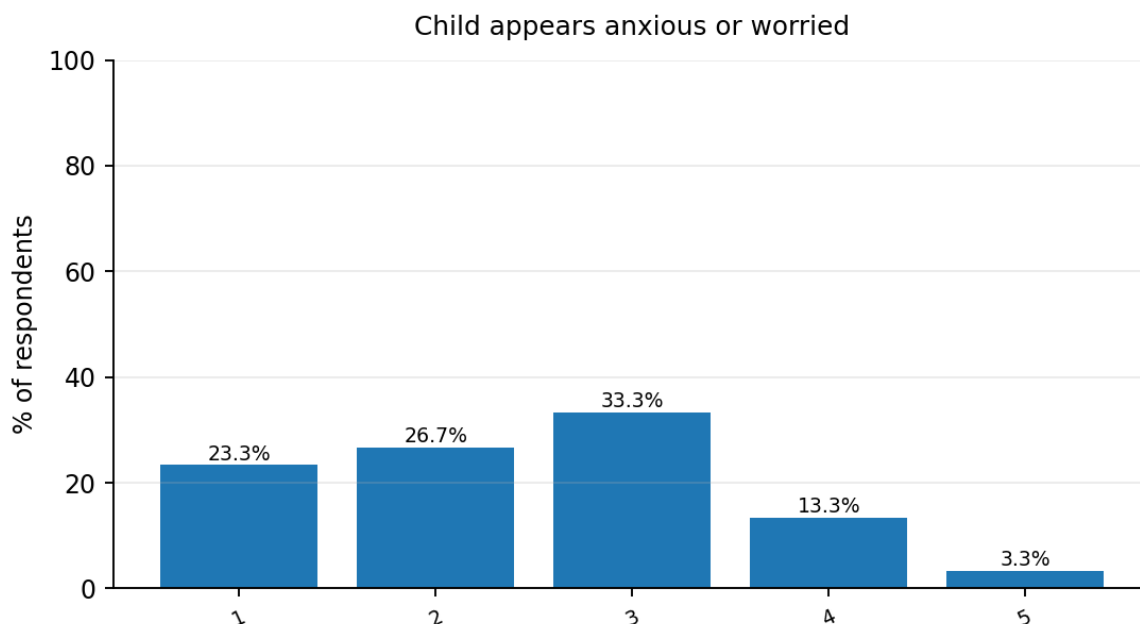

Figura 62. Copilul pare anxios sau îngrijorat

Tabelul 62. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	7	23,3%
2	8	26,7%
3	10	33,3%
4	4	13,3%
5	1	3,3%

Analiză: Părinții au raportat, în general, niveluri relativ scăzute până la moderate de anxietate sau îngrijorare la copiii lor, cu un scor mediu de 2,47 pe o scală de la 1 la 5. Jumătate dintre respondenți (50,0%) au selectat cele două categorii cele mai joase, în timp ce 33,3% au selectat categoria din mijloc. O proporție mai mică, dar relevantă (16,7%) a selectat cele două categorii cele mai înalte, indicând faptul că semnele de anxietate sau îngrijorare sunt mai pronunțate la unii copii din eșantion. Prin urmare, distribuția sugerează o variație considerabilă în observațiile părinților, mai degrabă decât ca anxietatea să fie resimțită la același nivel în întregul grup. Deși nivelurile ridicate de anxietate sau îngrijorare nu au fost raportate de majoritatea părinților, prezența unor preocupări mai pronunțate în rândul unui subset de

copii susține includerea activităților MindPlay adecvate vârstei, care ajută adulții să observe și să răspundă la semnele de suferință emoțională și anxietate într-un stadiu incipient.

Copilul are dificultăți în reglarea emoțiilor

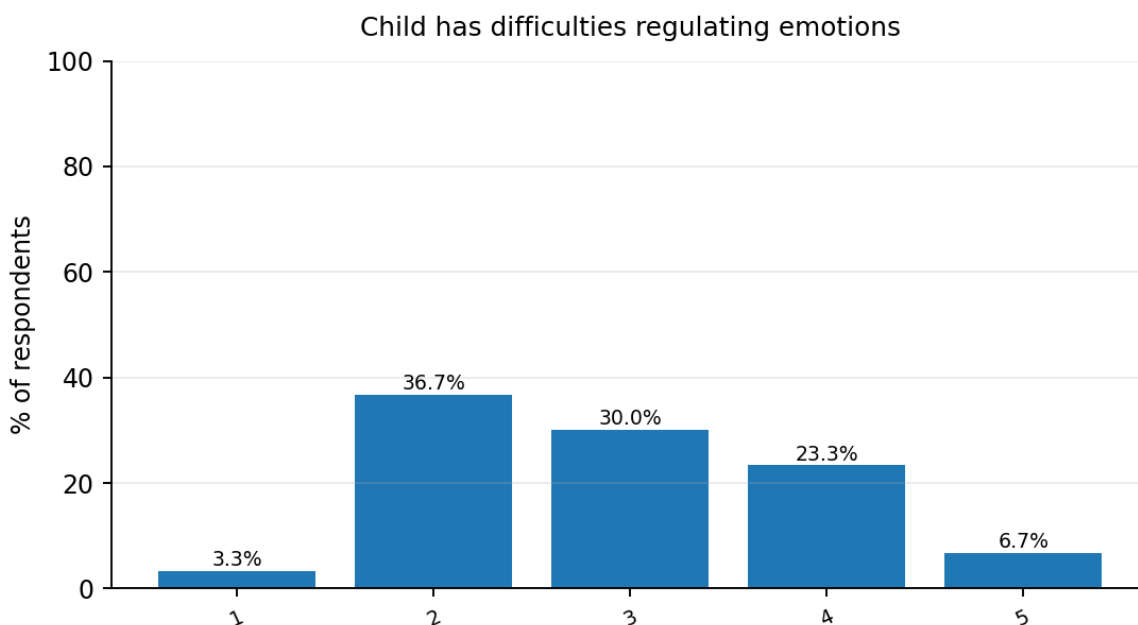

Figura 63. Copilul are dificultăți în reglarea emoțiilor

Tabelul 63. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	1	3,3%
2	11	36,7%
3	9	30,0%
4	7	23,3%
5	2	6,7%

Analiză: Părinții au raportat niveluri variate de dificultate în reglarea emoțională a copiilor lor, cu un scor mediu de 2,93 pe o scală de la 1 la 5. În timp ce 40,0% dintre respondenți au selectat cele două categorii cele mai joase, 30,0% au selectat categoria din mijloc, iar alți 30,0% au selectat cele două categorii cele mai înalte. Comparativ cu anxietatea sau îngrijorarea, răspunsurile sunt distribuite mai uniform pe întreaga scală, ceea ce sugerează că dificultățile de reglare emoțională reprezintă o preocupare relativ proeminentă pentru un subgrup substanțial de copii. Rezultatele indică faptul că experiențele diferă considerabil între familii, unii părinți observând puține dificultăți, iar alții raportându-le mult mai frecvent. Constatările susțin includerea unor activități MindPlay practice, adecvate vârstei, care ajută copiii să recunoască, să exprime și să regleze emoțiile, oferind în același timp părinților și personalului educațional

strategii accesibile pentru sprijinirea autoreglării emoționale în situațiile de zi cu zi. Această constatare ar trebui luată în considerare la proiectarea materialelor MindPlay, în special în ceea ce privește utilizabilitatea practică, comunicarea cu părțile interesate și nevoia de sprijin timpuriu, la un nivel scăzut.

Copilul se retrage din interacțiunile sociale

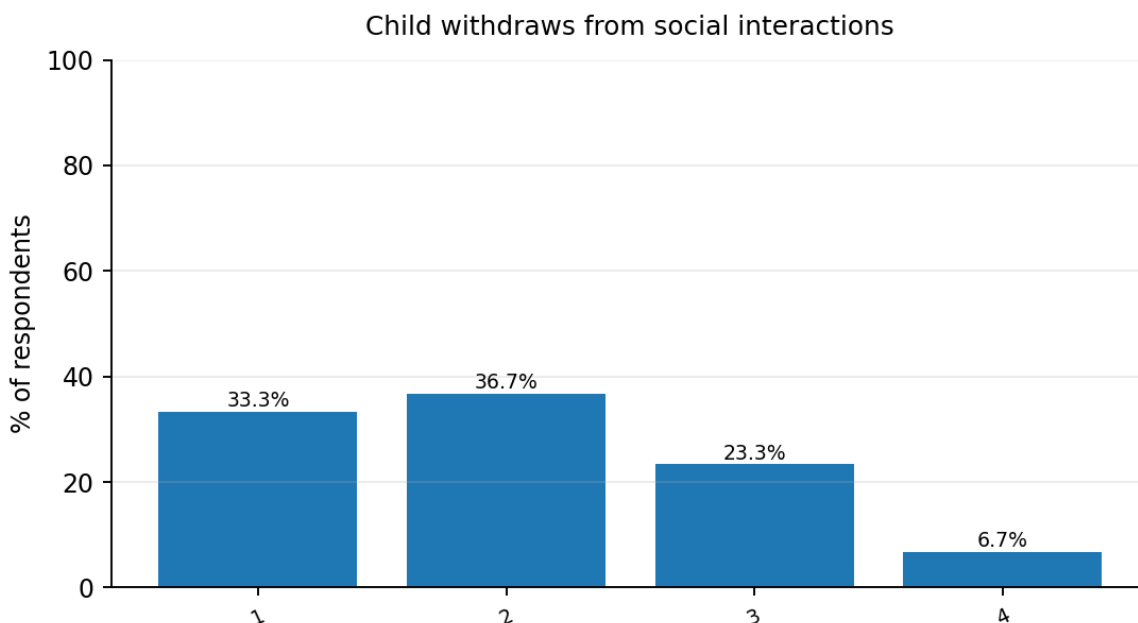

Figura 64. Copilul se retrage din interacțiunile sociale

Tabelul 64. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	10	33,3%
2	11	36,7%
3	7	23,3%
4	2	6,7%

Analiză: Părinții au raportat, în general, niveluri scăzute de retragere socială în rândul copiilor lor, cu un scor mediu de 2,03 pe o scală de la 1 la 5. O majoritate clară (70,0%) a selectat cele două categorii cele mai joase, în timp ce 23,3% au selectat categoria din mijloc, iar 6,7% au selectat cele două categorii cele mai înalte. Distribuția indică faptul că retragerea din interacțiunile sociale nu este o preocupare proeminentă pentru majoritatea copiilor reprezentați în eșantionul de părinți. Cu toate acestea, un grup mai mic de părinți a raportat semne moderate sau mai pronunțate de retragere, ceea ce indică faptul că această dificultate este relevantă pentru unii copii, chiar dacă este mai puțin frecventă în general. Deși retragerea socială nu a fost raportată pe scară largă de către părinți, MindPlay ar trebui să susțină totuși

recunoașterea dificultăților sociale și emoționale mai puțin vizibile, în special pentru că retragerea poate fi mai puțin sesizabilă decât comportamentul perturbator și poate necesita o observare atentă atât acasă, cât și la școală .

Copilul manifestă agresivitate/anxietate

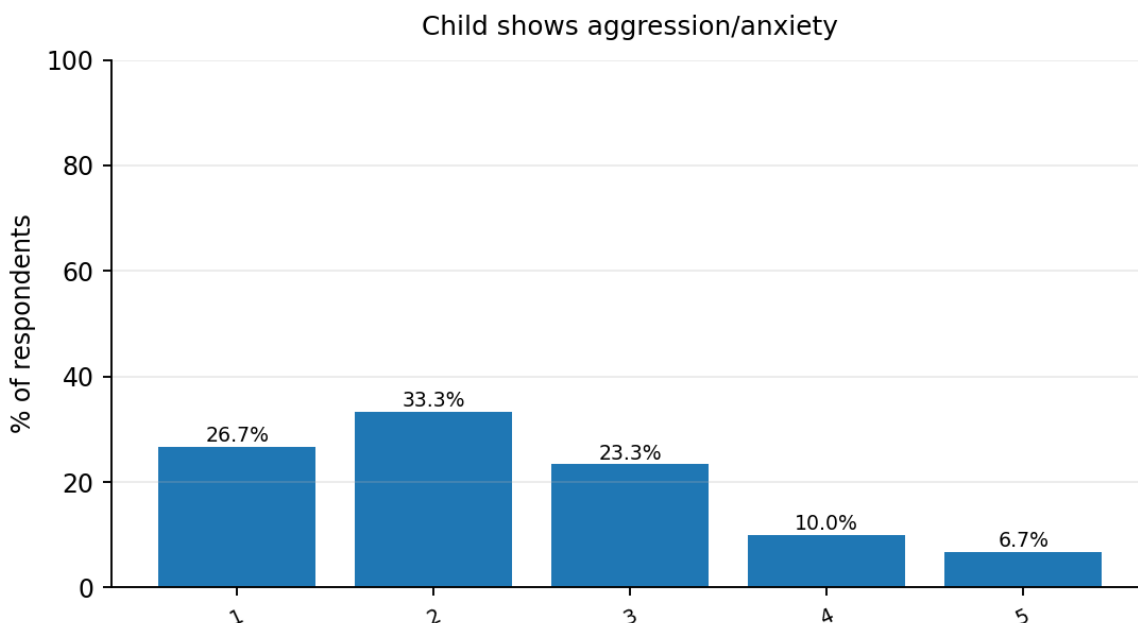

Figura 65. Copilul manifestă agresivitate/anxietate

Tabelul 65. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	8	26,7%
2	10	33,3%
3	7	23,3%
4	3	10,0%
5	2	6,7%

Analiză: Părinții au raportat, în general, niveluri relativ scăzute de agresivitate/anxietate, cu un scor mediu de 2,37 pe o scală de la 1 la 5. Majoritatea respondenților (60,0%) au selectat cele două categorii cele mai joase, în timp ce 23,3% au selectat categoria din mijloc. Cu toate acestea, 16,7% au selectat cele două categorii cele mai înalte, ceea ce indică faptul că dificultățile mai pronunțate sunt prezente în rândul unui subgrup de copii mai mic, dar relevant. Prin urmare, distribuția sugerează că aceste comportamente sau reacții emoționale nu sunt proeminente în eșantionul de părinți în ansamblu, dar pot reprezenta o preocupare semnificativă pentru unele familii.

Această constatare susține o abordare MindPlay diferențiată, care nu presupune același nivel sau tip de dificultate la toți copiii. Activitățile ar trebui să ajute părinții și personalul educațional să recunoască și să răspundă la reacții emoționale sau comportamentale mai pronunțate, rămânând în același timp adecvate pentru utilizarea preventivă universală în rândul populației mai largi de copii.

Copilul are dificultăți de concentrare

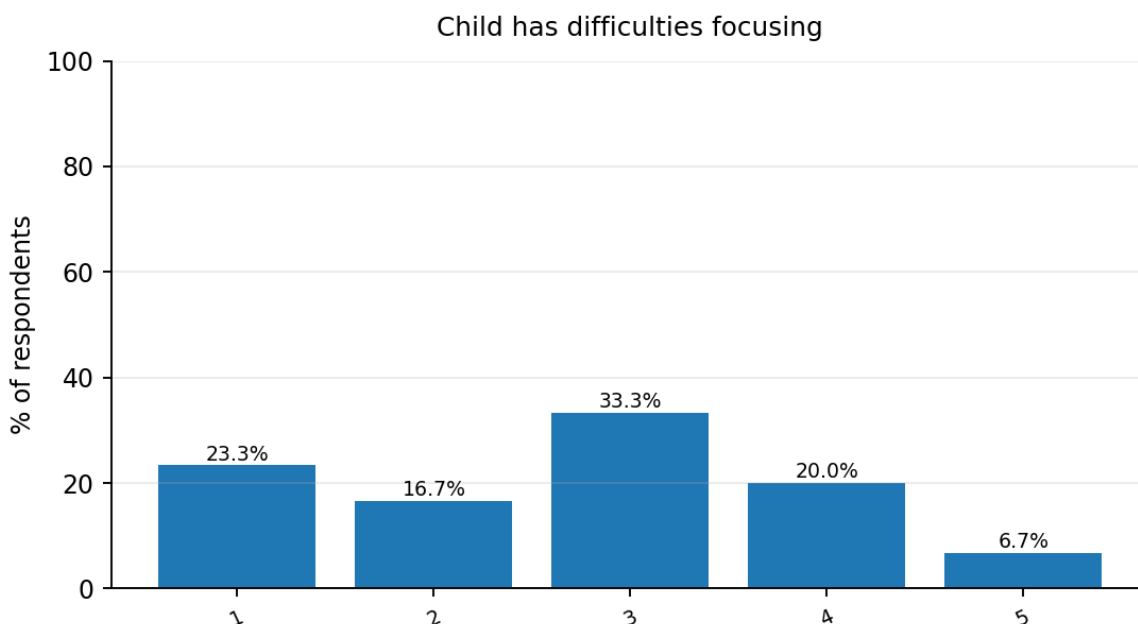

Figura 66. Copilul are dificultăți de concentrare

Tabelul 66. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	7	23,3%
2	5	16,7%
3	10	33,3%
4	6	20,0%
5	2	6,7%

Analiză: Părinții au raportat niveluri mixte de dificultate în ceea ce privește capacitatea de concentrare a copiilor lor, cu un scor mediu de 2,70 pe o scală de la 1 la 5. În timp ce 40,0% au selectat cele două categorii cele mai joase, o treime dintre respondenți (33,3%) au selectat categoria din mijloc, iar 26,7% au selectat cele două categorii cele mai înalte. Distribuția sugerează că dificultățile de concentrare nu sunt pronunțate în mod constant în eșantionul de părinți, dar reprezintă o preocupare relevantă pentru o proporție substanțială de familii. Comparativ cu retragerea socială, dificultățile de concentrare apar mai frecvent în observațiile părinților.

Mini-concluzie: Această constatare susține includerea activităților MindPlay adecvate vârstei, care promovează atenția și autoreglementarea, ajutând în același timp părinții și personalul educațional să recunoască momentele în care dificultățile persistente de concentrare pot justifica o observare mai atentă sau o consultare profesională suplimentară .

Copilul devine ușor copleșit

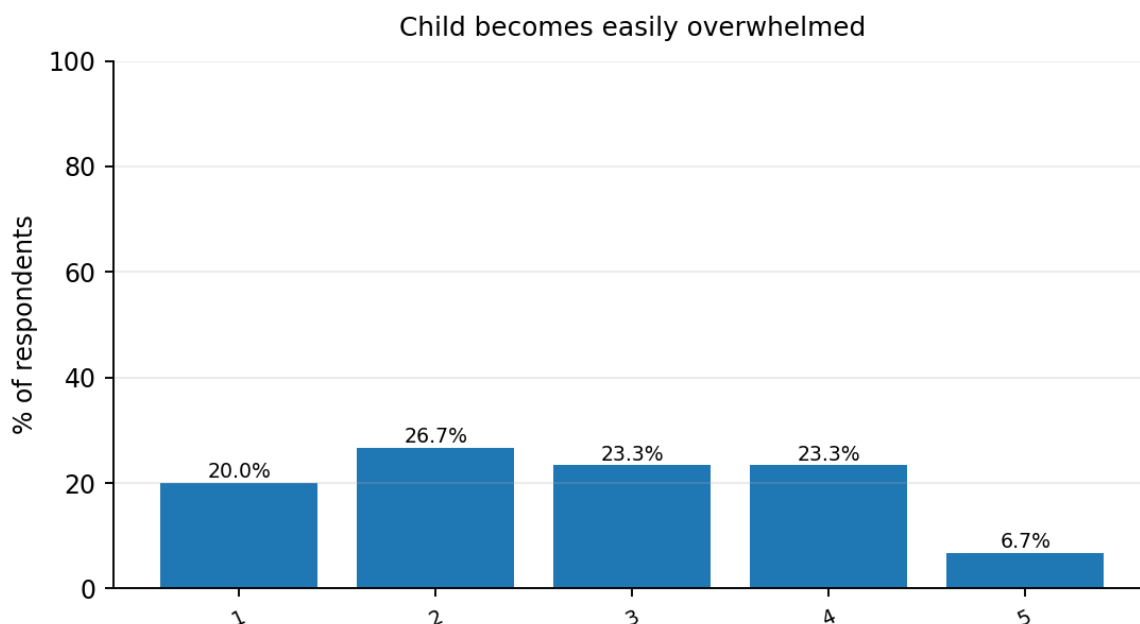

Figura 67. Copilul devine ușor copleșit

Tabelul 67. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	6	20,0%
2	8	26,7%
3	7	23,3%
4	7	23,3%
5	2	6,7%

Analiză: Părinții au raportat experiențe variate cu privire la cât de ușor se simt copleșiți copiii lor, cu un scor mediu de 2,70 pe o scală de la 1 la 5. Aproape jumătate dintre respondenți (46,7%) au selectat cele două categorii cele mai joase, în timp ce 23,3% au selectat categoria din mijloc. În același timp, 30,0% au selectat cele două categorii cele mai înalte, indicând faptul că a se simți copleșit cu ușurință este o preocupare relativ pronunțată pentru aproape o treime dintre copiii reprezentați în eșantion. Prin urmare, distribuția indică o variație considerabilă între copii și sugerează că dificultățile de a face față cerințelor emoționale sau situaționale sunt relevante pentru un subgrup semnificativ de familii.

Mini-concluzie: Această constatare susține includerea activităților MindPlay adecvate vârstei, care consolidează autoreglarea emoțională și abilitățile de adaptare, ajutând în același timp părinții și personalul educațional să recunoască situațiile în care copiii se pot simți copleșiți și să ofere sprijinul timpuriu adecvat.

3.4.3. Cooperarea cu școala

Profesorul și-a exprimat îngrijorarea cu privire la bunăstarea copilului

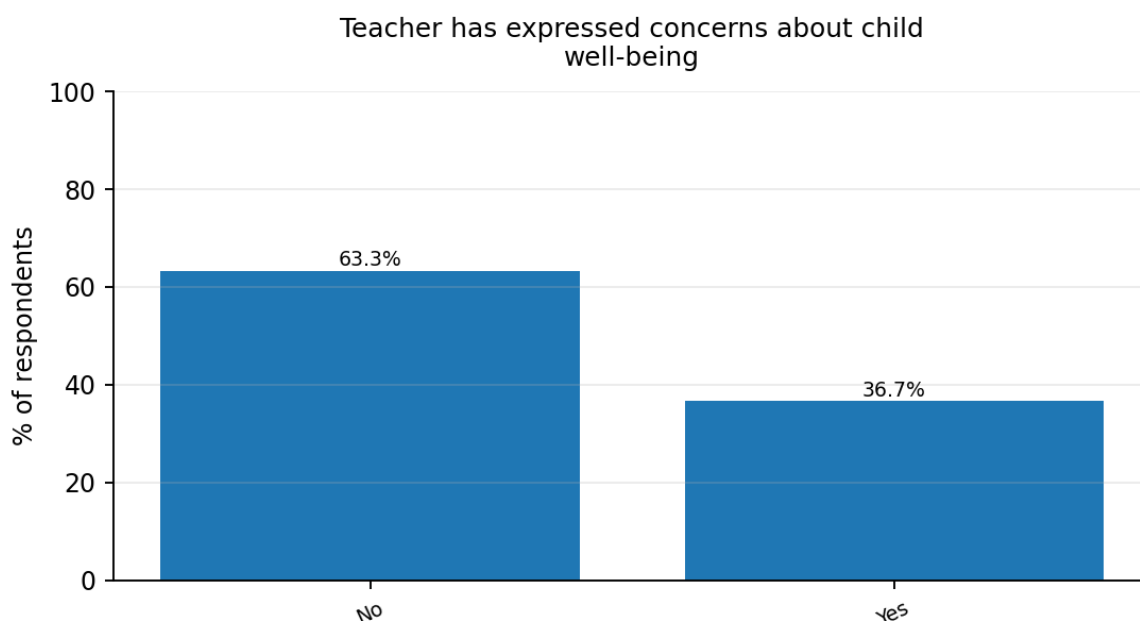

Figura 68. Profesorul și-a exprimat îngrijorarea cu privire la bunăstarea copilului

Tabelul 68. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Nu	19	63,3%
Da	11	36,7%

Analiză: Majoritatea părinților (19 respondenți; 63,3%) au raportat că un profesor nu și-a exprimat îngrijorarea cu privire la bunăstarea copilului lor, în timp ce 11 părinți (36,7%) au indicat că un profesor și-a exprimat astfel de îngrijorări. Deși, prin urmare, nu au fost raportate îngrijorări pentru majoritatea copiilor din eșantion, este remarcabil faptul că mai mult de o treime dintre părinți au fost abordați de un profesor. Acest lucru indică faptul că comunicarea dintre profesor și părinte cu privire la bunăstarea copiilor face deja parte din experiența unei proporții substanțiale a familiilor participante. Această constatare ar trebui interpretată și alături de răspunsurile anterioare ale părinților, care arată o variație

considerabilă a dificultăților emoționale și comportamentale observate acasă. Diferențele dintre observațiile părinților și ale profesorilor pot reflecta faptul că copiii se pot comporta diferit în mediile de acasă și școală. Acest lucru subliniază valoarea combinării observațiilor din ambele contexte atunci când apar îngrijorări, mai degrabă decât să se bazeze pe o singură perspectivă.

Această constatare subliniază importanța comunicării constructive între profesori și părinți în recunoașterea timpurie a nevoilor de bunăstare ale copiilor. MindPlay ar putea sprijini această cooperare prin furnizarea unui cadru comun, nestigmatizant, pentru discutarea observațiilor și preocupărilor, menținând în același timp o distincție clară între observația cotidiană și evaluarea profesională.

Confort în discuțiile despre sănătatea mintală cu profesorii

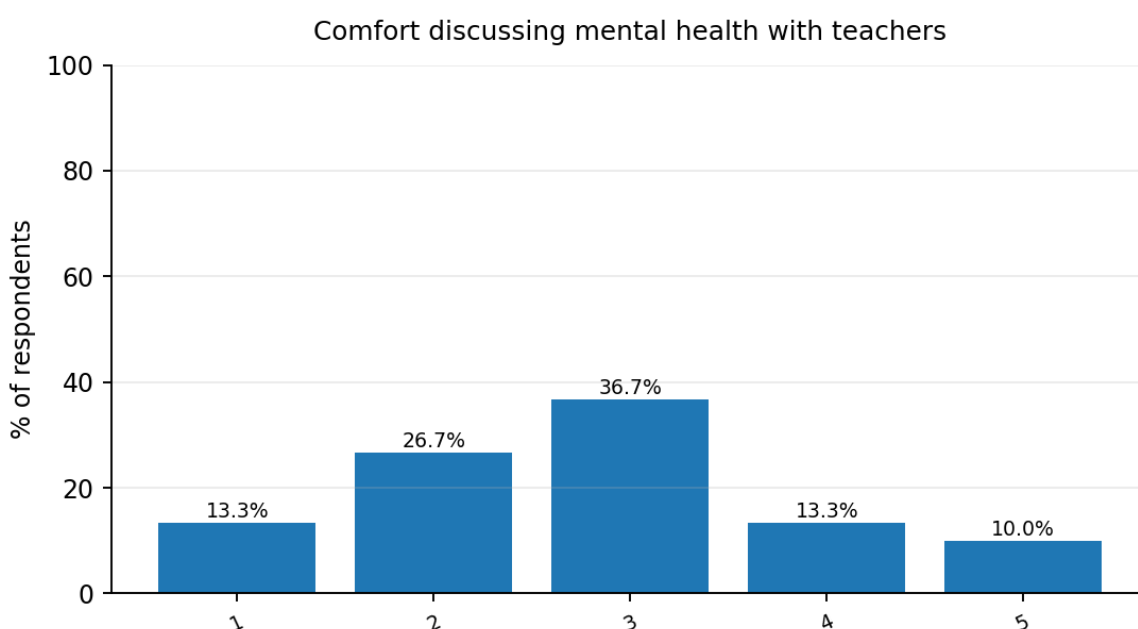

Figura 69. Confortul în discuțiile despre sănătatea mintală cu profesorii

Tabelul 69. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	4	13,3%
2	8	26,7%
3	11	36,7%
4	4	13,3%
5	3	10,0%

Analiză: Părinții au raportat un nivel moderat spre relativ scăzut de confort în discuțiile despre sănătatea mintală cu profesorii, cu un scor mediu de 2,80 pe o scală de la 1 la 5. Cel mai mare grup (36,7%) a

selectat categoria din mijloc, în timp ce 40,0% au selectat cele două categorii cele mai joase, indicând un anumit nivel de disconfort. Prin comparație, doar 23,3% au selectat cele două categorii cele mai înalte. Prin urmare, rezultatele sugerează că conversațiile despre sănătatea mintală a copiilor pot rămâne sensibile sau dificile pentru o proporție substanțială de părinți, chiar și atunci când comunicarea dintre familii și școli este stabilită în alt mod. Acest rezultat este deosebit de relevant alături de constatarea că 36,7% dintre părinți fuseseră deja abordați de un profesor cu îngrijorări cu privire la bunăstarea copilului lor. Împreună, rezultatele sugerează că exprimarea îngrijorărilor este doar o parte a unei cooperări eficiente dintre școală și familie; părinții trebuie, de asemenea, să se simtă suficient de în siguranță și confortabil pentru a se angaja în aceste conversații.

Această constatare subliniază necesitatea ca MindPlay să sprijine o comunicare sensibilă, accesibilă și nestigmatizantă între școli și familii. Îndrumările pentru personalul didactic ar trebui să contribuie la crearea unor conversații constructive axate pe observații comune și pe bunăstarea copilului, mai degrabă decât pe etichete sau presupuneri, încurajând în același timp părinții să participe ca parteneri în identificarea sprijinului adecvat.

Satisfacția față de sprijinul școlar

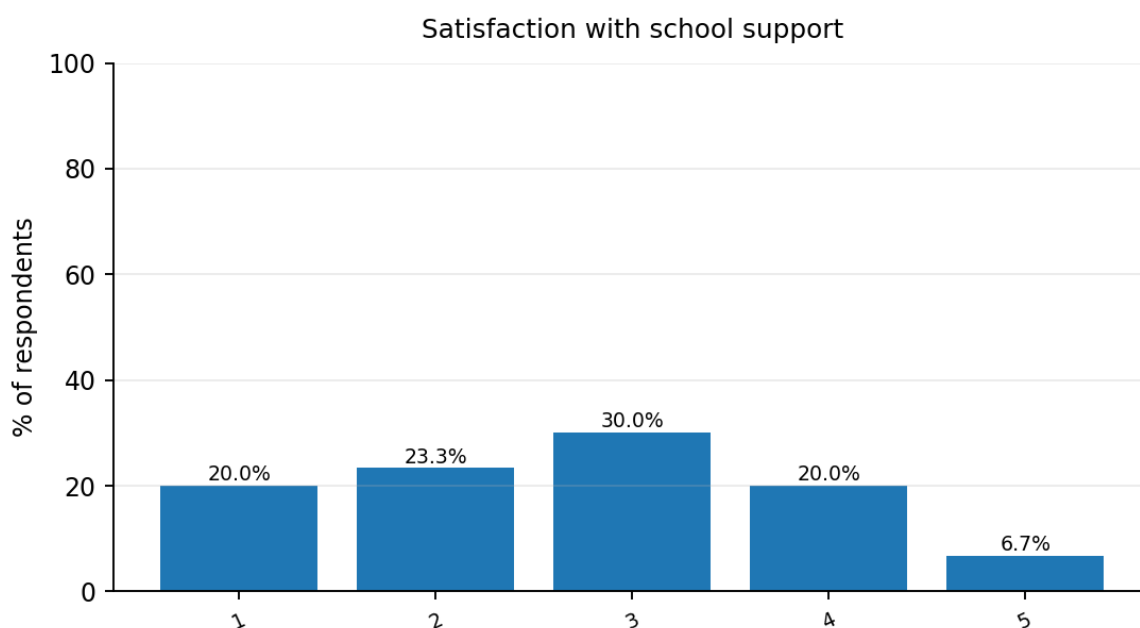

Figura 70. Satisfacția față de sprijinul școlar

Tabelul 70. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
1	6	20,0%
2	7	23,3%

3	9	30,0%
4	6	20,0%
5	2	6,7%

Analiză: Părinții au raportat un nivel relativ scăzut de satisfacție față de sprijinul oferit de școli, cu un scor mediu de 2,70 pe o scală de la 1 la 5. Un total de 43,3% au selectat cele două categorii cele mai joase, comparativ cu 26,7% care au selectat cele două categorii cele mai înalte, în timp ce 30,0% au acordat o evaluare de nivel mediu. Doar 3,3% dintre respondenți au selectat cea mai mare evaluare. Prin urmare, distribuția sugerează că, deși unele familii percep sprijinul școlar pozitiv, o proporție substanțială nu se simt pe deplin mulțumite de sprijinul disponibil în prezent pentru bunăstarea emoțională și mentală a copiilor.

Această constatare este deosebit de relevantă atunci când este luată în considerare alături de confortul relativ limitat al părinților în discuțiile despre sănătatea mintală cu profesorii. Împreună, aceste rezultate sugerează că consolidarea sprijinului școlar implică nu doar disponibilitatea resurselor sau a intervențiilor, ci și modul în care sprijinul este comunicat, accesat și experimentat de către familii.

Această constatare sugerează că MindPlay ar putea contribui la consolidarea sprijinului școală-familie prin furnizarea de resurse practice, căi de comunicare mai clare și abordări comune pentru discutarea bunăstării copiilor. Cu toate acestea, instrumentele ar trebui să completeze structurile mai ample de sprijin școlar, mai degrabă decât să fie prezentate ca un substitut pentru servicii profesionale și specializate adecvate.

3.4.4. Deschiderea către MindPlay și nevoile de informare

Disponibilitatea de a participa la ateliere pentru părinți

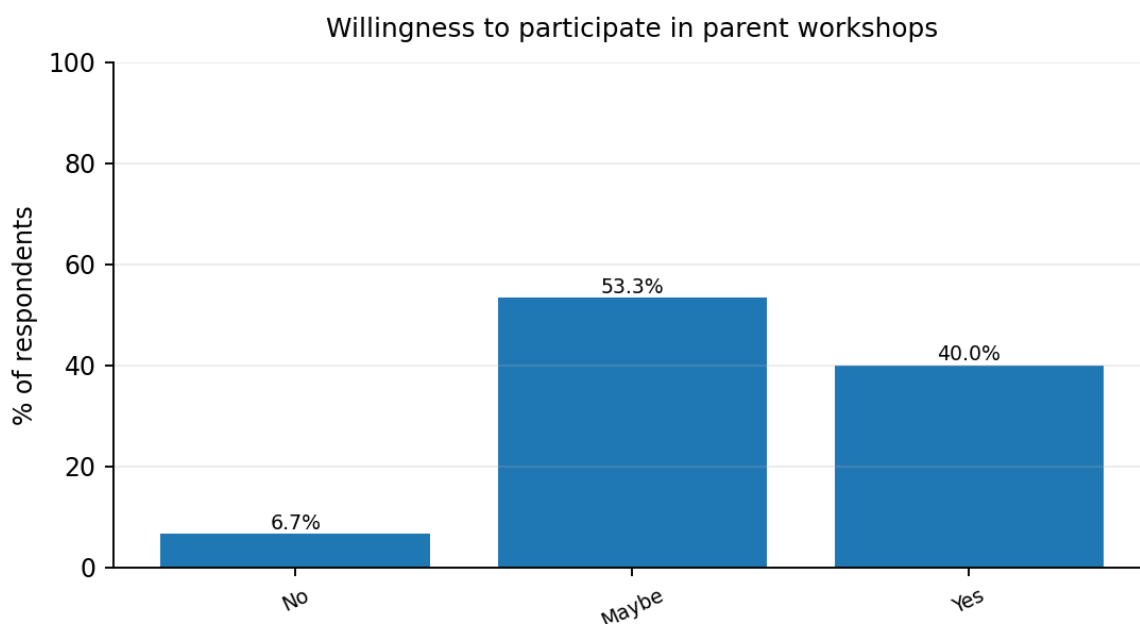

Figura 71. Disponibilitatea de a participa la ateliere pentru părinți

Tabelul 71. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Nu	2	6,7%
Pot fi	16	53,3%
Da	12	40,0%

Analiză: Mai mult de jumătate dintre părinți (16 respondenți; 53,3%) au indicat că ar putea participa la ateliere pentru părinți legate de MindPlay, în timp ce 40,0% (12 respondenți) și-au exprimat dorința clară de a participa. Doar 6,7% (2 respondenți) au indicat că nu ar participa. Per total, 93,3% dintre părinți au fost fie dispuși, fie ar putea fi dispuși să se implice, ceea ce sugerează o deschidere considerabilă față de activitățile axate pe părinți, deși pentru mulți respondenți, participarea poate depinde de cât de accesibile, relevante și practic organizate sunt atelierele. Proporția mare de răspunsuri „Poate” este deosebit de importantă. Acest lucru sugerează că implicarea părinților nu ar trebui considerată de la sine înțeleasă, ci ar putea fi consolidată printr-o comunicare clară cu privire la scopul și beneficiile atelierelor, un conținut practic și relevant și formate care sunt gestionabile alături de responsabilitățile existente ale familiilor.

Această constatare oferă o bază pozitivă pentru implicarea părinților în MindPlay, sugerând în același timp că atelierele pentru părinți ar trebui să fie practice, accesibile și conectate în mod clar la provocările cotidiene. Formatele flexibile și comunicarea nestigmatizantă pot ajuta la transformarea interesului inițial în participare activă.

Mini-concluzie: Această constatare ar trebui

Sprijin pentru jocuri de diagnosticare la școală

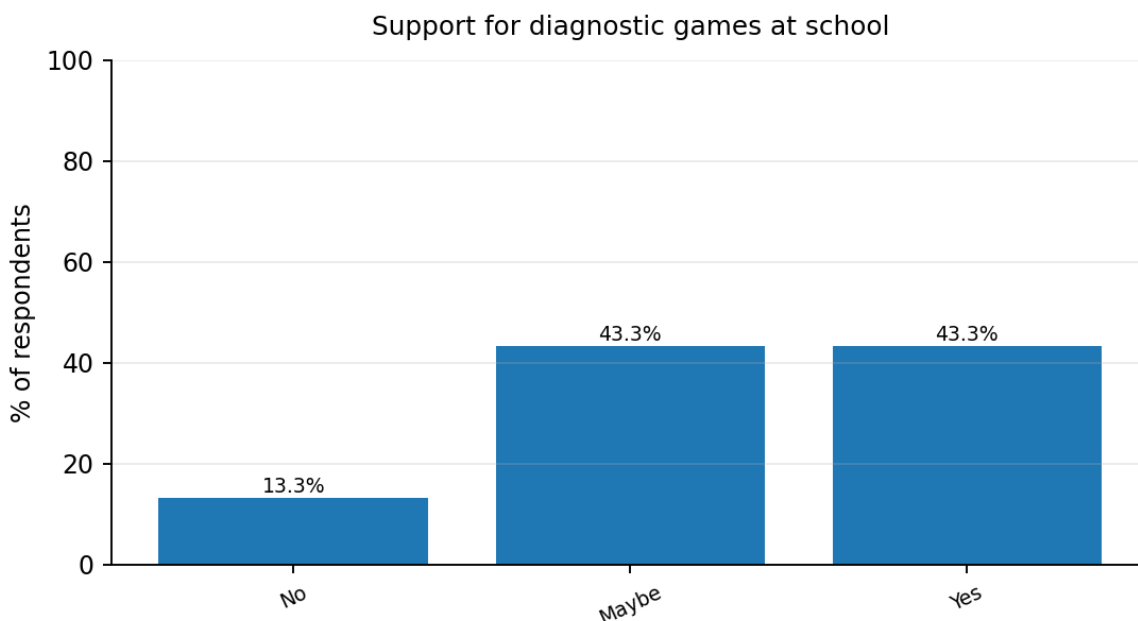

Figura 72. Sprijin pentru jocurile de diagnosticare la școală

Tabelul 72. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Nu	4	13,3%
Pot fi	13	43,3%
Da	13	43,3%

Analiză: Părinții au manifestat atitudini în general pozitive, dar oarecum prudente, față de utilizarea jocurilor de diagnosticare la școală. Proporții egale au răspuns cu „Da” (13 respondenți; 43,3%) și „Poate” (13; 43,3%), în timp ce 13,3% (4 respondenți) nu au susținut utilizarea acestora. Per total, 86,7% dintre părinți au fost fie de susținere, fie potențial de susținere, indicând o deschidere substanțială față de abordările bazate pe jocuri, sugerând totodată că mulți părinți ar putea necesita informații suplimentare înainte de a-și forma o opinie definitivă. Proporția mare de răspunsuri „Poate” subliniază importanța comunicării clare familiilor a scopului, metodologiei și limitelor instrumentelor MindPlay. Părinții ar trebui

să înțeleagă că activitățile bazate pe jocuri sunt destinate să sprijine observarea structurată, recunoașterea timpurie și bunăstarea copiilor, mai degrabă decât să ofere diagnostice clinice sau să eticheteze copiii.

Această constatare oferă o bază pozitivă pentru introducerea instrumentelor bazate pe jocuri MindPlay în școli, dar subliniază și importanța informării părinților și a transparenței. O comunicare clară, accesibilă și nestigmatizantă despre modul în care funcționează instrumentele, ce informații oferă și cum vor fi utilizate observațiile poate fi esențială pentru construirea încrederii și acceptării părinților.

Informații pe care părinții ar dori să le primească

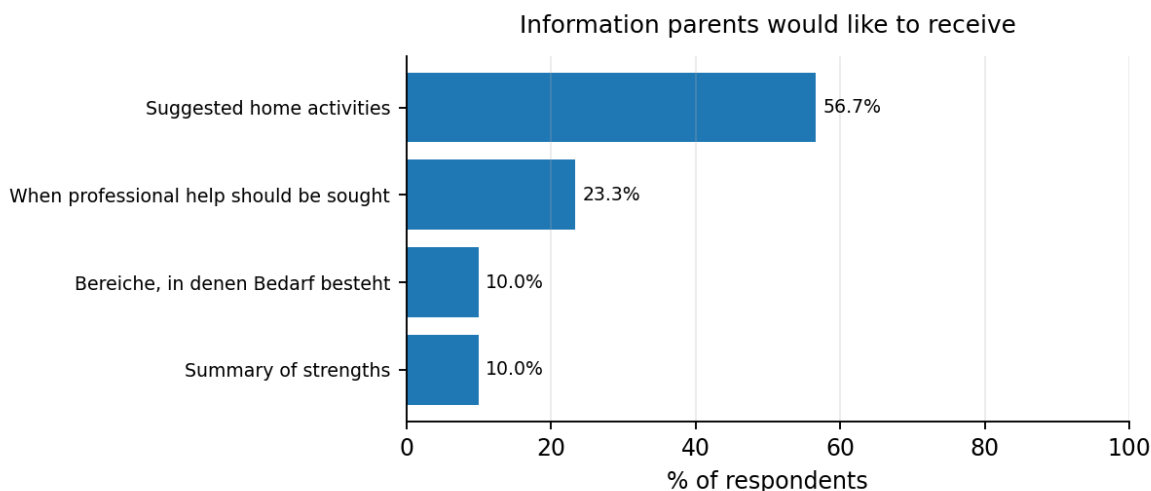

Figura 73. Informații pe care părinții ar dori să le primească

Tabelul 73. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Activități sugerate pentru acasă	17 ani	56,7%
Când ar trebui solicitat ajutor profesional	7	23,3%
Bereiche, in denen Bedarf besteht	3	10,0%
Rezumatul punctelor forte	3	10,0%

Analiză: Cel mai frecvent solicitat tip de informații au fost activitățile sugerate pe care părinții le-ar putea folosi acasă (17 respondenți; 56,7%), indicând o preferință puternică pentru îndrumări practice și direct aplicabile. A doua cea mai frecvent selectată opțiune a fost informația despre momentul în care ar trebui solicitat ajutor profesional (7; 23,3%). Rezultatele sugerează că părinții sunt deosebit de interesați să înțeleagă atât ce pot face singuri în situațiile de zi cu zi, cât și când nevoile unui copil pot necesita sprijin profesional suplimentar. Această combinație indică necesitatea unei îndrumări accesibile care să sprijine

părinții în rolul lor zilnic, oferind în același timp limite clare între sprijinul la domiciliu și situațiile care necesită consultanță de specialitate.

MindPlay ar trebui să ofere părinților activități simple, adecvate vârstei, care pot fi utilizate acasă, însoțite de îndrumări clare și nealarmante cu privire la semnele care pot indica necesitatea unei consultări sau sprijin profesional suplimentar. Acest lucru ar putea consolida continuitatea dintre casă și școală, ajutând în același timp părinții să se simtă mai informați și mai încrezători în ceea ce privește rolul lor în sprijinirea bunăstării copilului lor.

Resurse pe care părinții le-ar găsi utile

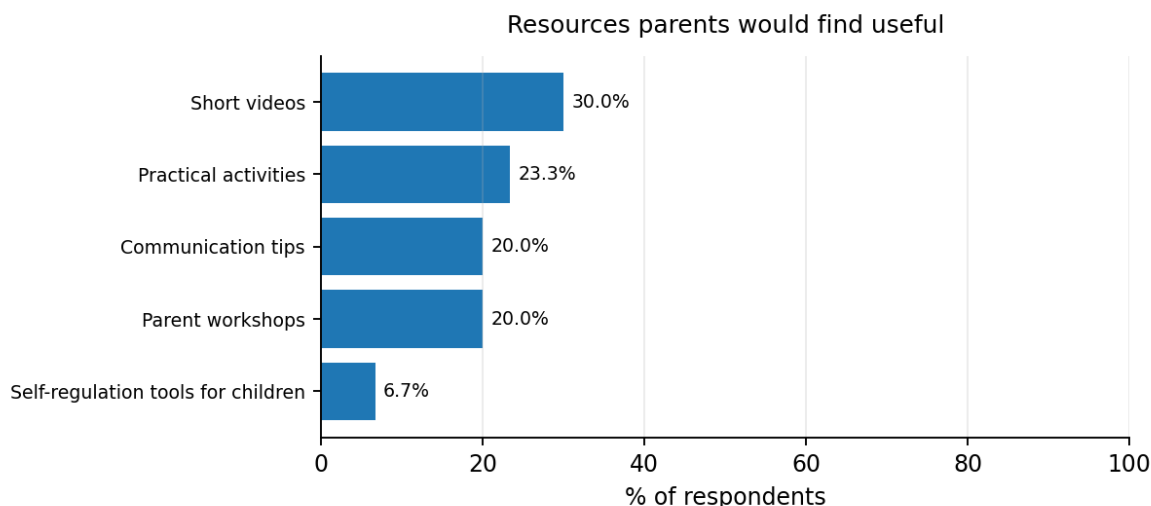

Figura 74. Resurse pe care părinții le-ar găsi utile

Tabelul 74. Distribuția răspunsurilor

Răspuns	N	% dintre respondenți
Videoclipuri scurte	9	30,0%
Activități practice	7	23,3%
Sfaturi de comunicare	6	20,0%
Ateliere pentru părinți	6	20,0%
Instrumente de autoreglare pentru copii	2	6,7%

Analiză: Videoclipurile scurte (9 respondenți; 30,0%) au fost tipul de resursă cel mai frecvent preferat, urmate de activitățile practice (7; 23,3%). Rezultatele sugerează că părinții preferă resursele accesibile, concise și orientate spre acțiune, care pot fi utilizate cu ușurință în viața de zi cu zi a familiei. În loc să se bazeze în principal pe materiale teoretice lungi, resursele MindPlay pentru părinți ar trebui să comunice informațiile cheie în formate ușor de înțeles și care necesită un timp limitat pentru accesare sau aplicare.

Preferința pentru activități practice completează, de asemenea, constatarea anterioară conform căreia 56,7% dintre părinți ar dori în mod deosebit sugestii pentru activități pe care le pot folosi acasă.

MindPlay ar trebui să ia în considerare combinarea unor formate informative scurte și accesibile, în special a videoclipurilor, cu activități practice pentru acasă și îndrumări clare pentru părinți. Furnizarea de informații în formate ușor de gestionat și de utilizat poate contribui la consolidarea implicării părinților și poate facilita integrarea sprijinului pentru bunăstare în rutinele familiale zilnice.

3.4.5. Răspunsuri deschise

Care sunt principalele provocări emoționale sau comportamentale cu care se confruntă copilul dumneavoastră?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

Temă	Număr de referințe
Alte nevoi și experiențe individuale	18 ani
Reglarea emoțională și anxietatea	8
Bariere lingvistice și de incluziune	3
Cooperarea și comunicarea părinților	1

Răspunsurile deschise reflectă o gamă diversă de experiențe parentale, fără o singură provocare care să caracterizeze toți copiii. Părinții au menționat dificultăți legate de reglarea emoțională, anxietate, concentrare și atenție, încredere socială și comunicare, precum și bariere lingvistice. Mai multe răspunsuri au descris situații extrem de individuale, în timp ce unii părinți au indicat puține sau deloc preocupări emoționale sau comportamentale semnificative. Dificultățile de concentrare și atenție au apărut în mai multe răspunsuri, alături de provocări emoționale precum anxietatea, sentimentul de copleșire și dificultățile de gestionare a emoțiilor. Au fost prezente și aspecte sociale și interpersonale, inclusiv timiditatea și dificultățile de a interacționa cu încredere cu ceilalți. Aceste observații completează constatările cantitative, unde dificultățile de concentrare și preocupările de reglare emoțională au fost raportate de o proporție semnificativă de părinți.

Limba și incluziunea au apărut, de asemenea, ca fiind relevante pentru unele familii. Un părinte a explicat că „limba nu poate fi încă pe deplin înțeleasă deoarece copilul nu vorbește încă fluent limba germană”, ilustrând modul în care barierele lingvistice pot afecta participarea, comunicarea și, eventual, experiența lor emoțională la școală a copiilor. Un alt părinte a identificat pur și simplu „lipsa de concentrare”, în timp ce „timiditatea” a fost menționată ca o provocare cheie într-un alt răspuns. Aceste răspunsuri scurte ilustrează diversitatea preocupărilor pe care părinții le asociază cu bunăstarea de zi cu zi a copiilor lor.

Este important de menționat că răspunsurile sugerează că nevoile copiilor nu ar trebui înțelese prin intermediul unui singur profil predefinit. Ceea ce părinții percep ca o provocare poate implica factori emoționali, comportamentali, sociali, lingvistici sau de dezvoltare, iar aceștia pot interacționa diferit în funcție de copil și de mediul său.

Constatările întăresc necesitatea ca MindPlay să rămână flexibil și centrat pe copil, sprijinind observarea în domeniile emoționale, comportamentale, sociale și legate de atenție, fără a classifica prematur copiii. Prezența preocupărilor legate de limbaj sugerează, de asemenea, că activitățile și îndrumările ar trebui să fie accesibile și sensibile la diferite contexte lingvistice și familiale.

Ce sprijin te-ar ajuta ca părinte?

Răspunsurile deschise au fost grupate tematic în următoarele probleme recurente:

Temă	Număr de referințe
Alte nevoi și experiențe individuale	11
Cooperarea și comunicarea părinților	10
Instruire și îndrumare practică	8
Reglarea emoțională și anxietatea	3
Stresul familial și mediul de acasă	3

Răspunsurile deschise arată că părinții caută în primul rând îndrumări practice care pot fi aplicate în situațiile familiale de zi cu zi, împreună cu o comunicare mai regulată și constructivă din partea școlilor. Mai mulți părinți au solicitat în mod explicit „sfaturi pentru acasă”, „activități practice pentru acasă” și îndrumări despre cum să răspundă la situații dificile. Nevoile mai specifice au inclus strategii pentru a ajuta copiii să gestioneze frustrarea, anxietatea legată de școală, schimbările, conflictele sociale, încrederea în sine scăzută și dificultățile de a-și menține calmul. O a doua temă puternică se referă la comunicarea școală-familie. Părinții au cerut „mai multe conversații cu profesorii”, „mai multă comunicare din partea școlii” și „mai mult feedback despre copilul meu”. Un respondent a solicitat în mod specific comunicarea din partea școlii cu privire la situațiile emoționale ale copiilor. Aceste răspunsuri completează constatarea cantitativă conform căreia părinții au raportat un confort relativ limitat în discuțiile despre sănătatea mintală cu profesorii și o satisfacție relativ scăzută față de sprijinul școlar existent.

Părinții și-au exprimat, de asemenea, interesul pentru ateliere, schimb de experiență între colegi și resurse de învățare accesibile. Sugestiile au inclus ateliere pentru părinți, oportunități de schimb de experiențe cu alți părinți și scurte videoclipuri explicative. Un părinte, de exemplu, a solicitat „videoclipuri care explică cum pot gestiona cu calm comportamentul lipsit de respect al copilului meu față de ceilalți”. Acest lucru se aliniază cu preferința anterioară pentru videoclipuri scurte și activități practice de acasă.

Unele răspunsuri dezvăluie, de asemenea, bariere pe care familiile nu le pot depăși cu ușurință singure. Un părinte a explicat: „Aș putea să-i dau copilului meu lecții suplimentare de limbă, dar muncesc mult și nu pot oferi acest sprijin”, în timp ce un altul a declarat: „Așteptăm de luni de zile o programare la un specialist”. Un altul a descris pur și simplu experiența familiei ca fiind „Ne simțim destul de singuri cu problema”. Aceste răspunsuri ilustrează faptul că nevoile de sprijin ale părinților se extind dincolo de informații și includ accesul la servicii profesionale, așteptări realiste ale școlii și recunoașterea constrângerilor de timp, limbă și resurse ale familiilor.

Rezultatele sugerează că sprijinul oferit părinților prin MindPlay ar trebui să fie practic, accesibil și strâns legat de situațiile familiale de zi cu zi. Resursele ar trebui să combine strategii concrete la domiciliu cu informații clare, formate scurte și accesibile și îndrumări pentru o comunicare constructivă cu școlile. În același timp, MindPlay ar trebui să recunoască limitele a ceea ce familiile pot gestiona independent și să ofere căi clare către sprijin profesional suplimentar atunci când este necesar.

Observații finale

Per ansamblu, rezultatele chestionarului pentru părinți oferă o imagine diferențiată a bunăstării emoționale și comportamentale a copiilor și a experiențelor familiilor în ceea ce privește sprijinul din școală. Deși nu au fost raportate niveluri ridicate de dificultate pentru majoritatea copiilor, rezultatele identifică subgrupuri semnificative care se confruntă cu provocări legate de reglarea emoțională, concentrare, anxietate și de senzația de copleșire ușoară. Retragerea socială a fost raportată mai rar, dar rămâne relevantă pentru unii copii și poate necesita o atenție deosebită din cauza naturii sale mai puțin vizibile.

Constatările subliniază, de asemenea, importanța relației dintre familii și școli. Peste o treime dintre părinți (36,7%) au raportat că un profesor și-a exprimat îngrijorarea cu privire la bunăstarea copilului lor. În același timp, părinții au raportat o comoditate relativ limitată în discuțiile despre sănătatea mintală cu profesorii (medie 2,80/5), 40,0% alegând cele două categorii cu scor inferior. Satisfacția față de sprijinul școlar existent a fost, de asemenea, relativ scăzută (medie 2,70/5), 43,3% alegând cele două categorii cu scor inferior, comparativ cu 26,7% alegând cele două categorii cu scor superior. Împreună, aceste constatări sugerează că consolidarea bunăstării copiilor necesită nu doar o recunoaștere timpurie, ci și o comunicare bazată pe încredere, accesibilă și nestigmatizantă între școli și familii.

Cu toate acestea, părinții au demonstrat o deschidere considerabilă față de implicarea în MindPlay. 40,0% și-au exprimat o dorință clară de a participa la ateliere pentru părinți, iar alți 53,3% au indicat că ar putea participa. În mod similar, 43,3% au susținut utilizarea instrumentelor bazate pe jocuri la școală, iar alți 43,3% au răspuns „Poate”. Aceste constatări indică un potențial substanțial pentru implicarea părinților, în timp ce proporția relativ mare de răspunsuri nehotărâte sugerează că informațiile clare despre scopul, utilizarea și limitele instrumentelor MindPlay vor fi importante pentru construirea încrederii și a participării.

Nevoile de informare ale părinților sunt puternic practice. Activitățile sugerate pentru utilizare acasă (56,7%) au fost cel mai frecvent solicitat tip de informații, în timp ce părinții și-au exprimat, de asemenea, interesul de a ști când ar trebui să se solicite sprijin profesional. Scurte videoclipuri și activități practice au apărut ca formate de resurse preferate. Răspunsurile deschise au întărit această preferință, părinții solicitând „sfaturi pentru acasă”, exerciții practice, ateliere și o comunicare mai deschisă cu profesorii. În același timp, unele răspunsuri au evidențiat constrângeri mai ample, inclusiv timpul limitat al părinților, barierele lingvistice, timpii lungi de așteptare pentru serviciile specializate și sentimentul de a fi lăsați singuri cu dificultățile unui copil.

Luete împreună, rezultatele sugerează că componenta parentală a programului MindPlay ar trebui să fie practică, accesibilă și stimulatorie, fără a plasa o responsabilitate suplimentară asupra familiilor. Resursele ar trebui să ofere activități casnice adecvate vârstei, informații concise și ușor de înțeles, îndrumări pentru recunoașterea momentelor în care poate fi necesar un sprijin profesional suplimentar și instrumente care să faciliteze comunicarea constructivă cu școlile. MindPlay ar trebui, de asemenea, să comunice clar faptul că observarea structurată și activitățile bazate pe jocuri sunt destinate să sprijine bunăstarea copiilor și recunoașterea timpurii, mai degrabă decât să ofere etichete de diagnostic.

Rezultatele chestionarului ar trebui luate în considerare împreună cu rezultatele grupurilor de discuții cu părinții, pentru a se asigura că MindPlay reflectă atât nevoile copiilor, cât și realitățile cotidiene ale familiilor, susținând în același timp o cooperare mai strânsă între părinți, profesori și profesioniștii specializați.

4. Tabele rezumative și sinteză

4.1. Sinteza comparativă a grupurilor țintă

Temă	Profesori	Directori	Psihologi/specialiști	Părinți
Provocări de sănătate mintală	Profesorii observă frecvent dificultăți de concentrare, conflicte între colegi, anxietate și alte dificultăți emoționale și comportamentale în practica zilnică a clasei.	Directorii confirmă faptul că sănătatea mintală este o preocupare semnificativă la nivel școlar, în special dificultățile emoționale și conflictele între colegi.	Specialiștii evidențiază anxietatea, conflictele dintre colegi și disreglarea emoțională, subliniind în același timp dificultățile de internalizare mai puțin vizibile, cum ar fi retragerea socială, care pot fi trecute cu vederea.	Părinții raportează niveluri variate de dificultate, reglarea emoțională, concentrarea și senzația de copleșire ușoară apărând ca preocupări relevante pentru subgrupuri substanțiale de copii.
Identificare timpurie	Profesorii se bazează în principal pe observațiile zilnice, în timp ce instrumentele sau procedurile formale de monitorizare sunt utilizate mai puțin constant.	Majoritatea școlilor raportează o formă de identificare timpurie, însă practicile sunt împărțite între proceduri consacrate și informale, ceea ce indică o formalizare inconsistentă.	Specialiștii raportează competențe relativ puternice și utilizarea existentă a recomandărilor profesorilor și a listelor de verificare pentru observații, dar subliniază necesitatea unor instrumente structurate bazate științific, transparente și adecvate din punct de vedere etic.	Părinții au nevoie de informații clare, accesibile și nestigmatizante despre preocupările emergente și de o distincție clară între observația cotidiană și evaluarea profesională.
Principalele bariere	Timpul și volumul de muncă, accesul limitat la sprijin profesional și dificultățile în comunicarea și cooperarea cu părinții afectează capacitatea profesorilor de a răspunde.	Lipsa de timp este principalul obstacol, însoțită de nevoile de formare, clasele mari, instrumentele limitate, constrângerile de personal și nivelurile variabile de implicare a părinților.	Stigmatul sau rezistența părinților și conștientizarea insuficientă a cadrelor didactice sunt bariere importante, în timp ce resursele limitate, timpii lungi de așteptare și lacunele în accesul la sprijin specializat complică răspunsurile prompte.	Disconfort limitat în discuțiile despre sănătatea mintală cu profesorii, satisfacția relativ scăzută față de sprijinul școlar, lacunele informaționale și constrângerile practice pot afecta implicarea familiei și accesul la sprijin.
Relevanța MindPlay	MindPlay este cel mai relevant atunci	Conducătorii școlilor	Specialiștii privesc instrumentele bazate	Părinții manifestă o deschidere

	când instrumentele sunt practice, ușor de utilizat, pregătite pentru sala de clasă și susțin reglarea emoțională, recunoașterea timpurie și comunicarea cu familiile.	demonstrează o deschidere puternică față de MindPlay, în special față de resursele practice bazate pe jocuri și față de instruirea personalului, cu condiția ca implementarea să fie eficientă din punct de vedere al timpului și realistă în cadrul structurilor școlare existente.	pe jocuri într-un mod pozitiv, cu condiția ca acestea să fie fundamentate științific, transparente, solide din punct de vedere etic și poziționate în mod clar ca sprijinind observația structurată, mai degrabă decât să înlocuiască evaluarea profesională.	considerabilă față de MindPlay și preferă activități practice acasă, resurse scurte și accesibile și informații clare despre modul în care sunt utilizate instrumentele și când poate fi potrivit sprijinul profesional.
--	---	--	---	--

4.2. Principalele deficiențe și nevoi de dezvoltare

În toate cele patru grupuri de respondenți, rezultatele relevă mai multe deficiențe interconectate ale sistemului actual de sprijin. Cele mai constante preocupări se referă la presiunile limitate legate de timpul și volumul de muncă, practicile inegale de identificare timpurie, accesul variabil la sprijin specializat și lacunele în competențele practice și resursele de implementare. Deși profesorii și specialiștii recunosc deja multe dificultăți emoționale, comportamentale și sociale, rezultatele sugerează că recunoașterea nu duce întotdeauna la un sprijin coordonat sau la timp.

O constatare deosebit de importantă este decalajul dintre recunoaștere și răspuns. Profesorii se confruntă frecvent cu copii cu dificultăți emoționale, comportamentale și de concentrare, în timp ce specialiștii raportează că anxietatea, retragerea socială și alte dificultăți de internalizare mai puțin vizibile pot fi încă trecute cu vederea. La nivel școlar, procedurile de identificare timpurie există în multe instituții, dar nu sunt formalizate în mod constant. Chiar și atunci când preocupările sunt recunoscute, disponibilitatea limitată a specialiștilor, timpii lungi de așteptare, constrângerile de personal și presiunile asupra volumului de muncă pot restricționa capacitatea școlilor de a răspunde eficient. Constatările identifică, de asemenea, nevoi clare de dezvoltare profesională. Profesorii necesită sprijin suplimentar în recunoașterea semnelor timpurii și mai puțin vizibile de dificultate, gestionarea provocărilor comportamentale și emoționale și comunicarea cu sensibilitate a preocupărilor către părinți. Între timp, specialiștii subliniază că orice instrumente structurate introduse prin MindPlay trebuie să fie fundamentate științific, transparente din punct de vedere metodologic și însoțite de îndrumări clare cu privire la scopul, interpretarea și limitele lor.

Cooperarea școală-familie reprezintă o altă arie centrală de dezvoltare. Părinții au raportat un confort relativ limitat în discuțiile despre sănătatea mintală cu profesorii și o satisfacție relativ scăzută față de sprijinul școlar existent, în timp ce profesioniștii au identificat stigmatizarea, rezistența și dificultățile de comunicare ale părinților ca bariere în calea unei intervenții eficiente. Acest lucru indică necesitatea unui

limbaj comun, nestigmatizant, și a unor căi de comunicare mai clare, care să permită profesorilor, specialiștilor și părinților să discute despre preocupări fără a eticheta prematur copiii.

În cele din urmă, implementarea trebuie să reflecte realitățile practice ale școlilor și familiilor. Lipsa de timp a apărut în repetate rânduri ca o constrângere majoră, în timp ce părinții au exprimat o preferință pentru resurse concise și practice, cum ar fi activitățile de acasă și videoclipurile scurte. Prin urmare, MindPlay ar trebui să minimizeze volumul de muncă suplimentar și să ofere resurse accesibile, adecvate vârstei și ușor de integrat în rutinele existente.

Luată împreună, aceste constatări sugerează că MindPlay ar trebui dezvoltat ca un sistem practic, preventiv și de sprijin pedagogic, mai degrabă decât ca un produs de diagnostic independent. Rolul său ar trebui să fie acela de a consolida observarea structurată, recunoașterea timpurie, sprijinul emoțional și social, comunicarea și cooperarea dintre profesori, specialiști și familii, menținând în același timp limite clare între observarea educațională și evaluarea profesională formală.

5. Constatările grupurilor de focus

Cercetarea prin focus grupuri a completat chestionarul prin oferirea unei înțelegeri calitative mai profunde a modului în care profesorii, psihologii și specialiștii școlari, directorii de școli și părinții percep bunăstarea mintală a copiilor în contextele școlare și familiale de zi cu zi. Au fost realizate patru focus grupuri specifice părților interesate, la care au participat în total 28 de persoane: 8 profesori, 7 psihologi/specialiști școlari, 6 directori de școli și 7 părinți.

Discuțiile au explorat dificultățile emoționale și comportamentale observate, practicile de recunoaștere timpurie, cooperarea dintre școli, familii și specialiști, barierele profesionale și sistemice, nevoile de competență și formare și așteptările cu privire la instrumentele MindPlay. Din cauza cerințelor germane de protecție a datelor, sesiunile nu au fost înregistrate audio sau video. În schimb, au fost folosite note scrise structurate pentru a documenta temele recurente, observații la nivel de grup și declarații ilustrative anonimizate.

În cele patru grupuri de părți interesate, au apărut mai multe teme comune. Participanții au descris provocări tot mai mari sau foarte vizibile legate de anxietate, disreglare emoțională, concentrare și atenție, relații cu ceilalți și capacitatea copiilor de a face față stresului și frustrării. În același timp, a fost exprimată o îngrijorare deosebită cu privire la dificultățile mai discrete, de internalizare, care pot rămâne neobservate. Timpul limitat, accesul inconsistent la sprijin specializat, dificultățile de comunicare între școli și familii și absența unor căi de recunoaștere timpurie suficient structurate au apărut în mod repetat ca bariere.

5.1. Constatările grupului de focus – Profesori

Dificultăți emoționale și comportamentale observate

Profesorii au descris o gamă largă de dificultăți emoționale, comportamentale și sociale în practica zilnică a orelor de clasă. Printre preocupările menționate frecvent s-au numărat anxietatea, tristețea, retragerea, stima de sine scăzută, agresivitatea, dificultățile de atenție, hiperactivitatea și conflictele dintre colegi. Mai mulți participanți au observat, de asemenea, o creștere a simptomelor legate de stres în ultimii ani.

O constatare deosebit de importantă a vizat vizibilitatea diferitelor tipuri de dificultăți. Profesorii au raportat că un comportament perturbator tinde să atragă atenția rapid, în timp ce semnele mai discrete și mai internalizante pot rămâne neobservate. Schimbările subtile ale dispoziției, perfecționismul, izolarea socială și tulburările psihosomatice au fost considerate mai dificil de identificat timpuriu. După cum a

explicat un profesor, „*Cele discrete trec adesea neobservate până când problemele escaladează*”. Un altul a remarcat că unii copii pot ascunde stresul în spatele faptului că sunt „*elevi buni*”.

Schimbările bruște de comportament, tristețea persistentă sau retragerea, refuzul școlar și agresivitatea însoțite de frustrare au fost considerate deosebit de îngrijorătoare. Prin urmare, profesorii au subliniat că recunoașterea timpurie trebuie să se extindă dincolo de perturbările comportamentale vizibile pentru a include schimbări în funcționarea emoțională și participare.

Practici actuale și încredere în recunoașterea timpurie

Încrederea profesorilor în recunoașterea problemelor timpurii de sănătate mintală a variat considerabil. Participanții mai experimentați s-au bazat adesea pe experiența profesională și intuiție, în timp ce alții s-au simțit mai puțin siguri în interpretarea a ceea ce au observat. Un participant a rezumat clar această distincție: „*Observ adesea că ceva nu este în regulă, dar nu sunt întotdeauna sigur ce înseamnă.*”

Practicile actuale includ în principal **observarea în clasă, conversațiile informale cu copiii, strategiile de gestionare a comportamentului, activitățile între colegi și în grup și trimiterea către specialiști, acolo unde este posibil**. Cu toate acestea, participanții au raportat că nu există o abordare standardizată consistentă în toate școlile. Acest lucru sugerează că profesorii efectuează deja observații informale substanțiale, dar ar beneficia de structuri mai clare care să ajute la traducerea observațiilor în sprijin pedagogic adecvat sau în consultanță de specialitate.

Accesul la psihologii școlari a fost descris ca fiind inegal. Unii profesori au beneficiat de sprijin specializat relativ regulat, în timp ce alții s-au confruntat cu perioade lungi de așteptare sau au avut acces doar ocazional. Valoarea contribuției specializate a fost recunoscută, însă participanții au considerat frecvent că capacitatea disponibilă este insuficientă pentru numărul de copii care necesită atenție.

Cooperarea cu părinții și specialiștii

Comunicarea dintre profesori, părinți și psihologi a fost descrisă ca **fiind inconsistentă și puternic dependentă de circumstanțele individuale și de resursele școlii**. Acolo unde toate părțile interesate au fost proactive, cooperarea a putut funcționa bine; cu toate acestea, participanții au descris și întâzieri, oportunități limitate pentru discuții comune și schimb inegal de informații.

Profesorii au identificat defensivitatea sau reticența părinților în a recunoaște dificultățile ca o provocare. Diferențele lingvistice și culturale au fost deosebit de relevante în clasele diverse, în timp ce lipsa timpului pentru conversații semnificative a afectat comunicarea atât cu familiile, cât și cu specialiștii. Un participant a explicat: „*Barierile lingvistice și așteptările culturale diferite fac comunicarea dificilă.*”

Competențe și nevoi de formare

Profesorii au exprimat o preferință clară pentru **dezvoltarea profesională axată pe practică, mai degrabă decât pe teorie**. Domeniile prioritare au inclus recunoașterea dificultăților emoționale timpurii,

sprijinirea reglării emoționale, gestionarea comportamentului dificil din clasă, comunicarea cu părinții și înțelegerea căilor de sprijin disponibile.

Învățarea bazată pe scenarii a fost deosebit de apreciată. Participanții și-au dorit o instruire care să demonstreze ce trebuie făcut în situații realiste, mai degrabă decât să prezinte concepte de sănătate mintală doar la nivel teoretic. După cum a afirmat un profesor: „*Instruirea ar trebui să fie practică, arătându-ne exact ce trebuie făcut în situații dificile.*”

Așteptări privind MindPlay

Profesorii au arătat **o deschidere prudentă** față de instrumentele MindPlay bazate pe jocuri. Jocurile de integrare au fost în general privite pozitiv datorită potențialului lor de a consolida socializarea, incluziunea, interacțiunea între colegi și coeziunea clasei. Răspunsurile la instrumentele bazate pe jocuri pentru identificarea riscurilor au fost mai prudente, în special în ceea ce privește fiabilitatea, interpretarea și volumul de muncă.

Încrederea ar depinde de dovezi clare, rezultate ușor de înțeles, protecția datelor și integrarea realistă în rutina clasei. Profesorii au avertizat, de asemenea, cu privire la interpretarea prea literală a rezultatelor sau la sentimentul că copiii se etichetează. Prin urmare, implementarea practică necesită **instrucțiuni simple, timp minim de pregătire, compatibilitate cu activitățile existente în clasă și acces la îndrumări de specialitate atunci când este necesar**.

Discuția de încheiere a surprins deosebit de bine această poziție: „*Instrumente practice, ușor de utilizat și instruire ar face o diferență reală*”, dar noile abordări trebuie să fie „*realiste pentru rutina noastră zilnică*”.

Implicații pentru MindPlay: Instrumentele axate pe profesori ar trebui să consolideze observarea structurată, reglarea emoțională și integrarea în clasă fără a crește sarcina administrativă. Instruirea ar trebui să fie scurtă, practică și bazată pe scenarii, iar instrumentele ar trebui să ofere îndrumări clare cu privire la momentele în care observațiile pot justifica consultarea sau îndrumarea către asistență specializată.

5.2. Constatările grupului de discuții – Psihologi și specialiști școlari

Semne ascunse și urgente ale dificultăților

Grupul de discuții al specialiștilor a subliniat puternic distincția dintre **dificultățile de externalizare și cele de internalizare**. Copiii liniștiți sau retrași au fost considerați deosebit de vulnerabili la a fi ignorați. Participanții au identificat afecțiuni psihosomatice, cum ar fi durerile de cap sau de stomac recurente, retragerea socială subtilă, dificultățile de somn, perfecționismul și anxietatea care maschează suprasolicitarea, ca semne importante pe care adulții le pot trece cu vederea, deoarece copilul rămâne docil și nu perturbă activitățile din clasă.

Un specialist a observat că „*Copiii liniștiți trec adesea neobservați, dar este posibil să fie cei care se confruntă cu cele mai mari dificultăți*”, în timp ce un altul a subliniat că „*Perfecționismul poate ascunde o anxietate serioasă*”.

Semnele care necesitau o atenție mai urgentă au inclus anxietate sau panică severă, refuzul școlar, simptome psihosomatice persistente, modificări majore ale motivației, disreglare emoțională și izbucniri agresive însoțite de frustrare. Specialiștii au subliniat importanța recunoașterii **tiparelor în timp, mai devreme decât interpretarea comportamentelor izolate ca dovezi ale unei probleme**.

Practici actuale de evaluare

Specialiștii au raportat utilizarea unei combinații de **liste de verificare structurate pentru observații, chestionare standardizate, scale de evaluare comportamentală, interviuri informale și abordări de evaluare bazate pe joc**. Instrumentele structurate au fost apreciate deoarece oferă informații tangibile ce pot susține documentația și conversațiile cu familiile, în timp ce observația informală a fost considerată utilă pentru surprinderea nuanțelor, dar mai dificil de standardizat.

Participanții au identificat, de asemenea, limite. Unele instrumente existente au fost considerate insuficient de sensibile din punct de vedere cultural, în timp ce instrumentele digitale de screening ar putea să nu reflecte comportamentul real al copiilor în clasă. Volumul de muncă a fost o altă constrângere importantă, în special pentru psihologii care lucrează cu jumătate de normă sau în mai multe școli.

Lacune sistemice și cooperare

Specialiștii au descris o diferență evidentă între **recunoaștere și răspuns**. Chiar și atunci când o dificultate este recunoscută, timpii lungi de așteptare, capacitatea insuficientă a specialiștilor, timpul limitat de observare din partea profesorilor, procedurile birocratice și comunicarea incompletă pot întârzia sprijinul adecvat. Îngrijorările părinților cu privire la stigmatizare sau reticența în a accepta recomandări pot crea o barieră suplimentară.

Informațiile primite de la profesori au fost descrise ca fiind variabile și adesea concentrate în principal pe comportamentul perturbator, mai devreme decât pe stările emoționale subiacente. După cum a remarcat un specialist, „*Profesorii observă adesea doar comportamentul perturbator, nu anxietatea sau retragerea*.”

De asemenea, s-a descris că școlile nu au structuri de comunicare consecvente prin care profesorii, psihologii și părinții să își poată împărtăși eficient preocupările. Protocoalele variază între școli, iar personalul de sprijin insuficient și timpul limitat pentru întâlniri pot împiedica răspunsuri coordonate.

Competențe și nevoi de formare

Specialiștii au considerat deosebit de importantă capacitatea profesorilor de a recunoaște **dificultățile emoționale subtile, manifestările psihosomatice ale stresului și comportamentele de internalizare**.

. De asemenea, au fost evidențiate sensibilitatea culturală, comunicarea cu părinții și strategiile practice de sprijin timpuriu.

Din nou, participanții au preferat **instruirea scurtă, practică și bazată pe scenarii**, în locul cursurilor teoretice lungi. Aceștia au subliniat faptul că profesorii și directorii au nevoie de abordări practice care pot fi utilizate imediat în situațiile școlare de zi cu zi.

Condiții pentru instrumente MindPlay credibile

Specialiștii au stabilit criterii profesionale deosebit de clare pentru MindPlay. Instrumentele potențiale bazate pe jocuri ar trebui să fie **bazate pe dovezi, validate științific, transparente în metodologie și testate în rândul unor populații diverse**. Sensibilitatea culturală și explicațiile clare privind modul în care sunt generate observațiile sau rezultatele au fost considerate esențiale. Un participant a declarat: „*Dacă nu este validat științific, pur și simplu nu îl putem folosi.*”

Specialiștii au identificat anxietatea, retragerea socială, disreglarea emoțională, agresivitatea, dificultățile de atenție, stima de sine scăzută și semnele precocă ale traumei ca domenii relevante pentru observație structurată. Cu toate acestea, au avertizat insistent împotriva înlocuirii judecății profesionale cu instrumente automate. Problemele etice, protecția datelor și riscul de interpretare greșită sau etichetare au fost preocupări centrale. Comentariile lor finale au subliniat faptul că până și un instrument puternic ar avea o valoare limitată dacă școlile nu au timpul și capacitatea de a-l utiliza în mod corespunzător.

Implicații pentru MindPlay: MindPlay ar trebui să sprijine observarea structurată și recunoașterea timpurie, menținând în același timp o delimitare clară între sprijinul pedagogic și evaluarea psihologică formală. Fundamentarea științifică, transparența metodologică, sensibilitatea culturală, protecția datelor și îndrumarea explicită privind interpretarea și limitele sunt esențiale pentru credibilitatea profesională.

5.3. Constatările grupului de discuții – Directorii și conducerea școlilor

Provocări de sănătate mintală la nivel școlar

Conducătorii școlilor au raportat o îngrijorare tot mai mare cu privire la **anxietate, disfuncționalitate emoțională, dificultăți de comportament, probleme de atenție, dificultăți sociale și reziliență redusă** în rândul elevilor. Unii participanți au perceput aceste dificultăți ca intensificându-se în ultimii ani. Un director a observat: „*Observăm mai multă anxietate și instabilitate emoțională decât acum câțiva ani*”, în timp ce altul a descris copiii ca fiind „*mai puțin rezistenți și mai ușor de copleșit*”.

Directorii nu au interpretat aceste provocări doar ca probleme individuale la nivel de copil. Stresul și instabilitatea familială, sprijinul emoțional insuficient acasă, timpul crescut petrecut în fața ecranelor, influențele rețelelor sociale, presiunea academică, barierele lingvistice și circumstanțele socio-economice au fost identificate drept factori contextuali care influențează bunăstarea copiilor.

Identificare timpurie și răspuns instituțional

**Co-funded by
the European Union**

Cofinanțat de Uniunea Europeană. Opiniile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu reflectă neapărat opiniile Uniunii Europene sau ale Fundației pentru Dezvoltarea Sistemului Educațional (FRSE). Nici Uniunea Europeană, nici FRSE nu pot fi trase la răspundere pentru acestea.

Din perspectiva conducerii, profesorii rămân principalii actori în observarea schimbărilor în comportamentul și bunăstarea copiilor. Cu toate acestea, răspunsurile instituționale sunt limitate de diferențele dintre proceduri, personalul disponibil, capacitatea specialiștilor și timpul necesar. Acest lucru creează o situație în care școlile pot recunoaște preocupările, dar întâmpină dificultăți în a răspunde în mod consecvent sau rapid.

Prin urmare, perspectiva directorilor întărește **decalajul mai amplu dintre recunoaștere și răspuns**, identificat în discuțiile cu specialiștii: identificarea timpurie este semnificativă numai dacă școlile au căi funcționale de comunicare, urmărire și sprijin suplimentar.

Bariere sistemice

Conducătorii școlilor au subliniat în repetate rânduri **limitările de timp și de personal**. Chiar și programele potențial utile pot eșua dacă necesită o pregătire substanțială, muncă administrativă sau personal de care școlile nu dispun. Discuția de încheiere a rezumat pragmatic acest lucru: „*Indiferent ce se dezvoltă, trebuie să fie simplu. Altfel, nu va fi folosit.*” Un alt director a subliniat că instrumentele pot ajuta doar dacă „*nu creează mai multă presiune*”.

Comunicarea cu părinții a fost, de asemenea, descrisă ca fiind unul dintre cele mai dificile aspecte ale implementării. Prin urmare, directorii au considerat sprijinul acordat profesorilor, implementarea realistă și comunicarea cu familia ca fiind aspecte interconectate, mai degrabă decât separate.

Așteptări privind MindPlay

Conducătorii școlilor au fost cu prudență receptivi la MindPlay, dar sprijinul lor a fost puternic condiționat de **fezabilitate**. Instrumentele ar trebui să fie simple, realiste, adaptabile la diferite contexte școlare și să poată fi integrate în structurile existente, mai degrabă decât introduse ca un program paralel suplimentar.

Prin urmare, implementarea ar trebui să includă îndrumări clare pentru școli, sprijin pentru profesori și așteptări realiste în ceea ce privește timpul și personalul. Implicarea conducerii este importantă, deoarece utilitatea MindPlay va depinde nu numai de calitatea activităților individuale, ci și de posibilitatea ca școlile să le integreze în practica de zi cu zi.

Implicații pentru MindPlay: Implementarea la nivel școlar ar trebui să acorde prioritate simplității, volumului redus de muncă, responsabilităților clare și integrării realiste în rutinele existente. MindPlay ar trebui să ofere îndrumări practice de implementare și să sprijine liderii școlari în stabilirea unor căi coerente între profesori, specialiști și familii.

5.4. Constatările grupului de focus – Părinți

Observații ale copiilor acasă

Părinții au descris dificultățile emoționale prin **semne comportamentale și fizice cotidiene**, mai degrabă decât prin terminologia formală de sănătate mintală. Printre observațiile discutate s-au numărat modificări ale dispoziției, iritabilitatea, retragerea, dificultățile de exprimare a emoțiilor, problemele de somn și afecțiunile fizice legate de stres. Unii părinți nu erau siguri dacă anumite comportamente reprezentau o preocupare semnificativă sau erau pur și simplu tipice dezvoltării.

Un părinte a descris cum copilul său „*devine uneori tăcut și retras după școală*”, în timp ce altul a menționat dureri de stomac în zilele stresante. Situațiile solicitante din punct de vedere emoțional au inclus tranziții, sarcini dificile, conflicte între colegi, lucru în grup, separarea de părinți și teama de a greși.

Comunicarea școală-familie

Părinții au considerat comunicarea cu școlile importantă, dar nu întotdeauna ușoară. Printre bariere s-au numărat **timpul limitat, comunicarea inconsistentă, incertitudinea cu privire la momentul în care preocupările sunt suficient de semnificative pentru a fi ridicate și sentimentul de intimidare sau de neauzire suficientă de către personalul școlii**. Întâlnirile grăbite dintre părinți și profesori au fost considerate nepotrivite pentru conversații semnificative despre bunăstarea emoțională a copiilor.

Factorii culturali și practici influențează și mai mult implicarea. Părinții au menționat barierele lingvistice, așteptările diferite legate de educație, experiențele negative anterioare cu școlile și presiunile legate de muncă și îngrijirea copiilor. Un participant a explicat: „*Germana nu este limba mea maternă, așa că îmi fac griji să fiu înțeleș*”, în timp ce altul a remarcat: „*Având două locuri de muncă, pur și simplu nu am timp să mă implic atât de mult pe cât mi-aș dori*”.

Nevoile de sprijin ale părinților

Părinții au dorit ajutor pentru a recunoaște indiciile emoționale, a comunica cu copiii în moduri adecvate vârstei și a răspunde cu calm la situații dificile. Răbdarea, empatia și dialogul deschis au fost identificate ca fiind abilități parentale importante. Participanții și-au exprimat, de asemenea, interesul pentru **îndrumări practice, ateliere scurte și materiale care ar putea fi folosite acasă**.

Aceasta reflectă o nevoie mai largă nu doar de mai multe informații, ci și de informații care să îi ajute pe părinți să înțeleagă **ce pot face de fapt** atunci când observă o problemă.

Reacții la instrumentele MindPlay

Părinții au manifestat atitudini mixte, dar în general deschise, față de abordările bazate pe jocuri. Unii le-au considerat o modalitate atractivă de a recunoaște preocupările mai devreme, în timp ce alții au pus la îndoială fiabilitatea sau s-au temut că copiii ar putea experimenta stres inutil.

Părinții doreau feedback clar și practic, mai degrabă decât etichete sau scoruri. Un participant a explicat: „*Vreau să știu ce putem face acasă pentru a ajuta*”. Acest lucru este deosebit de important pentru MindPlay: informațiile furnizate familiilor ar trebui să traducă observațiile în pași următori de susținere, evitând în același timp limbajul diagnostic sau alarmele inutile.

Implicații pentru MindPlay: Componentele orientate către părinți ar trebui să utilizeze un limbaj clar, accesibil și nestigmatizant, să ofere îndrumări practice la domiciliu și să explice în mod transparent ce poate și ce nu poate indica MindPlay. Formatele flexibile și comunicarea accesibilă din punct de vedere cultural și lingvistic vor fi importante pentru o participare semnificativă a familiei.

6. Rezumatul temelor cheie

În cadrul chestionarului și al constatărilor grupurilor de discuție, au apărut mai multe teme consistente în rândul profesorilor, directorilor școlari, psihologilor/specialiștilor și părinților:

- Recunoașterea timpurie este importantă, însă practicile nu sunt structurate sau standardizate în mod constant. Profesorii se bazează frecvent pe observația zilnică și pe judecata profesională, în timp ce procedurile la nivel școlar variază considerabil. Specialiștii au subliniat valoarea observației structurate, menținând în același timp o distincție clară între observația pedagogică și evaluarea psihologică formală.
- Reglarea emoțională, anxietatea, dificultățile de concentrare și provocările legate de relațiile cu ceilalți sunt preocupări recurente. În același timp, specialiștii și participanții la grupurile de discuții au subliniat riscul ca dificultățile de internalizare mai puțin vizibile, în special anxietatea, retragerea socială, tulburările psihosomatice și suferința emoțională în rândul copiilor liniștiți sau aparent bine adaptați, să fie trecute cu vederea.
- O discrepanță între recunoaștere și răspuns este evidentă. Identificarea unei probleme nu duce neapărat la sprijin în timp util. Disponibilitatea limitată a specialiștilor, timpii lungi de așteptare, presiunile legate de volumul de muncă, constrângerile de personal și procedurile inconsistente pot restricționa capacitatea școlilor și a familiilor de a răspunde eficient odată ce o nevoie a fost recunoscută.

- Cooperarea școală-familie este esențială, dar rămâne o provocare. Profesioniștii au identificat stigmatizarea, rezistența și dificultățile de comunicare ale părinților drept bariere, în timp ce părinții înșiși au raportat un confort limitat în a discuta despre sănătatea mintală cu profesorii și o satisfacție relativ scăzută față de sprijinul școlar existent. Prin urmare, comunicarea clară, respectuoasă și nestigmatizantă este o nevoie centrală de dezvoltare.
- Părțile interesate preferă resurse practice, concise și ușor de implementat. Profesorii și directorii școlilor au subliniat instrumentele cu solicitare redusă, care pot fi integrate în rutina școlară de zi cu zi, în timp ce părinții au arătat o preferință pentru activități practice de acasă, videoclipuri scurte și îndrumări accesibile. Specialiștii au subliniat, de asemenea, că instrumentele trebuie să fie utilizabile în contexte școlare reale.
- Credibilitatea profesională și garanțiile etice sunt esențiale pentru acceptare. Fundamentarea științifică, transparența metodologică, protecția datelor, îndrumări clare de interpretare și evitarea etichetării premature a diagnosticelor au apărut ca fiind deosebit de importante. Instrumentele MindPlay ar trebui să sprijine observarea structurată și luarea deciziilor pedagogice, mai degrabă decât să înlocuiască evaluarea specializată.
- Instruirea ar trebui să fie practică și bazată pe scenarii. Respondenții au preferat exemple realiste, îndrumări clare privind recunoașterea și răspunsul la preocupări, strategii pentru reglarea emoțională și sprijin comportamental, comunicarea cu părinții și căi clare de consultare și semnalizare atunci când ar putea fi nevoie de sprijin profesional suplimentar.
- MindPlay ar trebui să conecteze recunoașterea cu următorii pași practici. În cadrul grupurilor de părți interesate, cea mai mare valoare potențială nu constă doar în identificarea posibilelor dificultăți, ci și în a ajuta profesorii, specialiștii și familiile să treacă de la observare la comunicare, sprijin adecvat și, acolo unde este necesar, consultanță profesională.

6.1. Constatări cheie (rezumat de perspective)

Rezultatele combinate ale chestionarului și ale grupurilor de focus oferă o bază solidă de dovezi pentru dezvoltarea ulterioară a MindPlay. Rezultatele, în cadrul grupurilor de părți interesate, indică necesitatea unor instrumente care să combine observarea structurată și recunoașterea timpurie, activități de sprijin emoțional și social, îndrumări practice și o comunicare mai puternică între profesori, specialiști și familii.

Rezultatele arată că nevoile copiilor sunt diverse și nu întotdeauna vizibile imediat. În timp ce dificultățile de concentrare, conflictele dintre colegi și disreglarea emoțională sunt frecvent recunoscute, anxietatea, retragerea socială și alte dificultăți de internalizare pot fi mai puțin vizibile și, prin urmare, mai ușor de trecut cu vederea. Prin urmare, MindPlay ar trebui să sprijine adulții în observarea tiparelor de îngrijorare, fără a reduce experiențele copiilor la scoruri, categorii sau etichete diagnostice.

O observație cheie este că recunoașterea în sine nu este suficientă. Școlile și familiile pot identifica preocupări, dar se confruntă în continuare cu dificultăți în accesarea sau coordonarea sprijinului adecvat din cauza timpului limitat, a disponibilității specialiștilor, a presiunii din cauza volumului de muncă, a barierelor de comunicare și a procedurilor inconsistente. Prin urmare, MindPlay ar trebui să conecteze

observarea cu următorii pași clari și proporționali, inclusiv sprijinul pedagogic, comunicarea cu familiile și, acolo unde este cazul, luarea în considerare a consultării sau îndrumării către servicii specializate.

Succesul implementării va depinde, de asemenea, de caracterul practic, redus și adaptabil al instrumentelor la rutina școlară și familială de zi cu zi. Profesorii și directorii școlilor au acordat prioritate resurselor fezabile și ușor de utilizat, specialiștii au subliniat fundamentarea științifică, transparența metodologică și garanțiile etice, în timp ce părinții și-au exprimat preferința pentru informații accesibile, activități practice acasă și explicații clare despre modul în care sunt utilizate instrumentele.

Per ansamblu, concluziile susțin poziționarea MindPlay ca o abordare preventivă și de sprijin pedagogic, mai degrabă decât ca un sistem de diagnosticare. Valoarea sa adăugată constă în a ajuta părțile interesate să treacă de la observare și recunoaștere timpurie la comunicare, sprijin adecvat și urmărire coordonată, menținând în același timp limite profesionale clare, protejând copiii de etichetarea prematură și asigurându-se că evaluarea specializată rămâne responsabilitatea unor profesioniști calificați corespunzător.

7. Nevoile și cerințele utilizatorilor

Rezultatele combinate ale chestionarului și ale grupurilor de focus identifică un set consistent de nevoi ale utilizatorilor și cerințe de dezvoltare pentru profesori, directori școlari, psihologi/specialiști și părinți. Deși perspectivele părților interesate diferă în funcție de rolurile lor profesionale sau familiale, există un consens larg asupra faptului că MindPlay ar trebui să fie practic, ușor de integrat în contextele cotidiene, credibil din punct de vedere profesional, responsabil din punct de vedere etic și poziționat în mod clar ca o abordare de sprijin pedagogic, mai degrabă decât ca un sistem de diagnosticare.

7.1 . Nevoile utilizatorilor

- Instrumente simple și fiabile pentru observarea structurată și recunoașterea timpurie a dificultăților emoționale, comportamentale și sociale, inclusiv a semnelor de internalizare mai puțin vizibile, cum ar fi anxietatea și retragerea socială.
- Activități practice în clasă care susțin reglarea emoțională, reziliența, relațiile cu colegii, incluziunea și interacțiunea pozitivă în clasă.
- Îndrumări clare pentru comunicarea dintre școală și familie, permițând profesorilor, specialiștilor și părinților să discute preocupările utilizând un limbaj accesibil și nestigmatizant.
- Îndrumări practice pentru părinți, inclusiv activități adecvate vârstei, pentru utilizare acasă, și informații despre momentele în care ar putea fi adecvată o consultație sau un sprijin profesional suplimentar.
- Resurse de instruire scurte, bazate pe scenarii, care consolidează capacitatea profesorilor de a recunoaște preocupările, de a răspunde în mod corespunzător, de a comunica cu familiile și de a lucra eficient cu specialiștii.

- Căi clare de consultare și orientare care să ajute personalul didactic să înțeleagă ce poate fi abordat în cadrul rolului său pedagogic și când ar trebui luată în considerare implicarea specialiștilor.
- Proceduri sigure din punct de vedere etic și transparente care protejează confidențialitatea copiilor, asigură o gestionare adecvată a datelor și reduc la minimum riscul de etichetări premature sau interpretări excesive.

7.2. Funcții așteptate

- Suport structurat prin observare pentru recunoașterea tiparelor legate de anxietate, retragere socială, disreglare emoțională, dificultăți de atenție, agresivitate și alte preocupări emoționale, comportamentale și sociale relevante.
- Activități bazate pe jocuri și de integrare care consolidează legătura în clasă, reglarea emoțională, abilitățile sociale, incluziunea și relațiile pozitive între colegi.
- Rezumate clare ale observațiilor și îndrumări de interpretare care ajută utilizatorii să înțeleagă ce a fost observat fără a prezenta rezultatele ca diagnostice clinice.
- Îndrumări practice de urmărire, corelarea observațiilor cu sprijinul adecvat din clasă, comunicarea cu familiile și, acolo unde este cazul, luarea în considerare a consultării specializate sau a îndrumării.
- Materiale de îndrumare pentru profesori și părinți, inclusiv explicații concise, activități practice și formate accesibile, cum ar fi videoclipuri scurte și exemple bazate pe scenarii.
- Îndrumări de implementare pentru școli, în special pentru cele care funcționează cu timp, personal și resurse specializate limitate.

7.3. Cerințe de dezvoltare

- Fundamentare științifică și metodologie transparentă, inclusiv informații clare despre baza de dovezi, scopul și utilizarea preconizată a fiecărui instrument.
- Limite profesionale și etice clare, asigurându-se că MindPlay susține observarea structurată și luarea deciziilor pedagogice fără a înlocui evaluarea psihologică formală.
- Îndrumări clare de interpretare, inclusiv explicații explicite despre ce pot și ce nu pot indica rezultatele și cum ar trebui utilizatorii să reacționeze în mod corespunzător.
- Conținut adecvat vârstei, prietenos cu copiii și sensibil din punct de vedere cultural și lingvistic, potrivit pentru diverse contexte școlare și familiale.
- Design captivant și relațional, asigurându-se că elementele digitale și bazate pe jocuri completează, mai degrabă decât înlocuiesc, interacțiunea semnificativă cu copiii.
- Timp redus de pregătire și volum de muncă suplimentar minim, permițând integrarea activităților și instrumentelor în rutinele existente ale clasei și școlii.
- Gestionarea datelor în conformitate cu GDPR și transparentă, cu o atenție deosebită la confidențialitatea copiilor și la accesul adecvat la informații.

- Implementare flexibilă, permițând adaptarea la diferite dimensiuni ale școlilor, structuri de personal, niveluri de disponibilitate a specialiștilor și contexte educaționale locale.
- Testare practică și validare de către utilizatori, implicând profesori, specialiști, directori școlari și familii în testarea utilizabilității, interpretării și implementării înainte de aplicarea pe scară largă.

7.4. Recomandări pentru dezvoltarea MindPlay-ului

Constatările susțin dezvoltarea MindPlay ca un sistem practic, preventiv, bazat pe dovezi și responsabil din punct de vedere etic, de sprijin pedagogic pentru educația timpurie. Nu ar trebui poziționat ca un înlocuitor pentru evaluarea psihologică profesională sau ca un mecanism de atribuire a etichetelor de diagnostic. În schimb, rolul său principal ar trebui să fie acela de a ajuta profesorii și ceilalți membri ai personalului educațional să observe tiparele emergente, să își structureze observațiile, să ofere sprijin pedagogic adecvat și să comunice constructiv preocupările cu familiile și specialiștii.

O atenție deosebită ar trebui acordată dificultăților mai puțin vizibile și de internalizare, inclusiv anxietății, retragerii sociale și suferinței emoționale în rândul copiilor care pot să nu manifeste un comportament perturbator. În același timp, MindPlay ar trebui să ofere activități practice care abordează reglarea emoțională, atenția, relațiile cu semenii, incluziunea și alte dificultăți pe care părțile interesate le întâmpină în mod regulat în mediul școlar și familial. Instrumentele ar trebui să conecteze observarea cu următorii pași proporționali și realiști. În cazul în care apar preocupări, utilizatorii ar trebui să primească îndrumări clare cu privire la sprijinul adecvat în clasă sau la domiciliu, comunicarea cu părțile interesate relevante și, acolo unde este necesar, luarea în considerare a consultării sau îndrumării către profesioniști calificați. Acest lucru este deosebit de important, având în vedere decalajul dintre recunoaștere și răspuns identificat în întreaga cercetare germană.

Implementarea ar trebui să rămână simplă, cu sarcini reduse și adaptabilă la condițiile reale ale școlii. Instruirea ar trebui să fie concisă, practică și bazată pe scenarii, în timp ce resursele destinate părinților ar trebui să utilizeze un limbaj accesibil și să ofere activități concrete și îndrumări care pot fi aplicate în viața de zi cu zi a familiei.

În cele din urmă, credibilitatea profesională va depinde de fundamentarea științifică, transparența metodologică, îndrumări clare de interpretare, protecția datelor și limite etice explicite. Elementele bazate pe jocuri și cele digitale ar trebui să sprijine – nu să înlocuiască – judecata profesională, interacțiunea umană și înțelegerea contextuală a copilului.

Per total, MindPlay are cel mai mare potențial atunci când este conceput nu ca un instrument singular, ci ca o abordare de sprijin conectată care leagă observarea structurată, activitățile practice, comunicarea școală-familie și căile către consultarea specializată. Dezvoltarea sa ar trebui să permită părților interesate să treacă de la observare → înțelegere → comunicare → sprijin, menținând în același timp bunăstarea, demnitatea și contextul individual al copilului în centrul procesului.

